

Giới thiệu Công Chúa Vampire

Bạn đang đọc truyện Công chúa Vampire của tác giả Pekute1416, Yagami Kai trên website đọc truyện online. Vương Ngọc Bảo Nhi: tên thật là Lucifer Kumiho, năm nay 18t. Cô là đại công chúa của vương quốc Vampire. Ko có từ nào diễn tả đc sắc đẹp của cô. Cô rất thông minh và nhạy bén trong mọi tình huống. Cô giữ 3 năng lực đặc biệt là: gió, ánh sáng và bóng tối. Tuy rất thông minh nhưng khi iu thì rất mù quáng - Vương Ngọc Ánh Nguyệt: tên thật là Lucifer Kaj, năm nay 17t. Là nhị công chúa, cô rất coi thường loài người. Về đẹp của cô mang sắc thái quý tộc. Cô cũng như chị của mình thừa hưởng thêm 3 năng lực đặc biệt: lửa, sấm sét và cô nàng có đôi cánh để bay. Và cô nàng không bao giờ tin vào tình yêu, cô nghĩ tình yêu là 1 cái thứ cảm xúc rẻ mạt. - Vương Ngọc Thiên Kim: tên thật là Lucifer Michiyo, năm nay 17t. Là tiểu công chúa vì ra đời sau (2 người họ không phải song sinh nha). Cô đẹp – một vẻ đẹp kiều diễm, dịu dàng nhưng mang sắc thái lạnh lùng của 1 Vampire. Cô thích giao du với những loài khác, những người bạn của cô thường là yêu tinh, người sói. ... Ba năng lực đặc biệt của cô là: nước, thời gian và ảo ảnh. - Hoàng Bảo Linh: năm nay 18t, là con người, bạn thân của đại công chúa. Cô là 1 người rất vui vẻ, dễ hoà đồng. Đồng thời cô cũng là con gái cưng của chủ tịch công ty Hoàng Ngọc lớn nhất nhì Châu Á. Cô còn là hotgirl của trường THPT Moon. Cô giỏi các môn tính toán và thích phiêu lưu mạo hiểm - Lưu Minh Tâm: là 1 chàng playboy 17t, chưa bao giờ của ai mà không dính. Cậu cũng là hotboy của trường Moon. Tính tình thì ngang bướng, ngạo mạn và thích quậy phá. Con trai của công ty thời trang nổi tiếng nên ai cũng nể cậu. Chỉ số IQ cao => khỏi cần học cũng giỏi.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Chạy Trốn

- Mau mau lên, lấy những thứ cần thiết rồi tụi mình đi. Nhanh lên – Tiếng của đại công chúa.

- Chuyện gì vậy chị? Bộ có chuyện gì à? – Hai cô em hỏi tới tấp làm Kumiho quát lên:

- Bảo làm gì thì làm vậy đi, không còn nhiều thời gian đâu,

Hai cô nàng sợ tái mặt vì ít khi nào thấy chị mình tức giận như thế

- Công..... công..... chúa.... các..... cô..... xong..... chưa..... mau..... mau..... lên..... không..... không..... kịp..... mạt. – Dong Woo chạy từ ngoài vào vừa thở vừa nói

- Eun Jae và Gun Sang đâu rồi? Chúng ta đi mau lên. Những thứ không quan trọng đừng có đem theo – Kumiho hỏi Dong Woo rồi quay qua nói lớn vì thấy 2 đứa em cái gì cũng gom lấy theo.

- Dạ..... họ..... đang chờ ở ngoài..... chúng ta đi thôi.....- Dong Woo trả lời rồi dẫn đường cho 3 cô công chúa đi theo.

Àh mà tác giả quên giới thiệu. Dong Woo, Eun Jae và Gun Sang là 3 người sói – Quân gia riêng của 3 cô công chúa. Tiếp nè:

Họ chạy đến 1 cỗ xe có 2 người chờ trên đó.

- Chúng ta đi nhanh thôi – Dong Woo nói rồi đỡ các cô lên xe. Xe chạy nhanh về phía bóng tối.

- Chị àh! Rốt cục là có chuyện gì vậy? – Tiểu công chúa hỏi.

Ánh mắt của Kumiho biến sắc hiện rõ sự căm phẫn lẫn đau buồn. Cô nói:

- Các em phải thật bình tĩnh nghe chị nói.

Thấy 2 đứa em không nói gì chỉ gật đầu. Cô nàng nói tiếp:

- Papa và mama đã bị bọn Lee Jin bắt giam. Bọn chúng là bọn phản nghịch. Chắc chắn hẳn đã lên kế hoạch rất kỹ càng cho việc này. Cũng tại chị. ...tại chị quá ngây thơ.....

Nói đến đây, Kumiho tức giận tự trách mình. Còn 2 cô công chúa thì vừa lo sợ vừa đau buồn khi nghe tin về papa và mama mình. Nhị công chúa lên tiếng:

- Chẳng lẽ anh Seung Hyun.....

- Đừng nhắc đến hắn trước mặt ta – Có lẽ Kumiho đã bị một vết thương lòng rất lớn. Bây giờ trong trái tim cô chỉ có 2 chữ HẬN THÙ.

- Nhưng tại sao chúng ta phải chạy trốn? Chúng ta phải cứu papa và mama chứ. Chúng ta có sức mạnh của.....

Chưa nói hết câu đã bị Gun Sang cắt ngang:

- Xin lỗi đã ngắt ngang lời công chúa. Đây là mệnh lệnh của quốc vương giao cho chúng tôi là đưa các cô đến 1 thế giới khác và đó chính là thế giới loài người. Với lại phép thuật của các cô chưa đủ sức để đầu lại bọn phản nghịch. Đến với thế giới khác chúng tôi sẽ giúp các cô cách tiếp nhận và phát huy năng lực đặc biệt. Và giúp các cô tự tìm ra cách phối hợp ngũ hành. ...

Khi nghe đến 4 chữ “THẾ GIỚI LOÀI NGƯỜI” 3 cô công chúa của chúng ta hết sức ngạc nhiên nhất là nhị công chúa. Cô nói với giọng tức giận nhưng vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng

- Chẳng lẽ chúng ta phải sống chung với bọn thấp hèn đó sao?

- Chị àh, chúng ta phải nghe lời papa. Em nhất định sẽ học thật nhanh để về cứu papa, mama và vương quốc thoát khỏi tay bọn phản nghịch – Tiểu công chúa kiên quyết.

- Tới rồi chúng ta mau đi thôi. Àh quên còn 1 chuyện không kém phần quan trọng. Chúng ta không được sử dụng phép thuật ở thế giới loài người, nó sẽ gây ra nhiều rắc rối và sẽ để lại dấu hiệu trên bản đồ phép thuật làm lộ tung tích của chúng ta.

- Uk nhưng chúng ta sẽ sống ở đâu? – Kumiho thắc mắc.

- Uk đúng rồi đó. – 2 cô em tán thành.

- Đến nơi sẽ biết. Giờ chúng ta phải nhanh lên kẻo không kịp mất. – Eun Jae nói

Rồi cả 6 người cùng bước vào 1 vòng xoáy màu đỏ dc gọi là ranh giới.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Lần Đầu Đến Thế Giới Loài Người

Rồi cả 6 người cùng bước vào 1 vòng xoáy màu đỏ dc gọi là ranh giới.

Cả 6 người cùng tiếp đất an toàn. Ba chàng quân gia nói:

- Chúng ta thay đồ rồi đi thôi!

Cả 6 người đổi quần áo của con người. Kai – nhị công chúa luôn miệng nói “Tại sao phải mặc mấy cái thứ xấu xí này”. Ở thế giới loài người hiện giờ đang 5 giờ chiều. Đường phố tấp nập đông đúc. Sáu người trở thành tâm điểm của mọi người. Khi nhận ra mọi ánh mắt đều đổ vào mình cả 6 người cùng dùng nón che mặt lại.

- Khó chịu gì đâu !!!!! – Tiếng của Kai, cô nàng có vẻ rất bức bối.

- Haiz...chị có khác gì em đâu – Kumiho – đại công chúa nói.

Đi dc một đoạn đường thì cũng tới nơi. Trước mặt họ là một căn biệt thự lớn đen toát tập.

- Đây rồi. Mời các cô. – Dong Woo nói rồi mở cửa vào.

- Đây là một căn biệt thự rất đặc biệt. Có lẽ này giờ các cô đang thắc mắc là không dc sử dụng phép thuật thì làm sao mà có thể luyện tập và học phép thuật có đúng không ạ? – Eun Jae nói

- Ủ đúng ! – Kai lạnh lùng nói.

- Dạ thưa... căn biệt thự này nó khác hẳn với mọi căn biệt thự xung quanh. Quốc vương đã cho xây nó từ rất lâu để đề phòng rủi ro bất ngờ. Nhìn bên ngoài nó cũng giống như 1 căn nhà bình thường nhưng nó chỉ dành cho Vampire. Chúng ta có thể thoải mái sử dụng phép thuật mà không bị phát hiện.

Họ dẫn 3 cô nàng đi vào trong

- Đây là phòng của các cô – Gun Sang hướng dẫn từng phòng cho các cô công chúa.

- Chúng tôi sẽ làm buổi tối ạ ! – Eun Jae nói

- Nhưng lấy máu ở đâu? – Michiyo thắc mắc

- Dạ...chuyện đó đã có chúng tôi lo rồi ạ. – Dong Woo nói rồi cả 3 cùng lui ra.

Bây giờ trên bàn ăn có rất nhiều món ăn cũng bình thường rất ngon và chắc chắn không thể thiếu 1 món – MÁU. Máu đc dùng làm canh và rượu. Sau khi ăn xong, Dong Woo nói:

- Mời các cô đi ngủ để chuẩn bị cho ngày mai bắt đầu hoà nhập vào thế giới con người ạ.

- CÁI GÌ?????? – Cả 3 cô công chúa đều hét lên

- Các người thừa biết bọn ta không bao giờ ngủ vào buổi tối mà – Kai tức giận nói.

- Dạ vâng ! Nhưng chúng ta còn phải hoà nhập vào thế giới này nữa ạ. Tuổi các cô hiện nay ở đây phải đi học ạ. Trước khi bị bắt Quốc Vương ngài đã đưa cho chúng tôi 3 viên ngọc ánh sáng. Chỉ cần nuốt nó vào các cô sẽ không sợ ánh sáng nữa.

Cả 3 cô nàng đều nhận lấy viên ngọc và nuốt vào.

- Nhưng..... – Kai định nói gì đó nhưng bị Kumiho chặn lại:

- Thôi chúng ta cũng mệt rồi. Ráng ngủ tí đi.

Rồi ai nấy về phòng mình. Cả 3 trần trọc mãi mà không ngủ đc cộng với sự lo lắng cho papa và mama. Tuy đã trải qua nhiều cú sốc lớn trong một ngày mà gương mặt họ vẫn lạnh lùng. Gương mặt Vampire ít khi nào có cảm xúc mà.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Nói đến thế giới VampireBọn phản nghịch đang gấp rút chuẩn bị lễ lên ngôi Quốc Vương Cho tên Lee Jin

- Con trai cưng của ta, trong kế hoạch lần này con là người làm tốt nhất đấy. Chắc chắn ta sẽ thưởng cho con... - Lee Jin nói với Seung Hyun – con trai ruột của ông.

Bây giờ t/g nói tí về 2 nhân vật mới này nha:

LEE JIN là 1 tướng nắm giữ quân đội của vương quốc, ông luôn âm mưu cướp đoạt ngôi vị Quốc Vương. Không chỉ thế ông luôn muốn chiếm đoạt cả 3 thế giới, cả vũ trụ này. Ông cực kỳ độc đoán, bảo thủ, dùng mọi thủ đoạn để chiếm đc thứ mình muốn. (Giống Hít-le vậy đó ^^!)

SEUNG HUYN là con trai của Lee Jin, cực kỳ đc ông ta cưng chiều. Về đẹp quý phái nhưng toát lên sự lạnh lùng. Có lẽ anh là 1 Vampire quý tộc đẹp nhất. Anh rất thương cha mình và đều nghe những lời cha mình nói. Chính vì vậy mà anh đã phải đánh mất người mà anh yêu nhất. Tính tình anh rất ít nói và chỉ cười khi ở bên 1 người (bí mật hen)

Trở lại nèk: Seung Hyun không nói gì chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ. Anh nghĩ: “ Giờ này em đang ở đâu? Em đang làm gì? Em có biết là anh nhớ em nhiều lắm không?.....”. Ông Lee Jin cắt ngang dòng suy nghĩ của anh:

- Con đang nghĩ gì vậy? Chẳng lẽ.....- Thấy anh vẫn không nói gì nên có nghĩa là những điều ông đang nghĩ là đúng. Ông tức giận đập bàn:

- Ta không cho phép con như thế. Con chuẩn bị đi. Sắp bắt đầu đến giờ lên ngôi của ta rồi. Và con sẽ là Thái Tử. Con có nghe ta nói gì không hả?

Ông quát lên khi thấy Seung Hyun im lặng chỉ biết nhìn ra cửa sổ.

- Dạ con biết rồi thưa cha! – Tuy giọng anh có vẻ buồn nhưng nét mặt lạnh lùng thường ngày vẫn không thay đổi.

Anh đang tự trách mình tại sao lại phản bội người mà anh yêu thương nhất. tại sao lại biến tình yêu thành hận thù. Anh rất đau. ...Chỉ vì kế hoạch thâm độc của cha mình mà anh đã đánh mất tình yêu của mình, làm tổn thương người con gái trong lòng anh.

Lễ lên ngôi đc tiến hành 1 cách thuận lợi. Người dân của vương quốc rất bất bình và căm phẫn bọn phản nghịch nhưng không ai làm gì đc. Vâng họ sợ ông.....

Về phía 3 cô công chúa, các cô không thể nào ngủ đc cho nên cùng 3 chàng quân gia đi ra ngoài dạo sẵn tiện làm quen với cuộc sống con người (hiện giờ là 11g rồi mà còn đi làm quen với c/s ^^!)

- Trời ơi chán quá. Tại sao lại phải ở đây chứ? – Tiếng Kai than vãn

Có vẻ như 3 công chúa của chúng ta không bao giờ thay đổi đc về mặt lạnh lùng của mình.

- Giờ này chỉ có ở chợ đêm mới có người thôi – Gun Sang gợi ý

- Muốn đi đâu thì đi – Kumiho lạnh lùng nói

Ba quân gia dẫn các cô đến 1 nơi gọi là chợ đêm. Nơi đây rất đông người tuy đã khuya

- Sao các người rành đường thế? – Michiyo hỏi

- Dạ... Chúng tôi có mạng theo bản đồ ạ - Gun Sang nói

- Ừ thì ra là thế? - Michiyo nói

Đi vào trong chợ đêm, có vẻ ở đây quá đông nên làm cho các cô cảm thấy buồn nôn. Vậy mà mặt vẫn không có cảm xúc gì. (Haiz t/g phải khâu phục 3 cô quá đi hìh) Bọn họ mua một số đồ dùng cần thiết. Đang đứng ở gian hàng quần áo thì bỗng có 1 cậu bé chạy đụng vào chị Kai nhà ta rồi bị ngã trầy chân chảy máu.

- Sao vậy? Tại sao lại có nồng nặc mùi.....- Kumiho chưa nói xong thì nhìn thấy cậu bé té dưới đất. Thì ra là cậu chơi trò trốn tìm với đám bạn, Không may chạy nhanh với không nhìn đường nên đụng vào Kai. Mấy người xung quanh nói:

- Sao các cô không đỡ thằng nhóc dậy đi, chân nó chảy máu rồi kìa. – Cậu bé khóc quá chừng

Có vẻ 3 chàng quân gia biết cảm giác hiện giờ của các cô nên vội kéo các cô ra chỗ khác. Định đi thì bỗng Kai bị ai đó kéo tay lại. Cô nàng quay lại, người đó hơi bất ngờ vì vẻ đẹp của cô. Như trở về hiện tại anh chàng đó nói:

- Thằng nhóc đụng vào cô bị té thì ít nhất cô vẫn phải đỡ nó dậy chứ.

Kai tức giận vì cái giọng nói ngạo mạn và tên con người đó dám chạm vào cô. Cô sắp hết chịu nổi nhưng vẫn tức giận và lạnh lùng nói:

- Bỏ cái tay dơ bẩn của người ra khỏi ta ngay..

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Hắn vẫn ngang bướng mà các cô thì sắp bị hiện nguyên hình cho nên Eun Jae tức giận đá vào mặt hắn làm hắn văng ra xa rồi cả 6 người cùng chạy nhanh ra khỏi chỗ đó.

- May quá thoát rồi. Các cô có sao không ạ? – Dong Woo quay lại thì thấy 3 cô công chúa từ từ hiện nguyên hình. Bỗng Kai đặt tay lên vai Dong Woo, cô đang run lên vì khó chịu nhưng vẫn nói với giọng bình tĩnh vốn có:

- Ta...ta.....chịu hết nổi rồi – Vừa dứt câu thì cô đã cắn mạnh vào cổ ngay động mạch máu của Dong Woo và hút máu từ anh.

Nhưng có cái gì đó làm cho cô phải đẩy anh ra và phun những dòng máu mới hút đc (lãg phí lãg phí thịt ^^!). Cô ho để những giọt máu còn đọng lại ra hết. Kumiho lại gần em mình vỗ lưng cô nàng vài cái và nói:

- Em quên rằng chúng ta không thể hút máu của người sói sao? – Kai vịn vào Kumiho và trả lời:

- Chết tiệt thật !!!!! – Cô xoay qua nhìn Michiyo thì thấy chiếc đuôi satăng của cô em mình đã hiện ra, cả Kumiho cũng vậy.

Ba anh chàng quân gia gấp rút đưa 3 vị công chúa đến 1 nơi ít người. Đại công chúa nói:

- Các anh mau đi tìm máu đi. Chúng tôi có thể chịu đc.

- Nhưng..... - Eun Jae hơi lo ngại nên không dám tuân lệnh. Và bằng một giọng quả quyết của 1 người đứng đầu Kumiho nói: “Đi mau”

Đại công chúa của chúng ta đã làm cho 3 anh chàng quân gia giật bắn người và chạy nhanh tìm máu cho họ và vì lo cho 3 cô nàng nên 3 anh chàng quân gia phải cống họ theo. Trong lúc tìm kiếm thì bọn họ cũng từ từ hiện nguyên hình. Ban đầu là chiếc đuôi satan, sau đó là đến cặp mắt chuyển sang màu đỏ như máu, xuất hiện cặp răng nanh nhọn gấu sau làn môi đỏ như mọng. Bất chợt họ dừng lại ở sân thượng vắng của 1 bệnh viện nhỏ, Gun Sang nói:

- Hai cậu bảo vệ công chúa để tớ đi lấy cho.

Thấy 2 người bạn của mình gật đầu anh yên tâm quay đi và nhanh chóng chạy phóng xuống dưới bệnh viện. Trong khi đó trên lưng Kai đã mọc một đôi cánh dài màu đen huyền bí. Biểu tượng đặc biệt của cô. Dấu ấn biểu tượng của các khả năng đặc biệt cũng dần hiện lên trên người 3 cô công chúa. Dấu ấn của đại công chúa bắt đầu hiện lên trên trán với hình dạng như 1 cái lốc xoáy màu trắng. Cũng may là Gun Sang về kịp thời và đưa 3 bịch máu, họ nhanh chóng uống hết. Sau khi uống xong, họ nhắm mắt lại để cơ thể chuyển về như cũ. Michiyo nói:

- Cảm ơn Gun Sang. Vừa rồi quả thật rất nguy hiểm

- Vâng ạ ! – Gun Sang cúi đầu đáp lại lời khen của Michiyo.

- Thôi chúng ta tiếp tục đi thôi. – Kumiho nhìn về nơi xa xăm nào đó và bảo.

Chẳng mấy chốc bóng của 6 người như làn sương tan vào trong bóng đêm. Họ tiếp tục đi để tìm hiểu về cuộc sống của con người và để thích nghi với nơi đây. Lúc đó cũng đúng 12 giờ đêm, họ đi vào 1 trung tâm mua sắm. Họ thấy rất lạ lẫm với thế giới này. Mua quần áo xong, họ tiếp tục đi và dừng lại ở 1 cửa hàng mắt kính. Eun Jae cầm 1 đồng hồ và nói:

- Chúng ta vào xem thử, các cô nghĩ sao ạ? (Ôm 1 đồng hồ không phê hà hìh)

Thế là cả bọn vào xem. Bỗng có 1 người bước lại gần họ và nói:

- Các cô nên cắt bớt tóc của mình thì hơn

- Tại sao? – Báng nét mặt và giọng nói lạnh lùng của Michiyo đã phán 1 câu làm cho ông ta càng phấn khởi (ngược đời nhì ???)

- Tại tóc của các cô dài quá đấy.

Kumiho, Kai và Michiyo chưa kịp nói gì thì bị kéo đi, 3 anh chàng quân gia liền đuổi theo thì bị ông ta chặn lại , giơ tay lên như không cho 3 người quân gia đi theo, ông nói với giọng biết tông họ là ai

- 3 người đi lựa đồ cho 3 cô chủ đi.

Hơi bất ngờ nhưng 3 cô nàng cũng ngồi cắt tóc. Sau đó họ bước ra với 3 mái tóc mới rất hợp mốt. Trông họ như những hot girl vậy í.

- Good good đẹp hơn rồi đó! – Ông nói rồi bước lại tự nhiên vạch miệng Kumiho và 2 cô nàng, họ bất ngờ và hơi bức bối gạt tay ông ra nhất là bà Kai, ông xem rồi gật đầu nói:

- Biết giấu là tốt.

- Cái gì? - Kumiho thầm nghĩ nhưng cô nàng lạnh lùng nói:

- Ông nói cái gì? Tôi không hiểu.

- Các cô đợi tôi 1 tí.

Ông cho tất cả các nhân viên về hết rồi dẫn cả 6 người đến phòng làm việc của ông, ông ngồi xuống ghế và 1 làn ánh sáng xanh chói sáng ụp xuống bao vây lấy 6 người. Nó sáng đến nỗi cả 6 người phải lấy tay che trước mắt. Sau khi nguồn sáng ấy biến mất thì trước mặt họ xuất hiện 1 yêu tinh bán đồ màu xanh lá và đội trên đầu 1 cái vương miện. Michiyo bật kêu lên ngạc nhiên nhưng vẫn với giọng lạnh lùng vốn có:

- Đức vua Ailen? Sao ngài lại ở đây?

- Đức vua Ailen ? – 5 người còn lại ngạc nhiên hỏi

Các bạn muốn biết ông ấy là ai thì đón xem chap 5 nhá và có thể sẽ bắt đầu 1 cuộc sống con người của 3 cô công chúa Vampire và 3 anh chàng người sói.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

- Đức vua Ailen? – 5 người còn lại ngạc nhiên hỏi.

- Michiyo, cô quên ta rồi àh? – Ailen trả lời, ông đi một vòng quanh cả bọn rồi nói:

- Ta ở đây từ lúc trước khi bọn Lee Jin xâm chiếm vương quốc, ta cũng xin chia buồn cùng các công chúa – Ông cúi thấp người nói.

Sau đó ông nói tiếp:

- Ngôi biệt thự mà các cô đang ở là do ta và thần dân của ta xây nên đấy, các công chúa thấy nó như thế nào?

- Đủ rộng để có thể cho 50 người ở - Kai trả lời với giọng lạnh lùng vốn có của mình, tuy ai cũng biết cô đang nói giỡn về ngôi nhà của vua Ailen xây.

Thế là bọn họ ngồi nói chuyện với nhau suốt đêm. Đến sáng thì về ngôi biệt thự để đánh 1 giấc ngủ say. Kết thúc một đêm như vậy đấy!

Nào giới thiệu nhân vật mới đây,....

Vua Ailen là vị vua của tất cả yêu tinh ở thế giới Vampire, tính ông rất vui vẻ và hoà đồng. Ông đều đc mọi người ở thế giới Vampire kính trọng, ko những thế ông còn là thầy về y dược và đc đức vua chọn làm thầy dạy cho tiểu công chúa Michiyo về y dược.

Típ nàh.....

Thế là 1 tuần đã trôi qua một cách nhanh chóng và các công chúa của chúng ta cũng đã dần quen với giờ giấc của con người. Họ ngủ lúc 10g đêm và phải dậy vào lúc 5g sáng, lúc đầu họ cảm thấy rất khó chịu nhưng họ phải cố gắng thôi. Đi đứng, nói chuyện cũng đã có 1 chút giống người mình thường, chỉ có cái là giọng nói và gương mặt lạnh lùng không thay đổi đc hic hic. Tất cả những điều đó là do vua Ailen dạy cho họ đấy. Ngay cả tên giả, hồ sơ, trường học cũng do vua Ailen làm cho. Hẳn các bạn cũng đang nghĩ là tại sao vua Ailen lại đối xử tốt với các nàng công chúa. Không phải vì đó là nhiệm vụ mà Quốc Vương giao mà đó chính là con gái của ông đã mất từ bé vì sự cố nào đó nên ông xem 3 cô nàng như chính những đứa con của ông. Ông rất thương Michiyo và 2 nàng công chúa.

- Vương Ngọc Bảo Nhi? – Kumiho hỏi khi đọc cái tên giả của mình lên do vua Ailen đặt.

- Đẹp chứ? – Ông đáp lại khi đang nhấp 1 ngụm trà trong chiếc tách bằng sứ màu trắng đặt trên chiếc bàn tròn ở phòng khách.

- Đương nhiên là đẹp ùi – Michiyo trả lời ông với 1 nụ cười rất hiếm khi nào thấy đc từ gương mặt.

- Ngày mai phải đi học sao? – Kai hỏi với giọng của 1 cấp trên khi hỏi cấp dưới vậy.

Vua Ailen gật đầu thay cho câu trả lời. Eun Jae ngạc nhiên khi thấy hồ sơ của mình và 2 người bạn:

- Chúng tôi cũng phải đi học sao ạ?

- Đương nhiên rồi, các cậu phải bảo vệ công chúa chứ - ông trả lời

Ông đưa đồng phục của trường mà họ sắp học, đưa cho từng người cùng với giấy, sách vở, đồ dùng học tập. Trông ông cứ như 1 người cha đang chuẩn bị cho con nhập học vậy.

- Đức vua Ailen – Dong Woo chưa kịp nói thì đã bị ông ngắt lời

- Cứ gọi ta là chú Ailen đc rồi – Ông xoay qua nói với 3 chàng quân gia rồi nói với 3 cô công chúa:

- Còn các con cứ gọi ta là cha

- Vâng – Michiyo vui vẻ đáp vì từ trước tới giờ cô đã xem ông như người cha thứ 2 của mình

- C.....c...ch.....ch.....cha. – Sau 1 hồi lắp bắp thì đại công chúa cũng nói đc từ cha (^^! Bó tay)

- Còn con Kai, àh quên Ánh Nguyệt? – Ánh Nguyệt là tên giả của bà Kai

Cô nhìn ông rồi xoay qua chỗ khác nói:

- Tại sao tôi phải gọi ông là cha?

Như bị tên đâm xuyên tim ông ôm chặt lấy Gun Sang đang đứng bên cạnh và nức nở (già ùi còn nhí nhảnh hehe mít ước ^^!):

- Nó không chịu gọi ta là cha kìa hic hic dù gì ta cũng là cha nuôi của nó mà hic hic

- Kai nói đại đi nhóc – Kumiho nói với giọng chị cả
- Thì.....- Kai ngập ngừng nhìn ông rồi nhìn cả bọn đang dồn cặp mắt về phía mình, 3 anh chàng quần gia cầm đồ cổ động la len6 (tğ cũng hok pít mý ông lấy đầu ra ^^!)
- Nhị công chúa cố lên nhị công chúa cố lên
- C.....c.....h.....- Kai nói đc 2 chữ thì ông nhìn cô với đôi mắt của 1 người cha chuẩn bị nghe con mình kêu cha
-a.....- RẦM – cả bọn té xỉu, đại công chúa đứng lên nói với giọng hăm dọa:
- Em nói lại đằng hoàng đi , nếu không chị bỏ đói em giờ
- Em đã cố g8áng hết sức rồi – Bé Kai nhà ta nhún vai đáp lại
- Không lẽ chị là 1 người dễ dàng bỏ cuộc vậy sao? Thật là mất hình tượng chị quá đi – Câu nói của tiểu công chúa như đánh vào yếu điểm của Kai, buộc cô nàng phải nói:
-Ch..Ch....Cha.....- Ông Ailen liền ôm chầm lấy kai nức nở nói:
- Cuối cùng at cũng đc nghe từ cha từ 3 đứa con gái của ta rồi
- Chúc mừng nhị công chúa đã vượt qua thử thách nhận cha nuôi – 3 chàng quần gia hùa theo nhau mà chọc Kai làm cô nàng rất bức mình, nhưng cô chỉ nói có 2 từ làm cả bọn đứng hình mấy giây:
- Chó hùa !!!!!
- Ax ax có cần nói vậy không con? – Ông Ailen nói
- Dạ không sao đâu ạ, hịhị tui con là chó sắn tui mà hehe – Gun Sang nghịch ngợm nói lại
- Thôi nào mọi người, chúng ta đi thôi sắp trễ rồi – Ông Ailen vỗ tay như ra hiệu kéo cả bọn ra khỏi cuộc tranh cãi mắc cù cười đó.

Chiếc xe Limo màu đen huyền dừng lại trước cổng trường Moon đã làm cho mọi cặp mắt của các học sinh trong trường đều hướng về chiếc xe ấy, cánh cửa73 xe mở ra và xuất hiện 6 người 3 nam và 3 nữ. Tất cả bọn họ đều khoác lên người chiếc áo khoác trùm kín đầu màu đen, đồng thời cũng có 1 người đàn ông chừng chạc cỡ 30 bước xuống.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Cả 7 người cùng bước vào trường làm cho mọi con mắt tò mò đều hướng về họ. Trong chiếc váy sọc caro màu đỏ trắng cùng với chiếc áo khoác màu đen làm cho 3 cô gái càng trở nên huyền bí, khi 3 cô gái đứng cạnh 3 chàng trai trong bộ đồng phục nam (quần dài màu đỏ trắng sọc caro) làm những học sinh trong trường càng tò mò. Đến trước cửa phòng Hiệu Trưởng, ông Ailen kêu 6 người họ đứng ngoài đợi để ông vào nói chuyện với Hiệu trưởng. Đang đứng chờ bỗng có tiếng ồn ào làm cho 3 cô nàng của chúng ta cảm thấy khó chịu vì thính giác của họ rất nhạy. Một người nọ hỏi:

- Sao ồn quá vậy?

1 người khác đứng ngó ra thì thấy 1 đồng người bu lại 2 người nọ đó gồm 1 trai 1 gái . Chàng trai trông rất bảnh trai trong bộ trang phục của trường , tóc của anh chàng có 1 màu nâu đỏ nhìn rất nổi bật. Còn bên cạnh là 1 người con gái với mái tóc dài đen óng ả cùng với chiếc váy ngắn áo sơ mi trắng có nơ caro đỏ trắng, nhìn cô cũng rất nổi bật trong đám đông. Trở lại với 6 người thì ông Ailen bước ra từ phòng Hiệu trưởng, ông nói:

- Hôm nay là lễ khai giảng và cũng là ngày học đầu tiên của các con vì vậy ta rất lo lắng (cảm xúc của 1 người cha đang dang trào trong ông ^^!) – Ông nhìn sang 3 chàng trai và nói tiếp:

- Ta giao 3 đứa con gái ta cho 3 người, nhớ chăm sóc và bảo vệ tui nó đấy !!!!!

- Ông cứ tưởng bọn tui là con nít không bằng ! – Ánh Nguyệt (pà Kai đấy) nhìn ra ngoài nói và bị Bảo Nhi cốc đầu 1 cái làm cho chị ấy ôm đầu la lên:

- Chị làm cái gì vậy hả?

Bảo Nhi (Kumiho) nhìn ánh Nguyệt rồi hất đầu về phía ông Ailen, cô nhìn theo hướng ấy thì thấy ông Ailen có vẻ như đang rất buồn và nói:

- Con thật lạnh lùng với ta !

Nhìn lại phía Bảo Nhi cô thấy chị mình đang nhìn mình với ánh mắt như muốn nói: “ Em xin lỗi mau lên”. Cô lắp bắp nói:

- C....chh.....cha...xin...lỗi..... - Vừa nghe xong câu đó ông Ailen bỗng cười lại và nói (ông nỳ gian xảo ghê)

- Bảo Nhi ! Con và Ngọc Huy sẽ học lớp 12A1, còn mấy con th2i học lớp 11A1, hai lớp đó đều là lớp chuyên, chương trình rất khó, vì vậy ta mong rằng các con sẽ cố gắng. Àh còn nữa theo phong tục ở thế giới loài người thì các con sẽ ở ngoài cửa lớp chờ GVCN dẫn vào ! – Ông đi ra ngoài và quay lại tạm biệt cả đám

Minh Thuận (Gun Sang) gãi đầu nói với giọng hơi lo lắng:

- Chương trình khó lắm sao? Liệu chúng tôi (ám chỉ mình với 2 chàng kia) có học nổi không?

Thiên Kim (Michiyo) vừa đi vừa trả lời câu hỏi của Minh Thuận như 1 lời động viên:

- Tôi nghĩ chắc cũng không khó lắm đâu, dù gì các anh đều có chỉ số IQ là 240 mà còn chúng tôi chỉ có 300 thôi (ax ax gì ghê vậy)

- Với lại - Ánh Nguyệt nói tiếp lời em mình – Chương trình ở đây chẳng có gì khó cả !

- Sao cô biết ạ? – Quốc Bảo (Eun Jae) ngạc nhiên hỏi

- Ta đọc hết sách trước rồi – Ánh Nguyệt trả lời 1 câu tỉnh bơ

- Ở thì ra là vậy – 3 chàng quân gia của chúng ta đồng thanh nói

Sau một hồi đi vòng vòng (tức là bị lạc đường ák) thì ai về lớp nấy. Bảo Nhi và Ngọc Huy về khu 12, còn 4 người còn lại về khu 11. Nói về 4 người họ trước nàh, do nghe đồn sẽ có học sinh mới nên những học sinh khối 11 rất háo hức muốn xem mặt học sinh mới có đẹp không (Mê trai hám gái ghê ==). Tiếng chuông báo hiệu giờ vô lớp vang lên thế là cả bọn học sinh đi vào lớp. Nhưng vừa thấy 4 học sinh mới thì nháo nhào chạy ra xem làm giám thị phải la lên:

- Có vào lớp không hả?

(Chú ý: Trường này dành cho dân nhà giàu học không àh)

Thế là đi vào lớp hết để lại 4 người đứng ngoài hành lang, 7 phút trôi qua mà chưa thấy bà chủ nhiệm đâu, điều đó đã làm cho bà Ánh Nguyệt cảm thấy khó chịu. Lý do rất đơn giản bà này cho rằng Vampire là đẳng cấp cao, còn loài người là hạ cấp, đứng chờ 1 con người để dc vô lớp học là 1 điều xỉ nhục đối với bà huống chi là bị đứng ngoài hành lang dù mới có 7 phút thôi. Đang điên tiết lên thì bà chủ nhiệm đi tới:

- Xin lỗi các em cô đến trễ! – Bà mỉm cười với 4 người

Mở cửa phòng, đi sau pà cô là 4 người làm cho cả lớp đang ồn ào bỗng im re. Bà chủ nhiệm viết tên 4 người lên bảng rồi lần lượt giới thiệu. Thấy cả 4 người đều đội mũ che mặt nên pà yêu cầu:

- Các em có thể cởi mũ xuống để các bạn có thể thấy mặt!

Hai anh chàng người sói là 2 người đầu tiên cởi mũ ra để lộ bộ tóc màu nâu rất đẹp, cùng khuôn mặt với một nụ cười điệu nghệ. 2 anh chàng nhà ta liền được các bạn gái trong lớp quan tâm. Quốc Bảo nói:

- Mình là Trần Quốc Bảo – Chỉ tay qua Minh Thuận và nói – Còn đây là Nguyễn Minh Thuận bạn thân của mình. Tụi mình mới vào học có gì các bạn chỉ bảo thêm, đặc biệt là đừng có 2 đụng vào 2 cô gái này nếu không - Quốc Bảo nở 1 nụ cười đe dọa và nói tiếp - ...bọn mình không để yên đâu.

Màn giới thiệu của 2 anh chàng đã làm cho đám con gái la hét um sùm.

- Ở kia 2 em nữ sao 2 em không cởi nón ra?? – pà cô hỏi khi thấy 2 người đó vẫn im lặng. ...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Michiyo cúi bỏ nón ra để lộ mái tóc màu xanh của biển với đôi mắt màu nâu rất đẹp, khuôn mặt đẹp như thiên thần – 1 vẻ đẹp dễ thương làm cho bọn con trai như chết đứng vì sắc đẹp của cô nàng, giọng nói ngọt ngào nhưng vẻ mặt vẫn lạnh lùng:

- Tôi tên Vương Ngọc Thiên Kim

Chỉ còn lại một mình Ánh Nguyệt, bà cô giục:

- Em cũng mau cúi mũ ra đi, để các bạn biết mặt nào.

- Tại sao để bọn họ biết mặt? – Ánh Nguyệt đang bức mình nãy giờ nhưng thấy bà chủ nhiệm chỉ biết im lặng nhìn mình, Ánh Nguyệt mới thờ dãi cúi bỏ nón làm cho mái tóc màu đỏ lộ ra, đôi mắt màu xanh lá cây dường như nhìn ai cũng thể hiện sự khinh bỉ.

Với vẻ đẹp quý phái của một nàng công chúa cùng với giọng nói cực lạnh lùng đã làm bọn con trai chết đứng chap 2:

- Ta Vương Ngọc Ánh Nguyệt, ghét sự ồn ào, thích yên tĩnh.

RẦM.....

Tiếng đập bàn phát ra từ phía cuối lớp, 1 anh chàng playboy với mái tóc màu nâu đỏ đứng lên chỉ thẳng mặt Ánh Nguyệt, hần nói với giọng rất ngạo mạn:

- Thì ra là cô đó àh?

Bà chủ nhiệm và đám trong lớp giật mình khi nghe vậy. Bọn con gái nháo nhào lên:

- Hotboy Minh tâm biết bọn họ àh?

- Đương nhiên – Minh Tâm đáp và nhìn thẳng mặt Ánh Nguyệt nói tiếp – cô chính là người đã không đỡ em tôi đứng dậy trong Chợ đêm

- Bộ ta quen người sao? – Ánh Nguyệt nhìn khinh bỉ đáp, câu trả lời của cô làm cho bọn con gái trong lớp vô cùng tức giận ****:

- Nhỏ đó làm như đẹp lắm, hay lắm không bằngvân vân và vân vân.....

- Cô còn giả bộ hay sao? Cô không nhớ hôm chợ đêm cách đây 1 tuần sao? – Minh Tâm lên chỗ Ánh Nguyệt đứng và hỏi

- Không nhớ ! – Câu trả lời một cách lạnh lùng của Ánh Nguyệt làm cho Minh Tâm tức ói máu, giờ tay định đẩy cô thì Quốc Bảo liền đỡ tay anh chàng.

Minh Thuận lên tiếng:

- Nếu cậu dám đụng vào cô ấy thì tôi sẽ không tha đâu.

Bà GVCN yêu cầu học sinh về chỗ, đồng thời cũng không muốn có vụ đánh nhau nào xảy ra trong lớp cả. Vì lớp này là lớp chuyên mà nì ^^! . Bà nói với 4 người:

- Để cô sắp xếp chỗ cho các em

- Khỏi, bọn tôi muốn ngồi gần nhau. Ngồi ở hai bàn cuối kia đc rồi. – Ánh Nguyệt nói và chỉ tay về 2 bàn cuối dãy tổ 4 sát vách tường và không có ánh sáng mặt trời chiếu vào. Bà cô cũng gật đầu đồng ý.

Lúc đi xuống chỗ ngồi thì Ánh Nguyệt nghe bọn con gái nói định đánh hội đồng cô. Cô cười khinh bỉ và nghĩ thầm:

- Muốn đánh ta àh, không dễ vậy đâu.

Ánh Nguyệt và Thiên Kim ngồi nghe giảng đc 1 chút thì ngủ gục. Thấy vậy 2 chàng quản gia đành phải chép bài cho họ. Và họ biết rằng chương trình này đối với chủ nhân của họ là quá dễ không khó gì. Và cũng vì vậy, trong lớp bắt đầu có tin đồn là Ánh Nguyệt với Quốc Bảo còn Thiên Kim thì với Minh Thuận.....

Nói đến cô nàng đại công chúa nhà ta thì khác hẳn với 2 người em của mình. Cô nàng lại chọn 1 chỗ ngồi gần cửa sổ và ngồi ghi bài rất đầy đủ. Ngồi kế cô nàng tất nhiên là anh chàng Ngọc Huy. Người ngồi phải trên cô là 1 hotgirl của trường Hoàng Bảo Linh. Lúc chuyển tiết cô nàng Bảo Linh quay xuống hỏi Bảo Nhi:

- Bảo Nhi cậu là học sinh mới chắc chưa đi tham quan trường đâu nhỉ? Lát nữa có gì cậu đi với tớ ghen hìh.

- Sao cũng đc – Cô nàng lạnh lùng đáp rồi nhìn ra cửa sổ nhìn về 1 nơi nào đó.

Bất chợt hình bóng của người đó lại hiện về trong tâm trí cô.....

Chương 8: Ký Ức

Bất chợt hình bóng của người đó lại hiện về trong tâm trí cô – Seung Hyun người mà cô trao hết tình cảm của mình. Giờ trái tim cô như rỉ máu, cô thật sự không ngờ người mà cô yêu thương lại là gián điệp hại gia đình của cô như thế. Cô thật sự không hiểu rằng từ trước đến giờ những tình cảm mà Seung Hyun dành cho cô là thật sự hay là giả dối? Cô luôn tự hỏi lòng: “Có bao giờ anh yêu em thật lòng hay chưa? Hay anh chỉ xem em là 1 con cò trong bàn cờ của anh, em rất muốn khóc nhưng không thể khóc nên nước mắt của em như ngàn vết dao cắt sâu vào tim em, em không tin, em không đủ dũng cảm để tin rằng anh đã phản bội lời thề lúc xưa.” Cô bỗng nhớ cái lời khuyên của đứa em gái Ánh Nguyệt: “Tình yêu không có thật đâu, chị nên cẩn thận, em nghĩ hẳn chỉ lừa dối chị thôi”. Cô càng nghĩ càng thấy tim mình thất lại, đau lắm rất là đau. Bảo Nhi nhắm mắt lại, nằm gục lên bàn và chìm vào nỗi đau mà chỉ có mình cô hiểu, nỗi đau bị một người yêu nhất phản bội. Không biết từ lúc nào mà cô đã đi vào giấc ngủ, 1 giấc mơ hiện lên như những dòng ký ức đẹp nhất của cái ngày mà cô gặp anh.

.....

- Nhị công chúa cô lên, nhị công chúa vô địch ! – Giọng cổ vũ của bọn chiến binh người sói trong đấu trường quân đội của vương quốc Vampire.

Người đứng bên dưới là Kai – nhị công chúa và quân gia Eun Jae (Quốc Bảo). Hai người họ đang chiến đấu giao hữu với nhau.

- Thế nào? Nếu ta thắng cậu sẽ là đây tớ của ta đc chứ? – Kai nói trong tư thế sẵn sàng để chiến đấu.

- Đc thôi, thưa công chúa !

Một cơn gió thổi qua như một cơn hội, chàng người sói trẻ tuổi lao đến chỗ nàng công chúa đang đứng với 1 tốc độ nhanh như chớp nhưng nàng đã nhanh chóng nhảy ra sau lưng chàng người sói để né và đá một cú vào lưng làm cho anh chàng tức giận, đồng thời cũng tung ra liên hoàn cước. Nàng công chúa né những đòn đó như một cánh bướm bay lượn giữa một rừng cây và dứt điểm bằng một đòn đá thẳng vô mặt anh chàng, làm anh chàng bị đo ván (nhanh dữ ta). Tiếng hoan hô vang lên như sấm bồng im lặng vì sự xuất hiện của đại công chúa, sắc đẹp của nàng làm cho bao nhiêu người phải điều đứng, nhưng nàng chưa bao giờ động lòng trước ai. Nàng lên tiếng:

- Kai àh, về gấp đi cha đang chờ đấy. Hôm nay có khách

- Em không muốn về đâu ! – Kai xoay qua lạnh lùng đáp.

- Về mau, em mà không về là chị sẽ..... - Chưa để chị mình nói xong câu thì Kai đã đứng dậy đáp – Biết rồi về thì về.

Sau đó Kai đi về phía cánh cửa nơi chị cô đang chờ, cả 2 cùng cưỡi ngựa về lâu đài. Đại công chúa nhìn đứa em mình lắc đầu nói:

- Nhìn em càng ngày càng giống con trai hơn là con gái, haizzzzzzz..... – Cô thở dài nhưng Kai chỉ im lặng không nói gì.

Trên đường về gặp tiểu công chúa – Michiyo đang hái thuốc. Đại công chúa kêu lớn:

- Michiyo về thôi nhà có khách.

Cô bé chạy lại phía 2 chị mình, cô cười và nói:

- Dạ ! – Rồi leo lên ngựa của đại công chúa.

Michiyo nhìn Kai với đôi mắt màu nâu to tròn và nói:

- Chị Kai lại đi đánh nhau nữa àh? Hic em không biết phải gọi chị là anh hay là chị nữa đây. – Michiyo lắc đầu nói.

- Em thấy chưa cả em gái của em cũng nói vậy nữa – Đại công chúa nói.

Vậy mà Kai chỉ tỏ thái độ lạnh lùng và nói: “ Biết rồi nói hoài”

Đi khoảng 1 đoạn thì tới lâu đài. Khi đi vào đại sảnh thì gặp Quốc Vương và tướng quân Lee Jin. Quốc Vương nói:

- Các con về rồi àh? Chắc các con cũng biết tướng quân Lee Jin phải không?

- Dạ ! – Cả 3 đồng thanh.

- 3 cô công chúa càng lớn càng xinh đẹp nhỉ? - Lee Jin nói

3 cô lạnh lùng không đáp. Ông ta nói tiếp:

- Ta muốn giới thiệu con trai của ta tên là Seung Hyun ra mắt các cô. Nó cũng cỡ tuổi của đại công chúa. Ở kia Seung Hyun sao con còn chưa ra chào Quốc Vương và các công chúa.

Từ đằng sau tấm màn nhung xuất hiện 1 chàng trai với khuôn mặt như 1 hoàng tử với đôi mắt sắc càng khiến sự lạnh lùng toát ra từ anh. Bộ đồ anh đang mặc làm cho người ta biết rằng anh là 1 người quý tộc và rất quyết đoán. Anh cũng rất đẹp trai nhưng đây là một sắc đẹp của sự lạnh lùng và quý phái. Điều đó khiến cho Nhị công chúa có cảm giác anh là một người không đáng tin cậy, cả cha của anh cũng thế. Anh cúi chào và nói:

- Xin kính chào Quốc Vương, Hoàng hậu và các công chúa, mong thần Anntoogiella (Vị thần của Vampire) sẽ phù hộ và những vì sao sáng sẽ soi sáng đường cai trị nước của ngài – Giọng của anh tuy trầm nhưng rất ấm

Quốc Vương ra lệnh cho anh đứng dậy và giới thiệu các cô công chúa của mình. Đầu tiên là đại công chúa:

- Đây là đứa con gái lớn của ta Lucifer Kumho.

Cô nàng bước lên định bắt tay với anh nhưng không ngờ cô nàng bị vấp té, nhưng cũng may là Seung Hyun đã đỡ dc cô. Anh hỏi:

- Công chúa có sao không ạ?

- Ta không sao. Cảm ơn người. – Cô ngước lên nhìn anh.

Khi đôi mắt họ nhìn nhau, công chúa nhà ta như thấy thời gian ngừng trôi và tiếng sét đánh xuống trúng họ. Tình yêu của họ bắt đầu từ đó.....

.....

- Công chúa công chúa ơi..... – Có 1 tiếng quen thuộc nhưng sao quá xa xăm. Nàng im lặng và từ từ mở mắt. Thì ra đó chỉ là giấc mơ, 1 trang ký ức thật đẹp đối với cô.

Trước mặt cô là khuôn mặt đã có phần bớt lo lắng của Ngọc Huy. Cô hỏi:

- ta đã ngủ lâu chưa?

- Dạ công chúa đã ngủ dc 1 tiết học rồi ạ. Bây giờ là giờ giải lao.

- Thế còn tập võ của ta? – Cô lạnh lùng hỏi.

- Dạ thưa hạ thần đã chép bài cho cô rồi ạ - anh mỉm cười.

- Đừng gọi ta là công chúa gọi Bảo Nhi dc rồi

Anh chàng gật đầu Vâng.

- Bảo Nhi tham quan trường không? – Tiếng của Bảo Linh làm cắt đứt cuộc trò chuyện của họ.

Cô gật đầu và nói:

- Qua tìm em tôi trước đã.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Thế nhưng cả 3 người vừa đứng lên đã bị bọn con trai bu lại xin làm quen,.... Cũng may là bị Ngọc Huy cản bót nên mới có cơ hội đi được. Nhưng đi đến khối 11 thì số lượng bọn con trai đi theo họ càng lúc càng nhiều hơn (Mất mặt wó ný cha ui =.=). Tưởng chừng Thiên Kim và Ánh Nguyệt tình hình sẽ đỡ hơn nhưng không ngờ 2 đứa em cô cũng bị bu cứng bởi bọn con trai trong lớp và ngoài lớp. Thấy 2 đứa em ra được khỏi cửa lớp đứng kế bên mình, Bảo Nhi nói:

- Ôn ào thật !

- Cứ để 3 người họ lo đi – Thiên Kim chỉ qua 3 anh chàng người sói.

Như hiểu đc ý nên 3 anh chàng cứ căn bọn con trai qua 1 bên, lúc này mới có người phát hiện ra sự có mặt của Bảo Linh và hỏi:

- Ai vậy? – Và đó chính là Ánh Nguyệt

- Bạn chị, Hoàng Bảo Linh – Bảo Nhi giới thiệu người bạn mới của mình cho 2 đứa em biết.

Hai cô em thì hơi quan tâm một chút nhưng không phải về Bảo Linh mà là về chị của mình vì 2 người họ không ngờ Bảo Nhi lại kết bạn với con người. Tuy nhiên họ cũng không bận tâm lắm. Thấy vậy nên Bảo Linh mới nói giỡn:

- Ba chị em cậu lạnh lùng như nhau nhĩ? (mỉm cười)

- Chị em không giống nhau chẳng lẽ giống người dung! – Ánh Nguyệt nói châm chọc, và câu nói của cô cứ như 1 quả tạ rơi xuống người Bảo Linh làm cô nàng như rớt xuống vực (đúng là sự phụ hehe)

Ánh Nguyệt nhìn từ trên xuống dưới và nói tiếp:

- Nghe nói cô là học sinh giỏi nhất trường và lại rất xinh, nhưng theo tôi thấy thì chị rất bình thường, nhìn cô tôi thấy ngu ngu sao đấy ! (Sock thiệt nhỏ hơn 1t mà dám xưng hô vậy cơ đấy =.=)

Nói xong Ánh Nguyệt quay lưng bỏ đi để lại 1 người đứng hình với câu nói của cô.

- Thôi tính em tôi nó vậy. Thông cảm. Bây giờ xuống căn tin đi – Bảo Nhi nói.

Cả đám đi xuống căn tin. Cái bọn móm trai móm gái cứ đi theo làm ồn ào cả lên. Mua 1 số món rồi cả bọn đi đến bàn ngồi ăn.

- Nhức đầu ghê. Im lặng coi – Ánh Nguyệt bực bội đập tay xuống bàn và quát lớn.

- Uk mọi người lo ăn đi nói hoài àh – Bảo Linh nhẹ nhàng nói.

Cả căn tin im lặng đc 1 tí thì.....

- Á, á hotboy kia. Anh Minh Tâm đến rồi kia. – Bọn con gái nhốn nháo lên làm cái căn tin lại ầm ĩ.

Minh Tâm hiện ngang bước vào và định mua thức ăn nhưng anh chàng thấy gì đó nên đi tới chỗ 1 chàng trai đang ngồi ở góc khuất. Anh chàng đi tới và gác chân lên ghế:

- Này Mọt Sách, lại ăn cơm với mắm àh? Haha cậu làm cái căn tin đẹp để này có mùi rồi này.

Àh cho t/g giới thiệu nhân vật mới tí ^^!. Anh chàng tên là Duy Khải là 1 anh chàng nhút nhát. Nhà cậu ấy không giàu lắm, nhờ học giỏi nên nhận đc học bổng vào học trường Moon. Cậu ấy học chung lớp và ngồi cùng bàn với Minh Tâm, thường xuyên bị Minh Tâm ăn hiếp và bị đặt biệt danh là Mọt Sách.

Chúng ta trở lại nào.....

- Này em tới đó mua cho anh 2 chai nước trái cây – Rồi anh chàng quay sang nháy mắt với cô gái đó.

Cô ta tức tốc đi mua rồi quay lại đưa cho anh chàng. Anh chàng mở nắp 2 chai nước rồi đi ra đằng sau Mọt Sách, anh chàng đổ từ trên xuống dưới người cậu ấy

- Cho cậu uống nước trái cây để giảm bớt cái mùi kinh khủng đó nè hahahaha.....

Cả đám đứng coi liên cười ồ lên. Mọt Sách vẫn ngồi đó cúi đầu, cả người cậu đều bị ướt hết. Bảo Nhi nói và đứng dậy:

- Quá đáng !

Cô định cho tên đó 1 trận thì Ánh Nguyệt nắm tay lại và nói:

- Xử bọn chúng chỉ làm giờ tay mình thôi

- Không lẽ ta để cho tên đó hả hê vậy sao?

Bảo Nhi nói xong liền đi tới chỗ Minh Tâm và hỏi Mọt Sách:

- Có sao không?

Tuy cô nói hơi lạnh lùng nhưng từ khi nhìn cô Một Sách đã bị trúng tiếng sét ái tình. Cô nàng xoay qua tát Minh Tâm 1 cái, do anh không để ý nên lãnh trọn cái tát đó làm cho anh chàng đứng đũa:

- Cậu nghĩ cậu là ai mà dám đối xử như thế với người khác? Cậu cũng chỉ là cái thứ bình thường, hèn hạ mà thôi

Bảo Nhi lạnh lùng nói, câu nói của cô làm cho Minh Tâm tức điên lên:

- Cô.....cô....dám..... - Do tức quá nên ko nói nổi 1 câu

Còn bọn con gái thì **** của Bảo Nhi làm cho Ánh Nguyệt rất bức bối và nói 1 câu lạnh lùng đến phát sợ:

- Cũng chẳng còn nhỏ nữa mà **** sau lưng người khác. Nếu là những người có học thì hãy lên tiếng, chứ đừng có đứng sù như chó sau lưng người khác. Mà nghe chó sù còn hay hơn tiếng các người nói. Toàn đồ cận bã...

- Thôi chúng ta đi đi chị - Thiên Kim lên tiếng.

Rồi cả bọn cùng đi ra ngoài. Bảo Nhi kêu Ngọc Huy đỡ Một Sách đi theo ra ngoài rồi ngồi xuống ghế đá. Bảo Nhi lạnh lùng hỏi:

- Có sao không?

- Cám...cám.....ơ...on – Anh chàng nói mà mặt vẫn cúi xuống

- Ngọc Huy cậu vào lấy đồ của cậu cho cậu ta mượn đi – Bảo Nhi nói với Ngọc Huy

- Khăn giấy nè – Thiên Kim đưa cho anh chàng

- Cám...on – Cậu ta vẫn không dám ngước lên nhìn mọi người

Ánh Nguyệt tưởng cậu ta coi thường mình nên nói lớn:

- Chỉ biết nói dc 1 câu thôi à? Nói chuyện với người khác sao nhìn xuống đất thế?

- Người ta nhát mà chị - Thiên Kim nói với chị mình

- Thật là nhát nhẽo – Ánh Nguyệt nói rồi bỏ đi và nói với Quốc Bảo:

- Ta đi ngủ bài vở người lo chép đi

- Chị ơi đợi em với ! – Thiên Kim chạy lại phía Ánh Nguyệt

Bảo Nhi nhìn Một Sách rồi xoay qua nói với Bảo Linh:

- Tớ đi với tụi nó đây cậu về lớp đi

Thế là 3 cô nàng đi một mạch đến khu vực cấm, mỗi người chọn một nơi yên bình để ngủ. Thiên Kim và Ánh Nguyệt dựa lưng vào gốc cây mà ngủ, còn Bảo Nhi thì chọn cho mình một chỗ trên cành cây to. Gió nhẹ nhẹ đưa họ vào giấc ngủ. Bỗng từ đâu một người con trai xuất hiện và bước vào

- Chết tiệt – Anh chàng đá một cành cây và tỏ ra tức giận.

Người đó không ai khác chính là Minh Tâm. Anh ta bước lại gần chỗ có 2 người ngủ, anh chàng bức bối vì có người dám xâm phạm lãnh thổ của mình (làm như ông chủ không bằng hehe). Đi lại gần một tí thì phát hiện ra đó chính là Ánh Nguyệt và Thiên Kim thì tia sáng trả thù loé lên. Sấn trong tay có chai nước anh chàng mở nắp và tạt nước vào Ánh Nguyệt.....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Ào ào...dòng nước đang chảy xuôi đến chỗ Ánh Nguyệt bỗng chảy ngược về phía Minh Tâm làm anh chàng bị ướt như chuột lột, ấy là do anh chàng không biết lúc anh đi vào cả ba vị công chúa (cả 3 luôn đó nha) đã nghe thấy tiếng bước chân của anh (vì thính giác vampire rất nhạy mừ). Dòng nước bỗng nhiên chảy ngược là do Thiên Kim làm phép ấy mà (cô nàng điều khiển dc nước í mà). Ánh Nguyệt mở mắt và chế nhạo:

- Hot boy thành con chuột lột.

- Cô.....cô – Anh chàng tức quá không nói được từ nào.

Ánh Nguyệt nói nhỏ với Thiên Kim:

- Giỏi !

Thiên Kim gật đầu ngồi đứng dậy đi ra ngoài. Ánh Nguyệt nhìn Minh Tâm đang bức bối thì chợt nghĩ ra 1 ý vì lúc trước vua Ailen có dạy mình cách chụp hình bằng điện thoại cho nên nhân lúc Minh Tâm không để ý cô nàng lấy điện thoại ra chụp. Xong xuôi Ánh Nguyệt kêu:

- Này !

- Cái gì? – Minh Tâm ngược lên nhìn thì thấy hình mình bị ướt nhẹp trong điện thoại của Ánh Nguyệt, biết vào đường cùng (tự ái cao), anh chàng mới nhỏ nhẹ nói:

- Bây giờ bạn muốn cái gì ? (đổi giọng 180 độ nun hịh)

Ánh Nguyệt nhìn Minh Tâm rồi nhún vai trả lời một cách tinh bơ:

- Ngươi làm nô lệ cho ta trong 1 tháng.

- Cái gì? Cô dám ra điều kiện với tôi sao? – Minh Tâm giờ nắm đấm ra nhằm hù dọa Ánh Nguyệt.

- Nếu không muốn cũng được. Mấy tấm hình này sẽ được in ra cho mọi người xem. Vậy thôi !

Ánh Nguyệt nhắm vào cái lòng kiêu hãnh của anh chàng mà nói. Anh chàng nghĩ: “ Nếu từ chối, tấm hình này phát ra chắc mình chết mất”. Cho nên anh chàng phải miễn cưỡng đồng ý vô điều kiện. Ánh Nguyệt vẫy tay kêu Minh Tâm đi vào lớp, chờ anh chàng đi khuất thì một giọng nói từ trên cây vọng xuống:

- Nhờ em mà chúng ta có thêm một người hầu nữa nhỉ? – Đây là giọng của Bảo Nhi, cô nàng đã nghe từ đầu cho đến kết thúc của câu chuyện.

Và tiếp đến là giọng của Thiên Kim, vampire chạy rất nhanh nên lúc này cô nàng vờ đi ra ngoài là đi vòng ra sau rồi leo lên cây với Bảo Nhi:

- Chị cũng thông minh thật đấy !

Nhưng họ không ngờ rằng chỉ vì sự việc đó mà họ đã dùng năng lực đặc biệt đã làm cho tay mắt của những trường phái khác chú ý, đặc biệt là ở thế giới Vampire:

- Muôn tâu Quốc Vương đã tìm ra nơi ẩn náu của 3 cô công chúa rồi ạ ! – Một tên lính quỳ xuống trước mặt 1 vị vua báo cáo.

Ông cho tên lính lui xuống và nhìn vị thái tử trẻ tuổi. Người đó không ai khác chính là Seung Hyun, còn vị vua là Lee Jin – kẻ đã cướp ngôi vị của cha các nàng công chúa. Trong khi đó, tại một tổ chức có 1 lá cờ màu đỏ hình chim ưng với ngọn giáo và cây kiếm màu đen đan chéo nhau thì lại có một tình huống khác. Một người đàn ông trạc cỡ trung niên đang chăm chú nhìn vào một cái bản đồ lớn trên màn hình, có một cái chấm đỏ đang nhấp nháy liên hồi. Ông ra lệnh cho 1 người đi báo cáo gấp cho những tập thể khác. Chẳng bao lâu sau tất cả tập hợp lại, ông đồng đặc nói:

- Chúng ta đã phát hiện ra bọn công chúa Vampire nắm giữ các sức mạnh. Chúng ta phải có được những sức mạnh đó.

Ông nhìn về phía một đám người mặc áo vàng và nói:

- Các ngươi hãy phân chia nhau vào các trường trung học phổ thông để tìm bọn chúng cho ta. Nhất định phải bắt được bọn chúng...

Như cùng một lúc Lee Jin và tên cầm đầu kia cùng nói:

- Bằng mọi thủ đoạn phải bắt được bọn chúng.

Về đến nhà, Ông Ailen liền nói với giọng nghiêm chỉnh:

- Các con mau vào phòng ta có việc quan trọng ta muốn nói.

Cả ba đều hơi bất ngờ trước thái độ của ông và cũng không biết có chuyện gì. Nhưng Ánh Nguyệt lạnh lùng nói:

- Để chúng tôi thay đồ, tắm rửa rồi muốn nói gì đợi sau đi. Người tôi toàn mùi của bọn hạ cấp.

Dường như không kiềm chế được, ông Ailen nói lớn:

- Các con có biết mình đã làm gì không? Các con không muốn giữ mạng sống của mình để cứu cha mẹ và vương quốc sao?

Cả ba bây giờ càng bất ngờ và sợ nên đi theo ông vào phòng. Ông chỉ lên một cái màn hình lớn như một tấm bản đồ và nói:

- Các con biết gì đây không?
- Dạ là bản đồ phép thuật – Thiên kim trả lời.
- Đúng, các con có thấy chấm tròn đang nhấp nháy không? Các con có biết đó là gì không?

Cả ba im lặng, ông cố giữ bình tĩnh và nói tiếp:

- Trước khi đến đây, không ai dặn các con không được sử dụng phép thuật ở ngoài à?

Rồi ông nhìn sang ba chàng người sói. Thiên Kim bỗng lên tiếng:

- Dã, có ạ ! Và đây cũng là lỗi của con. Con đã vô ý sử dụng phép thuật.
- Các con có biết việc các con vừa làm đã gây nguy hiểm cho các con không? Không chỉ bọn Lee Jin mà cả bọn Thợ Săn nữa. Bọn chúng rất là nguy hiểm. . .

Tuy ba cô nàng đã biết về bọn Thợ Săn nhưng không ngờ bọn chúng lại nguy hiểm đến thế.

- Thôi được rồi, may là lần đầu, bọn chúng cũng không xác định đúng vị trí được. Các con về phòng mình đi.

Ông nói rồi ngồi vào ghế xoay lưng lại. Cả 3 cũng hơi lo sợ vì phép thuật chưa luyện đến đâu làm sao có thể đối phó nổi đây.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Bữa tối hôm nay là một bữa tối yên ắng nhất. Chẳng ai nói gì cả. Ăn xong, ông Ailen nói:

- Các con làm bài tập rồi đi ngủ đi. Bây giờ ra ngoài có thể rất nguy hiểm.

Cả ba không nói gì chỉ gật đầu rồi ai về phòng nấy. Trong phòng của Ánh Nguyệt, cô đang nằm xem ti vi và nhâm nhi ly rượu máu của mình. Cô lắc đầu chán nản vì không có ai đánh nhau với mình cho nên cô mới lười đống bài tập ra ngồi làm để giết thời gian. Nhưng không ngờ chỉ 5 phút sau cô đã làm xong hết nên lại lười tài liệu về bọn thợ săn mà cô kiếm đc. Bất chợt cô nhớ đến 1 người có thể làm trò tiêu khiển cho mình, cô liền mặc một chiếc áo khoác và đi ra ngoài.

Bằng thính giác và sự lẩn trốn trong bóng đêm, chẳng mấy chốc cô đã đứng đối diện 1 tòa nhà trắng cao 5 tầng. Đôi mắt của cô đang hướng về một căn phòng có cửa sổ mở ra ở lầu 4 với tấm rèm màu kem bay phất phới. Cô không bấm chuông mà trèo vào nhà, bằng động tác nhào lộn cô đã qua đc mấy cây giáo nhọn trên thành cửa và nhẹ nhàng đáp xuống. Bỗng từ đâu 1 con chó mực lớn chạy đến sủa và mở mồm ra định cắn Ánh Nguyệt. Nhưng cô liếc nó với 1 ánh mắt sắc bén làm nó cúi đầu xuống kêu “Ăng ăng”. . . . Cô ngược nhìn lên căn phòng rồi nhìn sang cái cây đối diện căn phòng đó. Cô nhảy lên 1 cành cây. Khi nghe có tiếng người đang tiến lại cánh cửa, cô giơ tay nắm lấy cành cây kế tiếp rồi đu lên. Cứ như vậy, chẳng mấy chốc cô đã lên đến cành cây đối diện căn phòng ấy. Cô nhảy đến đứng trên ban công 1 cách nhẹ nhàng như một bóng đêm vụt đến. Cô ngồi xuống và dựa lưng vào cái cột màu trắng gần đó. Có 1 bóng người bước ra từ phòng tắm nhìn thấy liền giật mình làm rớt cái khăn.(có ai nghĩ bậy hem nèk hehe). . . . làm rớt cái khăn đang lau tóc xuống. Ánh Nguyệt liếc nhìn người đó, như 1 sự bất ngờ người đó lắp bắp la lên:

- Cô.....cô.....cô.....làm.....làm.....cáiquái gì ở đây thế? Mà làm sao cô lên đây được?

Cô nhún vai trả lời:

- Mặc đồ đi rồi nói, hay là muốn chụp thêm 1 tấm nữa?

- Cô.....cô....dám.....

- Ta mà không dám à? Minh Tâm người coi thường ta quá đó. – Nói rồi cô quơ quơ cái điện thoại trước mặt Minh Tâm. Anh chàng vội chạy vào trong mất đồ.

Sau khi mặc đồ xong Minh Tâm liền đi ra và thấy Ánh Nguyệt vẫn ngồi đó đang nhìn về 1 nơi xa xôi nào đó. Anh đi ra ngoài rồi hỏi:

- Cô làm cái gì ở đây thế?

Cô đấm 1 cái vào bụng anh và nói:

- Osin mà dám nói với chủ mình vậy àh?

Minh Tâm ôm bụng quăng quại dưới sàn, cô nhìn anh rồi nhìn sang chỗ khác nói:

- Ta đang chán, ngươi có trò gì hay không?

Anh chàng lạng quạng đứng dậy và rửa thềm:

- Nhỏ đáng ghét, đồ chết tiệt rồi sẽ có ngày mi biết tay ta, ta sẽ cho mi sống dở chết dở.

Nói một mình xong anh quay qua nói với Ánh Nguyệt:

- Có ! Chỗ này hay lắm nếu muốn đi thì đi với tôi.

Anh vừa đi ra phòng rồi nhìn lại thì không thấy Ánh Nguyệt đâu, anh chạy lại ban công và kiếm nhưng vẫn không thấy. Bỗng anh nhìn xuống thì thấy cô đang ngồi vuốt ve con chó của mình, anh thật sự rất ngạc nhiên vì thậm chí cả anh cũng không thể ngồi mà vuốt ve con chó đó vì nó rất hung dữ. Nhưng đó chỉ là cái phụ, cái chính là làm sao mà cô có thể xuống dưới nhanh đến thế, vì dù sao đây cũng là tầng 4 mà, nhảy xuống không chết cũng gãy xương.

- Này mau lên ta không rảnh mà chờ ngươi. – Giọng của Ánh Nguyệt làm cắt đứt dòng suy nghĩ của anh. Anh tức tốc chạy xuống.

- Làm như cô là công chúa không bằng. Xung ta với ngươi. Nếu cô là công chúa chắc ta là n đại vương quá hahahaha. – Minh Tâm nói.

- Dám bắt bẻ ta sao? Giờ có đi không? – Cô ngưng vuốt ve con chó và phui tay đứng dậy.

Minh Tâm chạy vào gara. Một lúc sau anh chạy 1 chiếc mô tô ra và nói:

- Lên đi

- Tại sao ta phải lên?

- Không lên thì làm sao mà đi?

- Ta không thích. – Cô khoanh tay lạnh lùng nói.

- Vậy thôi khỏi đi – Anh định tắt máy xe nhưng Ánh Nguyệt nói:

- Thôi đi rồi đi thôi. – Ánh Nguyệt nói rồi leo lên đằng sau ngồi.

- Đi thôi

Anh chàng tăng tốc. Chiếc xe vọt vào trong đêm tối...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Anh chàng tăng tốc. Chiếc xe vọt vào trong đêm tối. Khoảng 10 phút sau đến nơi. Anh cố ý thẳng gấp làm Ánh Nguyệt chúi về phía trước nhưng ko ôm anh chàng, làm cho anh chàng cũng hơi thất vọng.

Ánh Nguyệt xuống xe rồi nói:

- Đây có gì đâu mà vui, hồi gì đâu... (Vì ở đây rất đông người nên cô nàng nói vậy í mừ)

Anh chàng Minh tâm định trả lời thì có 1 nhóm người đi tới nói:

- Đại ca, lâu lắm rồi không thấy anh đi dạo đêm đó nha. Hôm nay anh có đưa không?

- Tất nhiên. Chứ tụi bây nghĩ tao đến đây để làm gì.

Rồi bọn đó xoay qua thấy Ánh Nguyệt nên nói:

- Ai vậy đại ca? Xinh thật đấy

Cả bọn cười ồ lên nhưng Ánh Nguyệt vẫn lạnh lùng đứng đó không nói gì. Anh xuống xe và đi tới chỗ cô đang đứng, choàng vai qua và nói:

- Uk đẹp thật không? Haha tao mà....

Chưa gì Ánh Nguyệt đã đá cho anh 1 cú làm anh té xuống đất rồi lạnh lùng nói:

- Bỏ cái tay dơ bẩn của ngươi ra. Có trò gì vui đâu mà tới đây.

Anh chàng đứng dậy với vẻ mặt quờ quác và nghĩ thầm: “ Cô dám làm nhục tôi trước mặt mọi người à, cô sẽ biết tay tôi”.

Bọn đàn em của Minh Tâm rất ngạc nhiên và tự nhiên cười lớn:

- Trời ơi, lần đầu có người dám đánh đại ca. Chị hai thiệt là hay quá đi mà.

Rồi bọn họ vây quanh Ánh Nguyệt mà cười nói đủ trò quên cả anh chàng Minh Tâm nhà ta, làm cho anh chàng bức bối quá lên:

- Tao là đại ca bọn mày hay là con nhỏ đó hả?

Cả bọn bỗng yên lặng. Anh chàng nói tiếp:

- Đưa đi bức quá. Còn cô lên ngồi đi tôi chờ cô.

- Không ! – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

- Chứ giờ cô muốn sao? Cô muốn trò vui thì tôi chờ cô đến đây. Rồi giờ không chịu lên xe. Sao cô rắc rối quá vậy?

- Tôi muốn chạy thử - Ánh Nguyệt nói.

- Xe đâu mà cô chạy?

Đang nói thì có 1 người trong nhóm lên tiếng:

- Nè, em cứ lấy xe của anh mà chạy.

Tên đó đưa xe cho Ánh Nguyệt tưởng sẽ nhận đc 1 câu cảm ơn hay 1 nụ cười nhưng thấy cô vẫn lạnh lùng. Cô định leo lên xe thì Minh Tâm nói:

- Cô có biết chạy không đó? Làm hư xe người ta bây giờ.

Nghe giọng hằn khinh thường mình cô lạnh lùng nói:

- Cái này gọi là đua phải không? Ai nhanh nhất sẽ thắng?

- Tất nhiên rồi. Làm như cô trên trời rơi xuống không bằng

Câu nói của anh chàng làm cho cả đám cười ồ lên. Cô không phản ứng gì chỉ nói:

- Nếu tôi thắng thì làm osin cho tôi đến khi nào tôi không muốn nữa thì thôi

Minh Tâm nói:

- Đc thôi. Nhưng mà nếu cô thua thì cũng phải làm y chang như thế.

- Uk

Mọi người tập trung đầy đủ và bắt đầu đua. Trước khi đua, bọn bạn của Minh Tâm nói nhỏ với Ánh Nguyệt:

- Cẩn thận đấy. Cậu ấy là tay đua huyền thoại đó.

Cô nàng không nói gì cả....

.....Bắt đầu.....

Cuộc đua bắt đầu. Ai cũng vỗ ga chạy thật nhanh. Người dẫn đầu tất nhiên là Minh Tâm rồi. Ánh Nguyệt gần như đứng cuối.....

Chương 13

Người dẫn đầu tất nhiên là Minh Tâm rồi. Ánh Nguyệt gần như đứng cuối.

Chỉ trong vòng 5 phút, cô nàng đã vượt hết bọn kia và chạy song song cùng Minh Tâm. Anh chàng hơi bất ngờ. Anh tăng ga.... Ánh Nguyệt cũng vậy. Có lẽ mọi người thắc mắc là cô nàng Ánh Nguyệt nhà ta lại biết chạy xe và còn chạy nhanh nữa. Vì vampire có trí thông minh rất cao, chỉ cần nhìn một lần là biết làm ngay. Trờ về 2 người họ, họ cứ tăng tốc để vượt qua nhau. Đích ở ngay trước mặt.

Vèo.....vèo.....vèo.....

Tất cả đều reo hò và la hét. Và họ cũng bất ngờ không kém. Minh Tâm và Ánh Nguyệt cùng chạm đích. Xem như 2 người huề. Minh Tâm chạy đến chỗ Ánh Nguyệt đứng trả xe cho tên kia và nói:

- Này, tôi mới là người thắng đó nha.

- Huề à? Xem như điều kiện không cần thực hiện. – Ánh Nguyệt quay qua nói.

Minh Tâm định cãi lại nhưng thấy công an đến. Anh chàng vội kéo tay Minh Nguyệt lên xe của mình và chạy nhanh khỏi đó. Ánh Nguyệt cực kỳ tức giận nhưng vẫn ngồi im. Anh chàng chạy đến cầu Ánh Sao rồi dừng xe lấy tay quệt mồ hôi rồi nói:

- Ax cái bọn công an chết tiệt làm mình chạy muốn đứt hơi.

- Làm gì phải sợ mấy tên áo vàng đó? – Ánh Nguyệt xuống xe đứng ngắm cảnh.

- Bị bọn chúng tóm thì có mà tiêu.....

- Đẹp quá ! – Đang nói thì bỗng nghe Ánh Nguyệt thốt lên 2 từ làm anh chàng rất bất ngờ.

Chưa bao giờ anh nghe được một giọng nói nhẹ nhàng từ cô. Nhưng anh vẫn cảm thấy nét mặt lạnh lùng của cô. Dường như giữa lời nói và nét mặt rất mâu thuẫn.

Ánh Nguyệt xoay qua thì thấy anh chàng đang nhìn mình nên nói:

- Về

Sau đó Minh Tâm chở Ánh Nguyệt về.

- Nhà cô ở đâu để tôi chở cô về? – Minh Tâm hỏi.

- Chở về nhà người đi –

- Chẳng lẽ cô muốn.....

Như hiểu anh chàng định nói gì nên Ánh Nguyệt mới nói:

- Tôi đi bộ về.

- Thôi, để tôi.....- Vừa nói anh vừa xoay qua sau (gan gẽ chạy xe hok lo nhìn đg) thì thấy cô đang trừng mắt nhìn anh. Anh chàng liền quay lại và lo chạy xe.

Về đến nhà Minh Tâm, Ánh Nguyệt xuống xe , anh chàng cũng xuống xe để dắt xe vào nhà:

- Này đi bộ về thật à? – Minh Tâm hỏi

Nhưng không nghe thấy tiếng trả lời nên anh chàng quay lại thì không thấy cô nàng đâu cả.

.....

Sáng hôm sau.....

- Ăn gì đây. Chán quá – Thiên Kim nói.

Cả bọn đang trong căn tin trường để ăn sáng.

- Này ôsin, Đi mua đồ ăn sáng cho ta. – Ánh Nguyệt nói khi thấy Minh Tâm

Anh chàng không nói gì chỉ đi lấy 2 cái khay rồi đến lấy đồ ăn sáng đưa cho cô nàng rồi đi chỗ khác. Xung quanh cô nàng là những ánh mắt ghen tị.

- Ôi – Thiên Kim đụng phải một người và té xuống làm rớt khay thức ăn.

Có một bàn tay đưa ra đỡ cô nàng dậy nhưng cô nàng gạt ra và phúi tay đứng dậy. Có lẽ như điều đó làm cho người ấy hơi què nên vội rút tay lại. Thiên Kim lạnh lùng nhặt khay thức ăn lên rồi đi lấy thức ăn mà không thèm nhìn người đó một cái. Bảo Nhi thấy vậy nên đi đến :

- Em không sao chứ?

- Vâng không sao đâu.

Anh chàng đó xếp hàng sau Thiên Kim để lấy thức ăn. Anh chàng khều vai cô nàng:

- Này, có sao không?

Nhưng cô không thèm trả lời nên anh nghĩ cô ta khinh mình nên không nói gì nữa mà nghĩ: “ Cái con nhỏ đáng ghét thật”

Reng.....reng.....reng.....

- Hôm nay lớp mình có ba bạn khác từ nơi khác chuyển đến. Nào các em vào đi.

Bà cô chủ nhiệm lớp Ánh Nguyệt và Thiên Kim nói và dẫn theo 3 người mới vào lớp.....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Bà cô chủ nhiệm lớp Ánh Nguyệt và Thiên Kim nói và dẫn theo 3 người mới vào lớp.....

- Ô xinh quá.....đẹp trai quá... - Cả lớp nháo nhào lên.

- Các em tự giới thiệu về mình đi. – Bà chủ nhiệm nói.

- Chào các bạn mình tên là Khải My. Rất vui khi được học cùng với các bạn. – Cô gái duy nhất trong ba người giới thiệu và nở một nụ cười làm cho mấy boy trong lớp ngất ngây trừ 2 tên (quân gia người sói đấy)

- Tôi tên là Minh Quân – Anh chàng thứ nhất lạnh lùng nói.

- Còn mình tên Phước Thịnh rất vui được làm quen với tất cả mọi người. – Nói rồi anh chàng nở một nụ cười làm các girl lớp ta chết lên chết xuống mà cũng trừ 2 người (biết ai rồi hen).

- Các em muốn ngồi chỗ nào? – Chủ nhiệm hỏi.

- Dạ, cô ơi em muốn ngồi chỗ kia ạ. – Phước Thịnh lên tiếng trước và chỉ chỗ của Thiên Kim.

- Không được, chỗ này là của tôi – Minh Thuận đứng dậy nói.

- Nhưng em muốn ngồi chỗ đó thưa cô. – Phước Thịnh nói rồi nhìn bà cô với ánh mắt cún con.

Bà cô mê trai thấy vậy liền nói:

- Thuận, con qua ngồi với Quyên đi .

- Nhưng.....- Chưa đề Minh Thuận nói, Ánh Nguyệt đã lên tiếng:

- Mệt quá, đi đại đi ồn ào không ngủ gì được. Nhức cái đầu.

Nghe vậy Minh Thuận đành phải nhường chỗ cho Phước Thịnh.

- Này cậu ngồi với tớ cũng đc vậy. – Khải My kéo tay anh chàng Phước Thịnh lại.

Nhưng anh chàng vẫn đi xuống chỗ của Thiên Kim. Còn người kia thì ngồi bàn đầu.

- Này, dậy dậy, trong giờ học mà ngủ àh?

Nhưng cô nàng vẫn nằm ngủ ngon lành. Anh chàng tưởng cô ngủ mê quá nên không nghe

- Này có nghe không hả?

Kèm theo là một tiếng đập bàn nhỏ nhưng mọi người biết đây thính giác của Vampire rất nhạy nên tiếng đó đã làm cho Thiên Kim rất bực mình nên cô nàng đã ngồi dậy trừng mắt nhìn anh. Lần đầu tiên được nhìn rõ khuôn mặt của cô. Anh chàng hơi ngáy ngất một tí nhưng vẫn nói:

- Cô nhìn gì mà nhìn dữ vậy? Bộ tôi đẹp trai lắm àh? Haha không cần cô nói tôi cũng biết.

- Ngươi.đồ vô duyên – Thiên Kim đáp lại làm anh chàng đứng đũa vì không ngờ có một người dám nói với mình như thế. Anh liền ngồi xuống.

Còn Thiên Kim thì gục xuống bàn ngủ tiếp. Ánh Nguyệt thì cứ nghe nhạc mà ngủ không quan tâm đến mọi chuyện xung quanh.

Đến tiết anh văn, cái môn ai cũng thích trừ Ánh Nguyệt.

Rầm.

Tiếng ồn đó làm cô bật dậy, thì ra là ông thầy dùng cây thước gõ xuống bàn của cô và Thiên Kim. Ông quát:

- Trong giờ học mà dám ngủ gục àh?

- Tại sao không? – Thiên Kim nhìn sang chỗ khác và nói làm cho ông thầy rất bực mình.

Bị phá giấc ngủ nên Ánh Nguyệt rất tức giận nên nói:

- Nếu vậy thì đi chỗ khác ngủ. Dù gì ta cũng chẳng thích cái tiết này cho lắm.

Ông thầy tức đến nổi định tát Ánh Nguyệt nhưng Quốc Bảo đã đứng lên nắm tay ông thầy lại. Ánh Nguyệt nhìn ông thầy đang tức điên lên, cô cười khinh. Bỗng 1 giọng nói vang lên:

- Cậu nên xin lỗi thầy đi. Như thế là không tốt đâu.

Cô quay lên nhìn khuôn mặt cái người mới nói thì ra đó là Khải My. Cô đi ra khỏi chỗ ngồi và kéo luôn cả Thiên Kim, ông thầy lúc này rất là ức chế liền quát:

- Tôi không có một đứa học sinh như em, Em đừng bao giờ vào học tiết của tôi nữa.

Cô đứng lại sau khi nghe câu nói đó của ông thầy, Ông thầy nghĩ Ánh Nguyệt sợ mình nên đắc ý nói:

- Sao, sợ rồi àh?

Cô quay lại nói với ông:

- Có bao giờ ta xem ngươi là thầy đâu mà lên mặt.

- Cái.cái.gì.- Úc chế tập 2

- Đc thôi, chúng ta sẽ chơi một trò chơi về từ vựng. Tôi hỏi ông từ vựng ông trả lời. Nếu như ngươi trả lời đc thì ta sẽ vào học và xin lỗi ngươi. Còn nếu không.- Cô ngưng một tí rồi nói tiếp – Tôi không muốn nghe ông lái nhai nữa. Trong tiết của ông tôi sẽ đi đâu đó yên tĩnh mà ngủ. Chỉ có khi nào kiểm tra tôi mới vào đây, nhưng khi kiểm tra xong tôi có uyên đi đâu thì là chuyện của tôi.

- Thì gì – Ông thầy lau mồ hôi trên trán rồi nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

- Thì gì – Ông thầy lau mồ hôi trên trán rồi nhìn cô.

- Từ vựng tiếng anh ! – Sau khi Ánh Nguyệt thông báo xong cả lớp nháo nhào lên, vì tất cả mọi người ai cũng biết ông thầy là một kim từ điển sống.

Ngay cả Thiên Kim cũng ngạc nhiên vì cô biết trước giờ Ánh Nguyệt chúa ghét môn Tiếng Anh mà lại thi mấy cái này. Cuộc thi bắt đầu. Ánh Nguyệt viết lên bảng 1 từ:

- Tycoon.

Ông thầy lên bảng cầm cục phấn mà không động đậy gì cả, còn ở dưới thì nhón nháo, hết đứa này đến đứa kia hỏi:

- Mà biết từ này không?

- Tao chịu.

Vội về mặt đắc ý, cô nàng ngả lưng ra ghế và đeo headphone vào nghe nhạc. Khải My thấy thế liền bực bội nói:

- Cậu làm cái quái gì vậy hả?

Ánh Nguyệt liếc nhìn Khải My rồi nói như không nói, chỉ duy có Thiên Kim biết là chị mình đang *****:

- Im miệng lại đi ***** hù !

10, 15, 20 phút trôi qua mà ông thầy không động đậy tí gì, thấy thế Ánh Nguyệt liền bước ra khỏi lớp bắt chợt cô nghe:

- Tycoon có nghĩa là tướng quân.

Cô xoay lại và nhìn thì ra là tên con trai ngồi kế bên Khải My. Hắn tiếp tục nói:

- Trái ngược với từ vay mượn, đây là một dạng từ tiếng Nhật được truyền qua nước ngoài. Tycoon nếu viết theo tiếng Hán có nghĩa là đại quân. Đại quân là từ gọi khác của tướng quân. Đây là một từ hiếm gặp, hầu như chỉ sử dụng trong giới kinh doanh, từ này ko xuất hiện trong chương trình học nên thầy ko biết là phải.

- Minh Quân, cậu giỏi thật đấy. Sao cậu biết hay vậy? – Khải My nhìn Minh Quân với ánh mắt ngạc nhiên. Anh chàng chỉ nói:

- I have worked to Arab oil tycoon partner in old days, so I have learned it! (Tui từng làm việc cho ông vua dầu hỏa người Ả Rập trước đây. Nên học đc khi đó đấy)

Sau khi nghe Minh Quân nói một câu tiếng anh thì bọn con gái đều kêu lên: - Cool quá.

Ánh Nguyệt bước lại gần rồi nói:

- Tuyệt đấy “chó hù”. Ko ngờ loài như người mà cũng biết Tiếng Anh.

- Bình thường thôi đồ mọt lem.

2 người nhìn nhau với ánh mắt đầy lửa. Bất chợt cô có cảm giác như bị ng khác kéo đi. Cô xoay qua nhìn thì ra là Minh Tâm đang kéo tay cô ra khỏi lớp. Thiên Kim, Quốc Bảo và Minh Thuận cũng đi theo. Đến khu vực cấm cô vùng tay ra rồi nắm 1 cành cây đu lên 1 cách nhẹ nhàng. Thiên Kim nhìn Ánh Nguyệt nói:

- Chị sao vậy?

Cô nhìn cô em mình rồi nói:

- Chị thấy hắn thật thú vị. – Rồi nở một nụ cười hiếm hoi nhưng đó lại là một nụ cười đầy gian xảo và quỷ quyệt. Minh Tâm nhìn cô rồi quay qua Thiên Kim hỏi:

- Cỏ đang nói ai vậy?

- Đương nhiên ko phải là cậu ! – cô nàng lạnh lùng trả lời làm anh chàng tức tối nhảy đùng đùng rồi nói:

- Biết vậy tôi mặc kệ mấy người – rồi chạy một mạch ra khỏi chỗ đó.

Lúc anh chàng chạy ra thì đụng phải Bảo Nhi và Bảo Linh đang đi vào, Bảo Linh hỏi:

- Em sao vậy Minh Tâm?

- Kệ tui – nói rồi anh chàng chạy một mạch ra ngoài.

Nhìn thấy thế, Bảo Nhi biết 2 đứa em mình chắc lại gây rắc rối gì cho nên cô nàng đi vào và gọi:

- Ánh Nguyệt, Thiên Kim 2 đứa ra đây mau.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

- Ánh Nguyệt, Thiên Kim 2 đứa ra đây mau.

Ánh Nguyệt từ trên cây nhảy xuống và đứng đằng sau thổi mạnh vào sau gáy Bảo Linh làm cô nàng giật mình chột năm tay Quốc Bảo, cô đỏ mặt vội buông ra. Thiên Kim từ đằng sau gốc cây đi ra hỏi:

- Gì vậy chị?

- Mấy em lại chọc Minh Tâm nữa àh? – Bảo Nhi hỏi rồi xoay qua thấy Bảo Linh đỏ mặt nên hỏi luôn:

- Cậu sao thế Bảo Linh?

- Minh.....có.....sao.....sao.....đâu- Bảo Linh ấp úng trả lời.

Thiên Kim và Ánh Nguyệt đồng thanh trả lời “Ừ”

- Thật là- Bảo Nhi lắc đầu bó tay.

Bỗng Ánh Nguyệt nói:

- Đói bụng !

- Uk đói thiệt – Sau đó Bảo Nhi với Thiên Kim cũng nói.

Hiểu ý, 3 anh chàng quản gia đưa 3 chai nước có màu đỏ cho 3 cô chủ của mình. Đang uống thì Ánh Nguyệt bất gặp ánh mắt của Bảo Linh tò mò nhìn về phía 3 cái chai họ đang cầm. Cho nên Ánh Nguyệt hỏi một câu làm ai cũng bất ngờ:

- Uống ko?

Theo một cách lịch sự thì Bảo Linh sẽ từ chối cho nên cô nàng nói:

- Thôi chị ko uống đâu cảm ơn em.

- Vì biết ko uống nên mới mời. – Ánh Nguyệt nói một câu làm Bảo Linh quê cục độ nên nói:

- Nhi oi, em cậu ăn hiệp mình kìa.

- Ăn thôi chứ ko có hiệp àh nghe – Ánh Nguyệt chỉnh lại làm cho Bảo Linh ức chế.

- Ánh Nguyệt em thôi đi. – Bảo Nhi nói. Nề chị mình cho nên Ánh Nguyệt cũng chẳng thêm nói gì thêm.

Reng.....reng.....reng.....

Chuông reng báo hiệu giờ ra chơi. Cả bọn đi ra căn tin. Ánh Nguyệt ko đi lấy đồ ăn mà ra bàn ngồi. Bỗng cô nàng lên tiếng:

- Osin đi lấy đồ ăn cho ta !

Cô nàng nói khi thấy một đám đông đi vào, ở giữa là một chàng trai. Đó chính là anh chàng Minh Tâm. Nghe thế, anh chàng tách ra khỏi đám đông làm cho hàng tá cô nàng thất vọng. Anh chàng lấy 2 cái khay rồi đi đến lấy đồ ăn. Sau đó, anh chàng đi đến bàn của Ánh Nguyệt làm cho biết bao ánh mắt

ghen tị xung quanh. Minh Tâm bỗng lên tiếng:

- Tôi ngồi đây đc ko?

Ánh Nguyệt ko trả lời. Cả bọn cũng lấy thức ăn xong rồi đi đến chỗ Ánh Nguyệt. Thấy thế Bảo Linh nói:

- Em cứ ngồi đi. Bạn bè ko mà.

Minh Tâm vui vẻ ngồi xuống kế bên Ánh Nguyệt. Điều đó làm cô nàng hơi khó chịu. Ánh Nguyệt bỗng nhìn ra cửa sổ, dường như có điều gì đó bất an trong cô, như một đám mây đen bao phủ bầu trời.

- Á á ...Minh Quân.Phước Thịnh kia. – Tiếng la hét làm cho Minh Tâm và Bảo Linh nhìn ra.

Trong lúc đó, ánh Nguyệt bỗng nhìn qua 3 chàng quân gia thì thấy 3 anh chàng ngồi thần thờ nên cô tính gọi nhưng lại thấy có những dòng nước mắt màu trắng bạc lăn dài trên khuôn mặt của họ.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Những dòng nước mắt màu trắng bạc lăn dài trên khuôn mặt của 3 anh chàng quân gia. Ánh Nguyệt liền dùng nước tạt vào cả 3 chàng trai làm cả bọn giật mình. Cô liền kéo 3 anh chàng đi ra ngoài nhưng lại bị Khải My chặn lại:

- Sao hồi nãy lại cúp học thế?

- Ta có cần phải nói cho một kẻ như ngươi biết ko? – Ánh Nguyệt nhìn Khải My một cách khinh bỉ.

Hình như biết có chuyện nên Bảo Nhi và Thiên Kim cũng đi theo Ánh Nguyệt. Thiên Kim nói nhỏ:

- Bình tĩnh đi chị!

Cô rất bức vì cái điều đó, sự lo lắng càng ngày càng tăng trong lòng cô. Cô vội nói:

- Tránh ra !

- Tại sao? – Khải My vừa vuốt tóc vừa nói.

Ánh Nguyệt giận dữ quát lên:

- TRÁNH RA !

Cùng với lời quát đó là ánh mắt cực kỳ tức giận trên khuôn mặt ko chút biểu cảm. Cùng lúc đó 1 tiếng sấm vang lên làm tất cả mọi ng` trong căn tin giật mình trừ vài người. Khải My bỗng thấy sợ ánh mắt đó của Ánh Nguyệt nên nhường bước. Ánh Nguyệt chạy ra khu vườn cấm cùng với 3 chàng quân gia, phía sau là Bảo Nhi và Thiên Kim. Đến nơi, cô xoay qua hỏi:

- Có chuyện gì phải ko? – Thấy cả ba nhìn sang chỗ khác ko nói gì càng làm cho cô nàng càng bức bối – Nhìn thẳng vào mắt ta mà nói, đã xảy ra chuyện gì?

Cả ba nhìn nhau rồi Quốc Bảo nói:

- Quốc vương Mughl.cha.cha.thần.đã.

Quốc Bảo nghẹn lời như muốn khóc, thấy thế Ngọc Huy mới nói tiếp:

- Quốc vương đã.đã.quađời ...rồi ạ

Ầm.Ầm.Tiếng sấm vang lên như 1 lời khẳng định những gì mà Ngọc Huy nói. Cô dựa vào thân cây để ko phải ngã xuống, cô thần người lấp bắp:

- Điềuđiều đóko.....ko.....phải sự....sự thật.....Lần cuối ta gặp người.....người.....người còn rất khỏe mạnh mà.....

Minh Thuận ko thể kìm nén cảm xúc nên khóc ngất lên:

- Quốc Vương biết nơi ở của các cô.....dù bị tên Lee Jin tra tấn thế nào cũng ko thốt ra một lời.....cho nêncho nên.....

Nói đến đây Minh Thuận dường như ko dám nói nữa mà chỉ khóc. Ánh Nguyệt nói thầm:

- Đạn bạc...

- Chỉ có thứ đó mới có thể giết chết một người sói Ôi ko. – Thiên Kim thốt lên.

Bỗng giọt nước mắt của Ánh Nguyệt cũng bắt đầu rơi. Dường như cảnh vật cũng như tâm trạng cả 6 người nên đã đổ mưa. Mưa rất lớn. Mưa rơi xuống hòa vào những giọt nước mắt trong suốt. Mỗi giọt mưa như mỗi giọt nước mắt, mỗi tiếng sấm là một tiếng gào thét đau khổ của cô. Bảo Nhi cùng Thiên Kim đều hiểu rõ vị trí của Vua Mught trong lòng Ánh Nguyệt. Cô ko xem ông như một tù túng mà xem ông như một người cha thứ 2. Ông đã dạy võ thuật và chiến thuật cho cô. Phút chốc lời hứa ngày nào lại hiện về trong tâm trí cô:

- Này Kai àh, con phải đánh như vậy chứ. – Vua Mught cầm cây giáo của Kai (Ánh Nguyệt) lặp lại cái động tác đánh vòng tròn. Lúc đó cô nàng mới 8 tuổi mà thôi. Rồi đưa lại cho cô, cô tiếp tục tập. Một lát sau lúc ngồi nghỉ ngơi. Cô chạy đến bên cạnh vua Mught:

- Nhất định sau này Kai sẽ như vua Mught, một người anh dũng, ko bao giờ sợ cái chết.

Nghe thấy những lời nói đó phát ra từ một đứa trẻ như vậy, đương nhiên là ông bật cười rồi xoa đầu Kai nói:

- Đương nhiên rồi, sao này công chúa nhất định là một vị tướng giỏi.

- Uk – Cô gật đầu.

Tất cả mọi người đều tưởng đó chỉ là một lời hứa thoáng qua của một đứa trẻ. Nhưng họ ko ngờ rằng chính những lời nói đó là động lực giúp cô trở thành một người như hiện tại – 1 cô nhóc lạnh lùng, quyết đoán, nói là làm và ko bao giờ khóc trước mặt người khác....

.....Bây giờ lòng cô nặng trĩu. Cô bước đi vô định.....

- Này sao ko vào lớp định ở đây tắm mưa àh? – Giọng của Minh Tâm làm cô sực tỉnh.Cô nhìn 1 tên con trai đang đứng dầm mưa trước mặt cô rồi đi ngang qua nói:

- Người chờ ta về đi !

- Uk...uk...đi...đi...- Minh tâm hơi bất ngờ nhưng vẫn đi lấy xe chở cô nàng về.

Trên đường đi.....

- Lạnh ko? – Minh Tâm hỏi Ánh Nguyệt vì 2 người họ ko có mặc áo mưa.

Ánh Nguyệt ko trả lời, cô nàng lại khóc. Nước mắt cô hòa lẫn với mưa. Trong lòng cô hiện giờ rất đau như ngàn vết cắt. Cô đã mất đi một người cô thương yêu. Cô tự thề với chính bản thân mình rằng cô sẽ trả thù, nhất định phải trả thù cho ông ấy. Rồi cô lại khóc. Tâm trạng cô thay đổi liên tục. Bây giờ nỗi sợ lại chiếm lấy cô. Cô sợ mình sẽ lại mất đi những người mình yêu quý. Cô nhớ đến cha mẹ mình. Cô sợ lắm. Cô đang mang trong mình lòng hận thù lẫn sợ hãi. Tâm trạng cô lúc này ko ai hiểu đc. Cũng một phần do gương mặt ko cảm xúc nên ko ai biết cô nghĩ gì cộng với trời mưa như trút nước xóa đi nước mắt của cô.

- Này này cô có nghe tôi nói gì ko?- Minh Tâm hét lớn vì trời mưa to.

Cô chợt tỉnh thì thấy xe đã dừng lại bên đường.

- Đây là đâu?

- Ở ngoài đường chứ ở đâu. – Minh Tâm trả lời – Tôi hỏi cô nhà cô ở đâu để tôi chở cô về mà cô ko trả lời gì hết nên tôi tưởng cô bị gì chứ.

- Uk....- Cô đứng ko vững nên pahi3 vịn vào xe để ko ngã.

- Thôi cô lên xe đi. – Ánh Nguyệt quá mệt mỏi nên leo lên xe để Minh Tâm chở về.

- Này tôi đỡ cô xuống. – Minh Tâm nói rồi đỡ cô nàng xuống xe đi vào nhà.

Ánh Nguyệt cũng ko phản đối gì. Bước vào nhà Minh Tâm thì người hầu chạy ra đỡ Ánh Nguyệt phụ cậu nhưng cậu nói:

- Để tôi đc rồi cô ra đóng cửa đi;

Người hầu hơi bất ngờ nhưng cũng chẳng nói gì chỉ đi ra ngoài đóng cửa lại.

- Con về rồi đó àh? – Giọng của một người đàn ông vang lên khi thấy Minh Tâm bước vào nhà

Chương 18

- Ủa.....ủa....ba.....ba.....mẹ.....về hồi nào vậy?

- Cũng mới về thôi Vậy mà ko ai lại ôm làm thất vọng quá bà hen. – Ông Hoàng, ba của Minh Tâm nói với mẹ của anh.

- Ông ko thấy gì sao? Tay nó bận rồi sao có thể ôm mình nữa – Bà Ý, mẹ anh chàng cũng nói rồi hai ông bà cười lên.

- Dạ...dạ.....con....con về phòng đây – Minh Tâm đỏ mặt đỡ Ánh Nguyệt lên phòng.

Có lẽ vì mệt quá với lại dầm mưa cho nên cô nàng sốt rất cao. Cô dựa đầu mình vào vai anh chàng làm anh chàng tự nhiên rất vui. Nhìn hai người cứ như 1 cặp.

- Con bé đó xinh thật ông nhĩ?

- Ủ, con bé đó có vẻ cũng là con nhà danh giá. Hai đứa nó nhìn rất xứng đáng bà.

Lên đến phòng mà cứ nghe lời nhai của 2 ông bà đó hoài nên Minh Tâm cũng hơi bức mình, anh chàng mở cửa phòng và dẫn Ánh Nguyệt vào. Anh mở chiếc tủ lấy ra 1 cái khăn đưa cho cô và nói:

- Lau khô rồi đi thay đồ đi!

Ánh Nguyệt bước vào phòng tắm. Trong lúc đó, anh chàng mở 1 căn phòng nhỏ chứa hơn mấy trăm bộ quần áo (=.= nhỏ gê), anh lựa bộ đồ nhỏ nhất của mình để lên giường rồi nói:

- Chừng nào xong thì ra thay đồ, tôi để ở trên giường đó. Để tôi xuống kêu người hầu làm cháo cho cô ăn. – Nói rồi anh chàng bước xuống nhà gọi quản gia làm một tô cháo, mẹ anh liền ôm anh và nói:

- Ôi ! Con biết quan tâm đến người khác rồi đấy àh?

Anh đẩy mẹ anh ra và nói:

- Mẹ làm như từ trước đến giờ con ko dẫn bạn gái về nhà ko bằng =.=

- Nhưng đây là trường hợp đặc biệt mà ! – Ba anh chàng xen vào.

- Thật là- anh thở dài 1 cái rồi bung tô cháo lên phòng.

Anh mở cửa phòng thì thấy Ánh Nguyệt đang nhìn ra cửa sổ. Tuy đây là bộ đồ nhỏ nhất của anh nhưng với Ánh Nguyệt thì nó hơi rộng. Anh bước vào và nói:

- Nè, ăn chút cháo đi !

Cô xoay qua nhìn anh với ánh mắt mơ hồ rồi nhìn tô cháo nóng, cô lắc đầu nói:

- Tôi ko muốn ăn ! – Có một cảm giác kì lạ đang tuôn trào trong cô, cô thêm một cái gì đó mặn nhưng thơm ngon và đó chính là Máu.

- Sao vậy? Bộ cô ko thích àh? – Minh Tâm đặt tô cháo xuống bàn và hỏi.

Ánh Nguyệt ngồi xuống giường và nói:

- Tôi thêm 1 thứ.

- Thứ gì?

- Thứ đó anh ko mua đc đâu.

- Ax ax, cô nói đi rồi tôi mua cho. Tôi nhiều tiền lắm.

- Tiền ko mua đc đâu.

- Vậy rốt cuộc đó là thứ gì? – Minh Tâm nôn nóng hỏi, nhưng Ánh Nguyệt đã nằm xuống giường và thiếp đi.

Anh chàng bị cụt hứng rồi nhìn cô nàng Ánh Nguyệt đang ngủ, lúc cô ngủ nhìn cô rất đẹp rồi bỗng dưng tim anh đập điên cuồng như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, anh liền đi ra khỏi phòng và tự nghĩ:” Đó là cảm giác gì nhỉ? Lần đầu tiên mình mới có cảm giác đó”.

Sau một hồi tắm rửa, ăn cơm với ba mẹ. Tất nhiên là anh ko đc ngồi ăn yên rồi, anh cứ bị ba mẹ chọc hoài (tg: công nhận ông bà nỳ xì tin thý sọ). Anh bước lên phòng để xem Ánh Nguyệt dậy chưa, nhưng khi anh vào phòng thì thấy tô cháo vẫn còn nguyên và đã nguội đi từ lúc nào. Bước đến giường anh nhìn cô rồi chợt 1 cảm giác buồn ngủ bao trùm lấy anh và anh đã thiếp đi bên cạnh Ánh Nguyệt.

Không gian thật yên lặng, chỉ có tiếng mưa và tiếng gió rì rào. Bỗng 1 tiếng sấm vang lên làm tan biến đi sự tĩnh lặng đó. Trong phòng Minh Tâm lúc này có một bóng đen đang quỳ trước người Minh Tâm với đôi mắt đỏ như máu.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Sáng hôm sau.

- Cậu chủ.cậu chủ ơi dậy đi học ạ! – Tiếng người hầu gõ cửa.

- Uk! Biết rồi. – Minh Tâm nói trong khi mắt vẫn chưa mở.

Nghe tiếng động, Ánh nguyệt thức giấc. Mở mắt ra hình ảnh đầu tiên cô thấy là khuôn mặt của Minh Tâm. Lúc đầu cô thoáng ngạc nhiên nhưng sau vẫn bình thường. Bất chợt Minh Tâm mở mắt ra thấy Ánh Nguyệt đang nhìn mình, anh chàng mỉm cười. Ánh Nguyệt ngồi dậy vươn vai rồi đi ra cửa sổ đứng. Cô nàng nói:

- Đi làm vệ sinh trước đi !

Hôm nay anh vẫn thấy trong ánh mắt cô còn rất buồn mà khuôn mặt cô lại ko có tí cảm xúc gì. Anh tự dưng thấy buồn. Lúc anh đi vào phòng vệ sinh, Ánh Nguyệt nhìn qua thì thấy 1 điều làm cô nàng rất ngạc nhiên. Đó chính là trên cổ Minh Tâm có vết cắn của Vampire. Cô nghĩ: “ Chẳng lẽ tối qua mình đã.....”

- Nhìn gì dữ vậy? – Minh Tâm nói khi quay qua thấy Ánh Nguyệt nhìn mình.

- Ko có gì. Lẹ đi còn đi học nữa. – Ánh Nguyệt xoay qua cửa sổ.

15 phút sau Minh Tâm đi ra. Ánh Nguyệt đi vào làm vệ sinh. Lúc tắm xong, cô nàng mới nhớ là quên mang theo quần áo vào. Thấy có cái khăn lớn nên cô lấy quần mình lại rồi đi ra. Minh Tâm bất ngờ khi thấy cô từ nhà tắm ra. Ánh Nguyệt thấy vậy mới nói:

- Nhìn gì? Tôi quên đem quần áo vào. Àh mà đồng phục đâu mà đi học?

Anh chàng quay qua chỗ khác rồi nói:

- Tôi qua tui đã kêu người chuẩn bị cho cô rồi. Thay đồ xong thì xuống ăn sáng rồi đi học.

Anh đi ngang qua Ánh Nguyệt thì thấy có một cái hình gì đó trên vai cô nàng. Anh chàng hơi thắc mắc nhưng ko dám hỏi. Đợi Minh Tâm ra ngoài rồi, cô ngồi xuống giường và thờ dài. Cô nghĩ về một nơi nào đó xa xăm và nói thầm:

- Vậy là chẳng bao giờ mình còn đc gặp lại vua Mught nữa rồi.

Cô buồn bã thay đồ rồi đi xuống nhà. Thấy cô ba mẹ Minh Tâm liền nói:

- Tôi qua ngủ ngon ko con?

- Uk...- Ánh Nguyệt ậm ừ cho qua rồi ngồi xuống ăn cùng.

Khoảng 10 phút sau thì ba mẹ Minh Tâm phải đi làm, nên chỉ còn lại Minh Tâm và Ánh Nguyệt. Minh Tâm ăn xong cái ốp la và uống xong ly sữa của mình, anh chợt hỏi:

- Hồi nãy tôi thấy trên vai cô có cái hình gì đó. Cô xăm àh?

Ánh Nguyệt ngừng ăn và nhìn Minh Tâm. Thấy vậy Minh Tâm nghĩ mình hơi bất lịch sự. Cô cúi xuống ăn xong phần ăn rồi nói:

- Lúc nhỏ sinh ra đã có rồi.
- Thật ko? Sao nhìn đẹp thế. Tôi cứ tưởng cô xăm.

Ánh Nguyệt ko nói gì nên anh chàng nói tiếp:

- Cái hình đó tôi nhớ là 1 ngọn lửa ở giữa, có một cái gì đó quên rồi ta. Àh àh nhớ rồi, một cái hình tia chớp ở trên ngọn lửa. Và tất cả đc bao bọc bởi một đôi cánh đen. Lạ nhỉ.
- Nhớ cũng giỏi nhỉ. Mà sao lạ?
- Cái hình như thế tại sao lúc sinh ra đã có? Kì vậy ta.
- Đi học.

Cô cắt ngang sự tự kỷ của anh chàng. Trên đường đi 2 người ko nói gì. Bỗng Minh Tâm đưa tay lên trán Ánh Nguyệt và nói:

- Àh mà quên, cô hết sốt chưa?

Ánh Nguyệt hơi bất ngờ nhưng vẫn nói:

- Khỏi rồi.

Minh Tâm bỏ tay xuống và nhìn ra ngoài cửa xe. Chợt Ánh Nguyệt suy nghĩ:

- Mọi lần nếu con người chạm vào mình thì mình rất tức giận. tại sao lại.....
- Tôi trường rồi. – Minh Tâm nói, cắt ngang dòng suy nghĩ của cô.

Hai người bước xuống xe thì thấy tất cả mọi người đang nhìn mình. Bắt đầu có tiếng xì xào, xì xầm:

- Sao con nhỏ đó lại đi chung với anh Tâm.cái mặt thấy mà ghét.....

Bỗng:

- TRời ơi mới sáng sớm bu đông làm cái trò gì vậy hả? Đi ra chùa đường cho người ta vào coi. – Bảo Linh bực mình vì ko vào đc.

Đám đông tản dần. Đi cùng Bảo Linh là Bảo Nhi, Thiên Kim và 3 anh chàng quần gia. Tâm trạng của 3 anh chàng hiện giờ có lẽ rất xấu. Đêm qua chắc họ đã ko ngủ.

- Ánh Nguyệt em đi đâu mà đêm qua ko về nhà thế hả? – Bảo Nhi hỏi
- Dạ.....tôi qua cô ấy ở nhà em đó chị. – Minh Tâm nói.
- Cái gì? – Bảo Nhi lẫn Thiên Kim đều rất ngạc nhiên

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Sau đó cả đám đi ăn sáng. Hôm nay ba cô nàng công chúa của chúng ta đi mua đồ ăn cho 3 anh chàng quần gia. Ba anh chàng bây giờ như người mất hồn vậy. Từ lúc vào trường đến giờ vẫn ko nói tiếng nào.

- Nay đi mua đồ ăn cho tôi đi chứ. – Ánh Nguyệt nói khi thấy Minh Tâm đứng tám với đám FC của anh chàng.
- Ủa, cô tự mua rồi mà. – Minh tâm nói khi thấy cô nàng cầm khay thức ăn.
- Cái này là của Quốc Bảo. Đi mua lẹ đi đỏi rồi. – Ánh Nguyệt nói rồi bung khay đồ ăn cho Quốc Bảo.

Minh Tâm nghe vậy tự dưng thấy hơi khó chịu nên nói:

- Ở nhà hồi nãy ăn sáng rồi mà. Cô là heo àh sao ăn nhiều dữ vậy.

- Thái độ vậy là sao? Co đi mua ko? – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

Anh chàng nghe thế cho nên đem cái khay đi lấy đồ ăn cho cô nàng rồi đưa cho Ánh Nguyệt và ngồi xuống cạnh Thiên Kim. Anh chàng muốn ngồi kế Ánh Nguyệt nhưng cô nàng đã ngồi kế Quốc Bảo và Bảo Nhi. Thấy Ánh Nguyệt quan tâm người khác anh cảm thấy rất khó chịu. Thiên Kim làm rót cái muỗng. Anh chàng ga lăng cúi xuống nhặt cho Thiên Kim. Tái vì anh chàng ko cài cà vạt và nút áo trên nên lúc cúi xuống làm cho Bảo Nhi và Thiên Kim rất bất ngờ. Đó chính là vết cắn trên cổ của Minh Tâm. Anh chàng vừa mới nhặt cái muỗng lên thì cô nàng lại làm rót cái nữa. Anh chàng bực bội nói:

- Này, cô muốn hành hạ tôi àh? – Minh Tâm hơi bực bội.

- Ánh Nguyệt em đi ra đây nói chuyện một tí. – Bảo Nhi nói rồi đứng dậy đi ra ngoài theo sau là Ánh Nguyệt và Thiên Kim.

Ra đến ngoài Bảo Nhi nói:

- Em đã làm cái quái gì thế?

- Đúng rồi đó, hồi nãy em thấy trên cổ của Minh Tâm có.....- Thiên Kim nói chưa hết câu Ánh Nguyệt xen vào:

- Thấy hết rồi àh?

- Trời ơi em có biết là mình đang làm cái gì ko hả?

- Tưởng em muốn làm sao? Đêm qua em bị sốt ko thể kiềm chế đc. Với lại đói quá nên....

- Lỡ có ai thấy rồi sao chị?- Thiên Kim nói.

- Thôi đi vô! – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

Cả ba đi vào thì thấy căn tin bớt đông rồi, ba người ngồi xuống bàn. Ánh Nguyệt nói:

- Cài nút áo và thắt cà vạt lại đàng hoàng đi

- Tại sao tôi phải nghe lời cô. – Minh Tâm nói.

- Osin. – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

Anh chàng ko biết sao lại nghe theo nhưng anh cũng chẳng biết tại sao lại thấy vui vui. Chỉ vì Ánh Nguyệt đã quan tâm tới anh chàng. Lúc đó, Duy Khải – Một Sách đi ngang qua. Minh Tâm rất thích đem anh chàng Một Sách này ra làm trò cười nên đã lấy chân gạt làm anh chàng Một Sách té lăn dưới đất. Mọi người trong căn tin cười ồ lên.

- Này! – Thiên Kim đánh vào người Minh Tâm

- Sao? – Minh Tâm thân nhiên nói.

Bảo Nhi ra đỡ Một Sách đứng dậy và hỏi:

- Có sao ko?

- Ko....ko.....sao.....đầu.....đầu.....cám....cám.....on....chị.....- Một Sách tự dưng đỏ mặt cúi xuống đất nói.

- Cậu nên về học cách nói chuyện với người khác đi. Thật là mất lịch sự. – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói rồi bỏ đi.

- Một Sách sao hiền vậy? Định để tên này ăn hiếp cả đời àh? – Thiên Kim hỏi.

- Kêu ai tên này tên kia thế? – Minh Tâm đứng dậy nói.

- Cái tên này, hình như cậu ko biết sợ ai cả nhỉ. Àh mà quên cậu chỉ sợ chị Ánh Nguyệt. – Thiên Kim chế nhạo anh chàng.

Minh Tâm tức giận vì bị làm què nên tính đánh Thiên Kim nhưng bỗng Minh Thuận đứng bật dậy chạy vào kéo Minh Tâm lại và đánh túi bụi vào anh chàng, đánh ko thương tiếc. Cả căn tin giờ chỉ còn tiếng “Chat....bốp....”

- Minh Thuận dừng lại đi. Coi chừng đánh chết cậu ta bây giờ. Ngọc Huy, Quốc Bảo ra cản Minh Thuận lại coi – Bảo Nhi nói.

Nhưng hai người họ vẫn đứng im với vẻ mặt rất ư là sầu khổ.

- MINH THUẬN CẬU DỪNG LẠI CHO TÔI. – Thiên Kim quát lớn. Đây là lần đầu tiên mọi người thấy cô nàng này nổi giận như thế.

Minh Thuận dừng tay đứng lên thì bị Thiên Kim tát một cái:

- TÔI ĐÃ BẢO CẬU BAO NHIÊU LẦN RỒI? KO ĐC TRÚT GIẬN LÊN NGƯỜI KHÁC. Cậu tưởng tôi ko đau lòng, ko buồn sao? Cậu có biết ông ấy đối với tôi cũng như một người cha nữa ko? Tôi biết các cậu rất đau khổ nhưng mà các cậu đừng có như thế nữa.- Giọng cô nhỏ dần đi.

Đúng lúc đó Ánh Nguyệt đi vào định kêu cả đám ra khu vườn hóng gió thì thấy cả căn tin im lặng chỉ tập trung ở 1 chỗ và cô chỉ nghe có tiếng Thiên Kim nói. Cô nàng đi gần lại thì đụng mặt bộ 3 Khải My, Phước Thịnh và Minh Quân. Cô ko quan tâm gì nên bước đến chỗ Thiên Kim hỏi:

- Gì vậy? – Cô nhìn qua thì thấy Minh Tâm ngất xỉu dưới sàn và nhìn qua Thiên Kim và Minh Thuận thì cô đã biết chuyện gì xảy ra. Cô định lên tiếng thì bỗng có người nói:

- Á hot boy bị chảy máu rồi kìa.

Cả đám quay xuống thì thấy từng dòng máu chảy ra từ trán Minh Tâm. Cả ba cô công chúa vì đứng quá gần nên ho một tiếng. Bảo Nhi nói:

- Đi thôi!

- Này nấy người đánh hotboy của tui tui rồi bỏ đi vậy sao?.... Đúng rồi đó – Tiếng xì xầm bắt đầu vang lên.

Ba cô nàng ko quan tâm cứ quay mặt đi theo sao là 3 anh chàng quán gia.

- Bảo Linh ở lại lo cho Minh Tâm nha. – Bảo Nhi nói nhưng lấy tay che miệng rồi.

- Cậu sao vậy? Bệnh à?- Bảo Linh hỏi khi nghe giọng cô hơi lạ.

- Ba gọi kêu về. – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

- Uk vậy các cậu về đi. Ở đây tớ lo đc rồi. – Bảo Linh nói nhưng cô hơi tò mò vì ba chị em họ lại lấy tay che miệng lại.

Cả nhóm sắp đi ra tới cửa thì bỗng Khải My kéo tay Thiên Kim lại.....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Cả đám định đi ra thì Khải My nắm tay Thiên Kim lại nói:

- Gây chuyện rồi định bỏ đi àh?

- BUÔNG RA - Thiên Kim tức giận quát lớn.

- Hừ ! Chắc ko ai dạy mấy người phép lịch sự àh? Nói chuyện với người khác mà sao lại lấy tay che miệng? - Khải My chế nhạo.

3 cô công chúa quay qua nhìn Khải My với ánh mắt cực kỳ tức giận. Ánh mắt của họ bây giờ làm cho Khải My hơi rợn người nên hơi thả lỏng tay. Thiên Kim giựt mạnh ra và cả 6 người cùng đi ra ngoài. Họ lên một chiếc xe nhà chờ sẵn. Lúc về nhà thì họ đã hiện hết nguyên hình. Ông Ailen liền đi tới và nói:

- Sao vậy các con? Có chuyện gì rồi phải ko?

- Ko có gì đâu. tại- Bảo Nhi chưa nói xong thì Minh Thuận đã nói

- Dạ.....tại.....tại.....con đó ạ. Con ko kiềm chế dc mình nên đã đánh bạn khác đến chảy máu ạ.

- Thôi tụi con thay đồ đi. Àh hay tối nay các con đi công viên chơi đi. Có thể làm cho các con vui lên. - Ông Ailen nói.

- Công viên??? - Cả 6 người cùng lên tiếng.

- Uk. Công viên là nơi vui chơi, giải trí của con người. Công viên lớn nhất nơi đây là công viên Big World. Nhưng mà tối nay ta bận rồi ko có ai dẫn tụi con đi đc- Ông lo lắng - Thôi các con về phòng trước đi.

Lúc lên cầu thang điện thoại của Bảo Nhi rung.

- Alo. Gì vậy Linh?
- Uk, về nhà chưa? Cậu có sao ko. Lúc nãy thấy cậu với em cậu lạ lắm đó.
- Uk ko sao đâu. À mà cậu biết công viên gì đó.....công công.....viên Big World đúng rồi công viên Big World ko?
- Àh công viên lớn nhất thành phố mình đó hả? Biết, mà chi vậy Nhi?
- Tối nay tụi mình định đi nhưng mà pa bạn- Bảo Nhi nói
- Ko sao để mình làm hướng dẫn viên cho hịh.
- Minh Tâm sao rồi? - Bảo Nhi hỏi.
- Đỡ rồi àh tối nay dẫn Minh Tâm theo luôn nhá. - Bảo Linh nói.
- Uk cũng đc mà rủ luôn cái tên nhút nhát Mọt Sách theo luôn đi.
- Ok vậy chiều gặp.

Nói rồi cúp máy. Bảo Nhi đi xuống nói với ông Ailen rồi lên phòng nghỉ ngơi.

Lúc bấy giờ ở trường.....

- Lúc nãy ánh mắt của bọn họ làm mình thấy ớn lạnh. - Khải My nói.

Hai chàng trai Phước Thịnh và Minh Quân chỉ im lặng.

- Thôi vào học - Khải My nói khi nghe tiếng chuông.

Giờ ra chơi thứ 2, Phước Thịnh và Minh Quân gặp riêng nhau nói chuyện.

- Nay lúc này mình thấy hơi giống.....- Phước Thịnh thắc mắc.
- Uk, ko phải hơi mà là rất giống. - Minh Quân nói.
- Nhưng mà ko phải đâu nhì. Chắc chỉ là trùng hợp thôi. Ba chị em họ đã mang tính cách lạnh lùng sẵn rồi.
- Nếu muốn biết thì tụi mình phải thử nghiệm. - Minh Quân nói
- Nhưng mà lỡ họ là người thì.....thì rất nguy hiểm đó. - Phước Thịnh ko đồng ý.
- Dù sao cũng thử. Nếu tìm đc bọn Vampire thì chúng ta sẽ lập đc chiến công lớn.- Minh Quân nói với nụ cười nham hiểm tí.
- Àh quên nữa, tối nay tụi mình có nhiệm vụ ở công viên Big World đó nhá.- Phước Thịnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

Buổi tối, trước cổng trường, chưa gì đã nghe tiếng của Minh Tâm:

- Tại sao tôi phải đi với nó. Nó là nguyên nhân gián tiếp làm tui bị vậy nèk - Nói rồi anh chàng lấy tay chỉ lên đầu mình.

Cùng lúc đó 6 người đi tới (biết ai rồi hen). Ánh Nguyệt nói:

- Nghe tiếng vậy chắc là ko sao rồi.
- Cái gì? - Minh Tâm quay sang Ánh Nguyệt.

- Thôi.....thôi.....mình.....mình.....đi.....về nhà.....Mình.....mình.....mà.....đi.....mấy.....bạnsẽ
.....ko.....ko.....vui đâu - Một Sách áp ứng nói.

- Ko sao. Giờ đi đc chưa? - Bảo Nhi nói.

Rồi cả đám bước lên chiếc Limo màu đen của Bảo Linh. Trên xe, Bảo Linh nói rất nhiều, Minh Tâm vì hậm hực vì Một Sách, ba cô nàng thì cứ ậm ậm ừ ừ cho qua. Chỉ riêng có 3 anh chàng quần gia là ngồi im ko nói gì.

Tới công viên, mọi người đi mua vé. Bảo Nhi đứng ra đi mua vé cho cả đám. Khi bọn họ chỉ mới bước xuống xe thì mọi ánh nhìn đều hướng về phía họ. Cho nên Bảo Nhi dễ dàng mua vé rất nhanh.

Hôm nay ba cô nàng vampire của chúng ta mặc đồ cũng rất xinh. Ánh Nguyệt mặc một chiếc áo hai dây, váy đen và kết hợp cùng với chiếc khăn choàng cổ cũng màu đen lùn, mang vớ đen đến đầu gối cùng với chiếc giày búp bê cũng màu đen nốt. Cô nàng này rất iu thích màu đen nhỉ. Nhìn cô nàng rất bí ẩn nhưng cũng rất dễ thương. Bảo Nhi thì mặc một cái đầm đen có cái nơ xám phía trên, mang đôi boot đen đến đầu gối, trên tóc cài một cái băng đô màu đỏ. Thiên Kim cô nàng này hơi giản dị một tí, chỉ mặc áo tay dài màu đen viền trắng, váy ngắn sọc ca rô màu đỏ đậm, đội một cái nón lưỡi trai và mang một đôi ba ta đen. Nhìn ba cô nàng vừa mang khuôn mặt lạnh lùng vừa ăn mặc rất thời trang nên nhìn cứ như là người mẫu. Hot girl Bảo Linh thì khỏi nói. Minh Tâm cũng thế, nhưng anh chàng phải băng ở trên đầu. Chỉ riêng Một Sách thì áo sơ mi quần tây, áo còn bỏ vào quần nhìn cứ như đoán quẻ ấy. Anh chàng Minh Tâm bực bội nói:

- Quê gì đâu. Mong đừng có ai thấy mình đi với tên nhà quê này.

Ánh Nguyệt đánh một cái vào lưng Minh Tâm và nói:

- Ko nhìn lại mình đi.

Rồi cả đám đi đến chỗ Bảo Nhi để lấy vé. Còn Minh Tâm tự nhiên đứng ngó lại mình từ trên xuống dưới rồi nghĩ: "Nhìn mình cũng rất cool và đẹp trai mờ". Rồi anh chàng cũng đi đến nhập bọn cùng cả đám.

Cả 9 người cùng đi vào công viên. Ai cũng nhìn họ rồi bàn tán:

- Ca sỹ người mẫu hả?

- Ko biết nhìn lạ quá. Nhưng sao đẹp thế?

- Trời cái thằng đi cuối đi chung với bọn họ àh nhìn nhà quê thế?

- Chắc là osin.

Ánh Nguyệt bực bội nói:

- Chỗ này có gì vui đâu nhứt cái đầu chết.

Bảo Nhi với Thiên Kim cũng đồng tình.

- Chán quá, vào đây càng bực bội thêm chứ vui gì.

- hihi mình thấy vui mà. - Bảo Linh nói.

- Sao ba người hôm nay im lặng quá vậy? - Bảo Linh xoay qua ba anh chàng quần gia.

- Hừ, im lặng đi cho người ta nhò. - Minh Tâm chế nhạo. có vẻ như anh chàng vẫn còn hận cái vụ lúc sáng.

- Thôi đi chơi mà, vui vẻ lên đi. - Bảo Linh nói.

Đầu tiên họ chơi trò chơi cảm giác mạnh. Một Sách thì đâu dám chơi nhưng vẫn bị kéo lên. Minh Tâm với Bảo Linh thì la hét quá chừng. Chỉ có 6 người ngồi im re. Lúc chơi xong Bảo Linh quay qua hỏi:

- Mấy cậu sợ àh?

- Chán phèo. - Ánh Nguyệt quát một câu làm cho Bảo Linh quê hết chỗ nói.

- Có trò nào hay hơn ko? - Thiên Kim nói.

- Ok đi theo tớ. - Bảo Linh nói.

- Đây là trò đáng sợ nhất đây hịh. - Bảo Linh nói rồi chỉ vào một căn nhà ma.

.....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

- Đây là trò đáng sợ nhất đây hìh. - Bảo Linh nói rồi chỉ vào một căn nhà ma.

- Ok. Để xem nó ghê gớm thế nào. - Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

Chợt Bảo Linh nói:

- Thôi mấy cậu đi đi mình ko đi đâu chúc mấy cậu vui về nhà.

- Ko. Đi nhanh. - Ánh Nguyệt kéo Bảo Linh vào trong làm cô nàng la hét quá chừng:

- Buông chị ra. Đừng mừ hìc hìc.

Một Sách thì khỏi nói hen cũng bị kéo vào luôn hìh.

Căn phòng đầu tiên mà học bước vào là nói về chủ đề : MA. Bảo Linh và Một Sách vừa đi vừa lấy tay che mắt lại (sao thấy đường đi nhò). Minh Tâm thì bỗng thấy rợn rợn. Còn 6 người kia thì đứng đưng như không. Đang đi thì có một con ma nhảy ra hù. Bảo Linh, Một Sách và cả Minh Tâm đều hét lên. Ánh Nguyệt chế nhạo:

- Thì ra tên osin này sợ ma.

Làm anh chàng Minh Tâm nhà ta đỏ cả mặt vì quê. Thiên Kim thì rất thân với tất cả các loài. Cho nên vì thói quen cho nên cô nói và đưa tay ra:

- Chào...

Bỗng cô rút tay lại và nói nhỏ trước khi bỏ đi: " Con người".

- Biến. - Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

- Chẳng có gì vui. - Bảo Nhi nói.

Ba anh chàng quần gia thì lắc đầu và đi chung với bộ 3 sợ ma ^^!.

Qua phòng 2 là về XÁC ƯỚP. Lần này có đến 3 xác ướp quần băng đi đến. Bảo Linh níu tay Quốc Bảo, Một Sách thì trốn sau Ngọc Huy. Cả Minh Tâm anh chàng cũng đi nép sát vào Minh Thuận. Mà Minh Thuận cũng ko ư gì Minh Tâm cho nên cố ý lỡ tay đẩy Minh Tâm đụng chúng mấy con xác ướp làm anh chàng nhảy cẫng lên chạy tùm lum. Điều này làm cho ba cô công chúa cười thầm. Còn Minh Thuận với 2 anh chàng quần gia thì cười quá chừng. Có vẻ tâm trạng của họ đã đỡ hơn một tí.

Qua đến phòng thứ 3 là về NGƯỜI SÓI. Đang đi bỗng dưng Ánh Nguyệt đứng lại trước một bức tượng người sói. Làm cho cả bọn cũng dừng lại. Ba anh chàng quần gia liền bỏ ba tên sợ ma kia mà đi gần bức tượng. Ánh Nguyệt bỗng thốt lên:

- Sao giống quá.

Lại một lần nữa từ khóe mắt của ba anh chàng từ từ chảy xuống từng dòng nước mắt màu bạc lấp lánh. Ánh Nguyệt cùng hai cô công chúa tát vào mặt ba anh chàng (hìc tội nghiệp chưa) Vì ba tên kia bị ma sói dí ^^!.

- Trời ơi ghê quá hìc hìc. - Bảo Linh sợ đến phát khóc.

- Vậy mà cũng- Ánh Nguyệt chưa nói hết câu thì bị Bảo Nhi đập một phát vào chân.

- Quốc Bảo lại giúp cô ấy đi. - Bảo Nhi nói.

- Ở cậu ấy là của- Ánh Nguyệt tỉnh nói thêm nhưng bị Bảo Nhi liếc một cái. Đúng là làm chị có khác nhì.

Qua phòng cuối cùng là phòng về MA CÀ RỒNG.

- Ánh Nguyệt này họ làm cũng hơi hơi.....- Bây giờ là đến lượt Ánh Nguyệt ngắt lời chị mình:

- Giống àh? Thật là xấu xí thì có.

- Đúng là sự sỉ nhục mà. - Thiên Kim tức giận nói và đi đến đá người giả ma đó té xuống. Bảo Nhi nói:

- Thôi Thiên Kim

Cả đám bước ra ngoài.

- Thôi đừng khóc nữa . - Lời đầu tiên trong ngày của Quốc Bảo.

Bảo Linh ngược lên, Quốc Bảo nhìn đi chỗ khác. Tự nhiên cô nàng thấy tim mình muốn nhảy ra khỏi lồng ngực (hiu hen hịh).

- Có sao ko Linh? -Bảo Nhi hỏi khi thấy cô bạn mình là lạ.

- Ko.....ko.....sao.....- Bảo linh nói lấp bắp.

- Ko ngờ hotboy ko biết sợ gì chỉ biết sợ ma. - Ánh Nguyệt lạnh lùng chế nhạo 1 người.

Người đó nghe vậy đỏ mặt tức giận nói ko nên lời:

- Cô.....cô.....

- Còn trò gì nữa ko? - Thiên Kim lạnh lùng hỏi.

- Ok , đi theo Bảo Linh nào. - Cô nàng lấy lại tinh thần cười nói.

Họ đi chơi khắp công viên.Rồi sau đó họ đi vòng vòng tham quan vườn Thượng Uyển - nơi đây có đủ tất cả các loài hoa. Nó đc đặt tên như thế vì nó đẹp như các vườn hoa mà vua chúa thường hay dạo chơi.

Bỗng.....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Bỗng.....

- Mày đi theo tao nhanh lên. - Tiếng hét của 1 người con gái.

- Hlz.....hiz.....- Sau đó là 1 tiếng thút thít của một đứa con nít.

Rồi bỗng 1 cô bé ngã xuống đất ngay chỗ Minh Tâm đang đứng. Minh Tâm liền đỡ cô bé dậy và nói:

- Bé con có sao ko?

Cô bé ko trả lời mà chỉ nhìn thẳng vào mắt Minh Tâm. Bỗng anh thấy mình lảng lảng như đang bay trên mây. Ánh Nguyệt, Bảo Nhi và Thiên Kim đã nhận ra nên Ánh Nguyệt đá vào chân Minh Tâm là anh chàng tỉnh lại. Thiên Kim thì rất thân với mọi loài cho nên cô nàng lại gần hỏi:

- Bé con àh, đừng làm vậy cậu ấy là người tốt đấy. - Thiên Kim nói một cách rất nhẹ nhàng.

Rồi cô ghé tai cô bé nói nhỏ:

- Chắc bé con đây cũng biết chị chứ nhỉ?

- A chị là.....- Chưa để cô nhóc nói xong Thiên Kim đã ra dấu im lặng.

Từ trong các bụi cây 3 người mặc đồ đen nhảy ra. Đi đến gần thì:

- Là cô àh. - Tiếng người con gái áo đen đỏ.

Cả bọn ngược lên thì thấy Khải My, Phước Thịnh và Minh Quân.

- Thiên Kim cậu đưa cô bé ấy cho tụi mình - Phước Thịnh nhẹ nhàng nói.

- Tại sao? - Cô nàng lạnh lùng hỏi.

- Tại vì nó rất nguy hiểm, cậu đưa cô bé đây. - Phước Thịnh nói.

- Ko bao giờ. - Thiên Kim đứng lên và kéo cô bé đi.

- Đứng lại cho tôi. - Khải My nói lớn.

- Thật là nực cười, cô có quyền gì mà bảo tôi đứng lại.- Thiên Kim lạnh lùng nói.

- Thiên Kim, cô bé đó rất nguy hiểm đó, cậu ko biết đâu. - Phước Thịnh nói.

- bây giờ cô bé là em gái tôi, về thôi Mimi. - Thiên Kim nói rồi cùng cả bọn đi.

- Cô.....- Khải My tức giận đến nói ko nên lời. Cô chạy lại và nắm vai Thiên Kim. Thiên Kim tức giận quát:

- TRÁNH RA. - rồi xoay qua giựt cùi chỏ vào bụng Khải My nhưng nàng ta né kịp. Mới đợc một lần mà đã lên mặt nên bị Thiên Kim nhà ta dùng tay trái đâm 1 cú vào bụng làm cho Khải My ôm bụng và rủa:

- Chết tiệt cái con nhỏ này, mày muốn chết hả?

- Rồi sao?- Thiên Kim cũng đâu có vừa nói vừa đáp trả bằng một cú đá, nhưng ko may là Khải My lại nhanh tót vào mặt cô nàng một cái. Thiên Kim cực kỳ tức giận.

Bỗng nhiên.....Bốp...Khải My giăng ra xa. Thì ra là Ánh Nguyệt chạy đến tung cước đá vào Khải My. Có tiếng vỗ tay vang lên:

- Thân thủ rất nhanh. Cô là con nhà võ àh? - Thì ra đó là Minh Quân, giọng nói lạnh lùng làm lạnh sống lưng người khác tất nhiên trừ 3 cô nàng rồi.

- Dám đụng vào Thiên Kim àh? Gan lớn nhỉ. Chưa ai dám đánh em ta như thế. Người sẽ biết tay ta. - Ánh Nguyệt nói rồi tức giận chạy nhanh đến chỗ Khải My nắm cổ Khải My xách lên rồi đâm ngang vào má cô ta làm miệng chảy ra ít máu. Cú đâm đó của Ánh Nguyệt làm cho Khải My ngất xỉu. Cô định đánh nữa nhưng:

- Đủ rồi đó, bỏ cô ấy xuống ngay ko thì đừng trách.

Bỗng vụt.....Minh Quân lao đến giựt Khải My từ tay Ánh Nguyệt. Rầm.....Minh Quân cả Khải My đều giăng ra xa, Minh Quân hộc cả máu. Thì ra đó là Thiên Kim, cô nàng giận đến mức ko thể kiềm chế nữa.

- Dừng tay. - Phước Thịnh chạy đến chỗ Ánh Nguyệt khi thấy cô nàng định ra tay thì Thiên Kim tự nhiên xuất hiện ngay trước mặt anh chàng.

- Tôi ko đánh cô đâu. - Phước Thịnh nói nhưng rất kinh ngạc khi nhìn vào mắt Thiên Kim, rất sắc và đỏ ngầu chứng minh cô đang rất tức giận.

Thiên Kim gạt tay qua trúng ngay vai của Phước Thịnh. Cô xoay mình đá vào hông anh chàng làm cho anh chàng té xuống đất vắng ra xa.

- Chúng ta đi thôi. - Ánh Nguyệt đi tới rồi choàng vai qua Thiên Kim rồi bước đi. Nãy giờ đợc chứng kiến tận mắt nên Bảo Linh, Minh Tâm và Một Sách kinh hãi há mồm nhìn Thiên Kim và Ánh Nguyệt. Bảo Nhi đi tới ba người họ ôm nhau. Tình chị em làm cho họ cảm thấy rất yên bình và an tâm. Cô nói:

- Mimi đi theo chị. - Rồi kéo tay cô bé đi.

Cả đám đi ra ngoài và về. Lúc đi ko ai nói gì cả. Thiên Kim nói:

- Giờ đi mau đồ cho Mimi. Kể từ bây giờ em sẽ là em gái của chị.

Tới trung tâm mua sắm, cả đám xuống xe đi vào:

- Em muốn mua gì thì cứ mua thoải mái đi- Thiên Kim nói.

- Dạ

Tuy vậy nhưng cô bé cứ chạy vòng vòng. Rồi kéo tay Thiên Kim đi, cô bé nói:

- Chị ơi em thích cái này nèk.

Cô bé chỉ tay vào con búp bê con trai.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Cô bé chỉ tay vào con búp bê con trai.

Minh Tâm thấy thế liền nói:

- Sao ko mua búp bê con gái đây?

- Kệ người ta đi. – Ánh Nguyệt từ sau đi tới nói.

Thiên Kim đi theo Mimi cô bé lấy gần một chục con búp bê con trai.

- Mua quần áo cho nó nữa nha chị ! – Mimi nói giờ có vẻ cô bé đã hết rụt rè.

- Oh – Thiên Kim nói rồi đi theo cô bé.

- Thôi! Giờ chúng ta đi mua quần áo cho em nào. ! – Thiên Kim kéo tay Mimi đi.

Rồi cả bọn cùng đi tới những sạp bán quần áo, lựa cho cô bé 1 đồng đồ. Trong khi đó bên Minh Tâm với Bảo Linh cũng đang lựa chọn cho mình những bộ cánh thật xinh. Một Sách thì tất nhiên là ko mua gì rồi anh chàng chỉ biết đứng xem.

- Mua gì ko? – Bảo Nhi đứng sau lưng Một Sách nói làm cho cậu ấy giật cả mình.

- U...uk.....mình.....mình.....ko.....mua.....gi.....gi.....đâu...- Một Sách lại lắp bắp.

Vài tiếng đồng hồ nữa thì ai về nhà nấy. Về đến nhà, ông Ailen giật mình nói:

-Trời ! Ở đâu các con.....nó.....là.....

- Cô bé là hồ ly tinh. – Thiên Kim nói rồi kể lại mọi chuyện cho ông Ailen nghe.

Nghe xong một lúc sau ông Ailen mới lên tiếng:

- Con nói là 3 tên đó học chung với tụi con sao?

- Dạ chỉ học chung với Ánh Nguyệt và Thiên Kim thôi. – Bảo Nhi nói

- Các con phải cẩn thận với 3 tên đó. – Ông nói rồi quay qua hỏi cô bé Mimi :

- Họ có biết con là.....

- Dạ chắcchắc.....biết.....ạ.....- Cô bé vẫn còn sợ khi nhắc đến chuyện đó.

- Uk vậy là.....- Ông Ailen đang nói thì Ánh Nguyệt cắt ngang:

- Một là Pháp sư hai là.....- Nói đến đây Ánh Nguyệt bỗng dừng lại rồi nói tiếp:

- Thợ săn.....

Trong lúc đó, ở vườn Thượng Uyển trong công viên, Phước Thịnh và Minh Quân đang cố gắng gượng dậy rồi đỡ Khải My về căn cứ của Thợ săn để chữa vết thương. Về đến nơi, có một người đàn ông cao lớn đứng chờ sẵn. Vào trong, Phước Thịnh và Minh Tâm kể lại cho ông ta nghe mọi chuyện. Vừa nghe xong ông ta tức giận quát lớn:

- Con người còn ko đầu lại thì nói chi là bọn Vampire. Làm sao mà có thể thực hiện đc nhiệm vụ mà cấp trên giao xuống.....

- Xin bớt giận ạ. Tụi nó đang bị thương rất nặng. Nhất là cô bé.....

- Con gái ta mà có sao thì đừng có hòng mà toàn mạng - Ông ta lại tức giận quát lớn hơn.

Thì ra Khải My chính là con gái ông ta. Ông ta chính là thủ lĩnh của nhóm Thợ săn thứ 2, tên ông ta là Khakhasi.

- Con.....con.....con.....ko.....sao.....mà.....cha.....- Khải My đã tỉnh lại và đi ra từ trong tịnh thất, cô cần có người giúp đỡ mới đứng nổi. Khakhasi lại đỡ cô:

- Con ko sao chứ?

- Dạ.....con.....con.....ko.....sao.....đầu.....cha.....cha.....đừng.....trách Phước.....Phước Thịnh.....

- Ừ con vào nghỉ đi. - Ông ta rất xót xa khi thấy con gái cưng của mình bị thương nặng đến vậy.

- Võ thuật của các con ko kém tại sao lại bị thương nặng như thế? - Ông ta hỏi Phước Thịnh và Minh Quân.

- Dạ....chính vì điều đó mà con muốn.....muốn mượn thủ lĩnh thuốc thử nghiệm ạ....- Minh Quân nói.

- Cũng đc.....nhưng lỡ họ là con người thì sao. Có thể cũng rất nguy hiểm. - Ông ra về suy tư một lúc nhưng rồi cũng nói tiếp:

- Đc rồi. ta sẽ đưa thuốc cho các con. Cũng cần phải trả thù cho con gái ta chứ.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Sáng hôm sau.....

- Mimi cũng cần phải đi học. Ta đã chuẩn bị hết rồi. - Ông Ailen nói

- Nếu nó đi học sẽ có nhiều rắc rối. - Ánh Nguyệt lạnh lùng nói

- Chuyện đó ta đã lo rồi. Đeo vào đi con. - Ông nói rồi đưa cho Mimi một cặp kính sát trùng rồi ông nói tiếp.

- Nó đc làm bằng phép thuật, dành cho hồ ly tinh. Người bình thường có thể nhìn vào đôi mắt của cô bé mà ko bị gì. Giờ tụi con đưa con bé đi học đi. Chung trường với tụi con nhưng bên khu vực Tiểu học.

- Ở đâu thế? - Bảo Nhi hỏi

- Tới đó sẽ có người dẫn Mimi đi. - Ông Ailen trả lời.

Cả 7 người cùng lên xe đi đến trường. Lúc vừa bước xuống xe đã chạm mặt với Phước Thịnh và Minh Quân nhưng ko tah61y Khải My đâu cả. Nhìn 2 người đó bị thương cũng ko nhẹ. Bỗng Phước Thịnh và Minh Quân nhìn thấy Mimi đang nấp sau lưng Thiên Kim thì giật mình. Phước Thịnh nói:

- Nó.....nó.....làm.....gì ở đây?

- Đi học. - Ánh Nguyệt nói rồi đi thẳng vào trường.

- KO ĐƯỢC. - Minh Quân chặn lại và nói.

Ánh Nguyệt tỉnh nói gì đó thì Bảo Linh và Minh Tâm đi đến. 2 người họ thấy Phước Thịnh với Minh Quân te tua như thế cũng hơi mắc cùi. Minh Tâm mỉa mai:

- Sao ko ở nhà dưỡng thương đi. Vác cái thân tàn tật đó đi học chắc mệt lắm nhì?

Nghe vậy 2 người họ tự ái, mặc kệ mọi thứ mà bỏ thẳng vô trường ko nói thêm câu nào. Một lát sau có 1 người đàn ông đến dẫn cô bé Mimi đi học. Trước khi đi cô bé còn thom vào má Thiên Kim. Cô bé nói:

- Mai mốt gặp lại nha. Em nhớ chị nhiều lắm.

Cô bé Mimi học ở trường luôn 1 tháng về 1 lần. Sau khi đi rồi, Bảo Linh lên tiếng:

- Thôi tụi mình đi ăn sáng đi

Cả đám cùng nhau đi vào căn tin. Phước Thịnh và Minh Quân cũng đang ở đó, 2 người họ đang suy nghĩ cách để bỏ thuốc thử 3 cô nàng của chúng ta.

- Làm sao để thử thuốc bây giờ? - Phước Thịnh hỏi.

- Cái đó chúng ta phải chờ thời cơ thôi chứ biết sao giờ. - Minh Quân trả lời.

Tiếng chuông báo hiệu sự tuần hoàn của việc học lại bắt đầu ngân lên.....Đã được mấy tháng kể từ khi các cô nàng vào học, Bảo Linh và Minh Tâm cũng quen dần với thái độ của 3 người họ. Còn Một Sách thì cũng mạnh dạn hơn nhưng vẫn cúi đầu khi nói chuyện. Khải My, Phước Thịnh cùng Minh Quân thì đang điều tra lý lịch của 3 cô nàng cùng 3 chàng quân gia, cũng đang chờ thời cơ để thử thuốc.

Cô nàng Ánh Nguyệt của chúng ta đã nghĩ ra 1 ý kiến rất hay làm cho boba5n sùng sốt:

- Chúng ta hãy "huấn luyện" Một Sách. - Từ "huấn luyện" làm cho cả bọn sock hòng. - Bộ ta nói gì sai àh?

- "Huấn luyện" là sao? Từ đó chỉ dùng cho động vật mà. - Bảo Linh nói trong khi nhón chân với lấy cái băng đô bằng vải lụa đang bị thổi bay vì gió hơi mạnh.

- Ủa? Vậy àh? Ta cứ tưởng dùng sao cũng đc. - Cô nàng Ánh Nguyệt nói rồi quàng tay ra sau dựa vào gốc cây.

- Em học hành kiểu gì thế? - Bảo Nhi thờ dài.

- Tại trong giờ học cô ấy ngủ ko àh. - Minh Tâm xen vào - Ày da...

Vừa mới nói xong thì khuôn mặt đẹp trai của Minh Tâm in dấu dếp của Ánh Nguyệt.

- Vậy là chúng ta sẽ đào tạo Một Sách sao? Như thế nào? - Thiên Kim đi đến rồi ngồi xuống

- Chỉ ko biết nữa. - Bảo Linh nói rồi với đc cái băng đô nhưng lại trượt chân ngã.

May mà có Quốc Bảo đỡ kịp. Cô nàng đỏ mặt ấp úng:

- Cám.....cá...m.....ơ..n.....Quốc.....Bảo nha.

- Ủ ko có chi. - Quốc Bảo nói giọng pha chút lạnh lùng. (bị nhiễm rồi sao =.=)

Bỗng Ánh Nguyệt đứng lên bỏ ra ngoài. Quốc Bảo tất nhiên phải đi theo chủ nhân mình.

Đang đi thì Ánh Nguyệt dừng lại làm anh chàng Quốc Bảo nhà ta thắng ko kịp nên đụng vào cô và té xuống. Ánh Nguyệt quay qua đỡ anh chàng đứng dậy và hỏi:

- Hình như Bảo Linh thích cậu. Ta chỉ đoán vậy thôi.

- Thần ko để ý cho lắm

Tự dưng Ánh Nguyệt nở 1 nụ cười hiểm hoi.....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Trong lúc đó trở lại với khu vườn cấm, Bảo Nhi đến vỗ lưng Bảo Linh hỏi:

- Cậu thích Quốc Bảo àh?

Câu nói của Bảo Linh làm cô nàng đỏ mặt, chối ngay:

- Làm.....làm.....gi.....có.....

- Thật ko? - Bảo Nhi nhìn vào mắt của Bảo Linh hỏi

Nhìn vào mắt Bảo Nhi, Bảo Linh ko thể chối:

- uhm.....thì cũng có chút chút.....Nhưng mình chỉ quý cậu ấy thôi chứ ko có ý gì đâu

- Ừ

Thiên Kim nghe vậy mới lên tiếng:

- Mà chị thích Quốc Bảo thật àh?

Bảo Linh gật đầu thay cho câu trả lời. Thấy thế Thiên Kim thở dài 1 tiếng rồi nói:

- Muốn giúp cho chị hơi bị khó đó

Bảo Linh ngạc nhiên hỏi:

- Tại sao?

Bảo Nhi và Thiên Kim nhìn nhau rồi nói:

- Quốc Bảo là người của Ánh Nguyệt nên.....

- Thì nhờ Ánh Nguyệt.....

Bảo Linh chưa nói xong thì Bảo Nhi xen vào:

- Quan trọng là con nhỏ đó nó ko tin vào tình yêu, với lại tính cách của nó rất khó hiểu , Cần có người biết nó muốn gì mới giúp đc chúng ta thôi. - Nói đoạn Bảo Nhi xoay qua Thiên Kim và Bảo Linh rồi cả 3 quay qua nhìn chăm chăm 2 anh chàng quân gia. Hai anh chàng mới nói:

- Đc rồi có gì chúng tôi giúp cho

- Thế còn Quốc Bảo? - bảo Linh hỏi

- Nếu Ánh Nguyệt đồng ý thì cậu ấy cũng sẽ đồng ý thôi. - Ngọc Huy nói.

Cả đám cùng ngồi bàn kế hoạch thì điện thoại Thiên Kim reng lên:

- Alo em nghe

- Tới nay chúng ta sẽ đào tạo Một Sách, hẹn mọi người 7h ở trung tâm mua sắm. Nhớ nhắc nhân vật chính đấy

Nói xong Ánh Nguyệt cúp máy cái rụp

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Đúng 7g chiều tất cả có mặt đầy đủ trước trung tâm mua sắm Vincom. Họ rất nổi bật với vẻ bề ngoài nên trở thành tâm điểm chú ý của mọi người. Tất nhiên là trừ Một Sách ra rồi.

Lúc ở nhà, Ngọc Huy và Minh Thuận đã nói chuyện của Bảo Linh cho Ánh Nguyệt nghe, nhưng có vẻ cô nàng ko quan tâm cho lắm. Cô nàng chỉ nói 1 câu:

- Tùy Quốc Bảo.

- Nhưng mà cô có giúp ko ạ?

- Ko rành

Cô trả lời 1 câu lạnh lùng làm cho 2 anh chàng sợ muốn té xỉu.

Trở lại với bây giờ, đầu tiên họ đưa Một Sách đi cắt tóc sau đó mua kính sát tròng. Cuối cùng là đi mua quần áo. Sau một hồi lựa chọn và bắt Một Sách thử đồ cũng chọn đc một phong cách hợp với cậu ấy. Anh chàng bước ra từ phòng thử đồ với ánh mắt ngạc nhiên của cả bọn.

- Đẹp thật. Một vẻ đẹp tiềm ẩn, cứ như vừa mới lột xác vậy. – Bảo Linh nói
- Uk đẹp giống.....- Thiên Kim chưa nói xong thì Ánh Nguyệt lạnh lùng xen vào:
- Thiên thần.....
- Thôi đi ăn.. – Minh Tâm lên tiếng khi thấy mọi người chỉ chăm chú vào Mọt Sách.

Cả bọn đi vào tiệm thức ăn nhanh. Thì ra Phước Thịnh và Minh Quân làm thêm ở đây, Phước Thịnh thì làm nhân viên phục vụ. Mới bước vào thì đã gặp, còn Minh Quân thì ở sau bếp nên cả đám ko ai biết.

- Cậu làm ở đây àh? – Bảo Linh hỏi
- Hôm nay là sinh nhật của quán nên mọi người dán hình này lên nha. – Nói rồi Phước Thịnh dán biểu tượng của quán và chỉ có duy nhất 1 cái là có gắn camera cực nhỏ lên áo của Mọt Sách. Tất nhiên là anh chàng ko biết người đó lại là Mọt Sách.

Cả nhóm chọn thức ăn rồi ra bàn ngồi chờ. Trong khi đó, Phước Thịnh vào nói với Minh Quân kế hoạch của mình (công nhận anh chàng này nhanh trí thật). Trước khi đưa khay đồ ăn ra cho họ, Minh Quân đã lên bỏ thuốc vào phần ăn của ba cô nàng.

Đội họ ăn xong, Phước Thịnh quan sát 3 cô nàng, còn Minh Quân thì quan sát qua màn hình trên đồng hồ đeo tay của mình nhờ camera gắn trên áo Mọt Sách.

1 phút.....2 phút.....15 phút.....30 phút..... chẳng có chuyện gì xảy ra cả. Một tiếng sau họ rời khỏi đó mà vẫn bình thường. Phước Thịnh vào trong bếp nói chuyện với Minh Quân:

- Một tiếng trôi qua rồi, đã quá thời gian mà vẫn ko có gì xảy ra cho nên họ là người.
- Ủ chứ còn gì nữa... - Minh Quân trả lời.
-Bỗng.....
- Mấy cậu vào đây làm việc hay là tám hả? – Tiếng quát của người quản lý làm 2 anh chàng giật mình và quay trở lại công việc của mình.
- Vậy là sự nghi ngờ của chúng ta là sai sao? – Minh Quân nói nhỏ với Phước Thịnh
- Ủ vậy là quá tốt rồi- Phước Thịnh nói thế nên Minh Quân tính hỏi thêm sao tốt mà anh chàng vội chạy ra ngoài đem thức ăn cho khách.

Quay lại với các cô công chúa, sau khi về nhà thì họ bỗng hiện nguyên hình. Ông Ailen nhìn rồi nói:

- Chắc chắn là do bọn thợ săn làm. Chỉ có họ mới có thuốc làm cho Vampire hiện nguyên hình thôi. Nhưng cũng may các con có khả năng đặc biệt nên phải qua khỏi 1 tiếng mấy mới hiện nguyên hình.
- Ta mà biết tên nào làm thì ta sẽ nhai xương bọn chúng – Ánh Nguyệt tức giận nói.

Lúc này cả Minh Quân và Phước Thịnh đều cảm thấy lạnh sống lưng

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

Quay lại với các nàng công chúa, các cô phải nghỉ ở nhà 3 ngày để Vua Ailen tìm ra thuốc giải. Còn các anh chàng người sói thì phải đi học để ghi chép và báo cáo thông tin cho các cô nàng nghe. Thiên Kim và Bảo Nhi cũng đang giúp đỡ chuyện tình cảm của Bảo Linh và Quốc Bảo nhưng về phía Ánh Nguyệt thì vẫn cứ im lặng.

Ba ngày sau.....

Lúc ở nhà thì ba cô nàng đều biết Mọt Sách bây giờ đã trở thành hotboy của trường và cũng là bạn thân của anh chàng Minh Tâm. Mới bước vào trường thì thấy cả đám con gái bu quanh Mọt Sách, họ cũng chẳng bắt ngờ gì cho lắm. Mọt Sách, Bảo Linh và Minh Tâm thấy 6 người họ thì vội đến hỏi thăm

- Mọt Sách àh ko bây giờ phải gọi là Duy Khải mới đúng. Giờ cậu cũng như cái tên bướng bỉnh này rồi sao. – Ánh Nguyệt lạnh lùng lên tiếng.

- Tổ tớ..... - Duy Khải thì vẫn tính nào tặc nấy, nói lắp bắp ko thể sửa đc

- Ý nói ai đó? – Minh Tâm ho vài cái.

- Thôi đi ăn sáng nào. – Bảo Linh nói

Chuông reng báo hiệu vào giờ học.....

- Nay..... – Phước Thịnh kêu Thiên Kim dậy khi cô nàng đang ngủ

- Gì ? – Cô ko thèm ngồi dậy mà vẫn nằm ngủ.

- Sao mấy bữa nay nghỉ vậy? – Phước Thịnh hỏi với vẻ quan tâm.

- Có việc. – Cô lạnh lùng nói.

- Àh mà Thiên Kim nè, chiều nay cậucậu.rảnh ko?.....- Phước Thịnh gãi đầu nói.

- Chỉ?

- Điđichơivớimìnhmìnhđc ko? – Phước Thịnh lắp bắp.

- Ủ ề ề hồi rủ tụi kia. – Thiên Kim lạnh lùng trả lời.

- Ko.....ko.....chỉ.....chỉ.....2 tụi.....tụi mình thôi.....- Mặt Phước Thịnh dần dần đỏ lên.

Nghe vậy Thiên Kim ngồi dậy và nhìn anh chàng:

- Tội với cậu thôi à? Mà sao mặt đỏ vậy? – Thiên Kim lạnh lùng chập n lẩn.

- Koko có gì.....Ủ ề ề.....tôi.....với cậu thôi.

- Ủ. – Thiên Kim nói ngắn gọn mà làm Phước Thịnh vui sướng.

- Hi.....vậy chiều nay 5h chiều gặp ở trường nha. Tớ chờ cậu. – Phước Thịnh cười nói.

Thiên Kim chỉ vẫy vẫy tay ra hiệu là “Tùy cậu” rồi gục xuống bàn ngủ tiếp.

Về đến nhà Thiên Kim nói:

- Chiều nay em đi chơi với Phước Thịnh.

Cả đám hơi bất ngờ, Bảo Nhi hỏi:

- Đi 2 đứa thôi à? Sao ko rủ nguyên đám?

- Cậu ta nói đi 2 người. – Thiên Kim thân nhiên trả lời.

- Hà hà, vậy là con gái của ta đã có người để ý rồi đó. Ko biết cậu ta như thế nào nhỉ? – Ông Ailen cười nói – Để 1 lát ta kêu người chuẩn bị đồ thật hoành hảo cho con gái ta vào ngày hẹn hò đầu tiên.

- Hẹn hò? – Cả 6 người cùng đồng thanh.

- Là gì? – Ánh Nguyệt quát 1 câu làm ông Ailen muốn té xỉu.

- Haiz.....từ từ tụi con sẽ hiểu. – Ông Ai len thở dài rồi nói.

4h45 ông Ailen đã kêu người chở Thiên Kim đến trường. Hôm nay cô nàng mặc váy xòe ngắn sọc ca rô đỏ đen với chiếc áo óng màu trắng khoác bên ngoài là chiếc áo khoác lửng màu đỏ. Cô mang một đôi boot trắng cao đến đầu gối, cô xoa tóc tự nhiên. Nhìn cô cực kỳ xinh. Đến nơi, cô bước xuống xe thì đã thấy Phước Thịnh đứng đó đợi. Anh chàng cũng chẳng kém cool đâu. Ngẫu nhiên thay hôm nay anh chàng bận 1 chiếc áo thun trắng với quần lửng tuy nhìn đơn giản nhưng rất phong cách. Thiên Kim đi đến chỗ Phước Thịnh đang đứng. Anh chàng tặng cho cô nàng 1 bó hoa hồng :

(Lấy ví dụ nhà ^^!:))

Tuy ko biết vì sao lại được tặng nhưng cô nàng vẫn nhận. Tưởng sẽ nhận đc 1 nụ cười hay 1 câu cảm ơn nhưng Thiên Kim lại chẳng tỏ thái độ gì cả làm anh hơi buồn. Nhưng anh vội lấy tinh thần lại và nói:

- Chúng ta đi thôi!

Phước Thịnh dắt xe ra và ngồi lên. Thiên Kim ra sau xe anh ngồi. Vì là lần đầu ngồi xe máy nên ko quen cộng với chiếc váy ngắn làm cho cô nàng gặp ko ít khó khăn. Phước Thịnh gác chống đứng và xuống xe giúp cô nàng.

Đầu tiên anh chờ cô lên rạp phim Cinema. Cô nàng Thiên Kim nhà ta chưa bao giờ đi coi phim cả nên thấy nơi này hơi lạ. Cô nàng cứ đứng đó ko muốn vào nên Phước Thịnh mới nắm lấy cổ tay cô kéo vào. Cô nàng bị bất ngờ và gạt tay ra. Phước Thịnh biết ý cô nên nắm chặt lại nhưng ko làm cô nàng đau. Mọi cặp mắt cứ đổ dồn về họ. Có người còn nói:

- Họ đẹp đôi ghê hen.....

- Cậu đứng đây để mình vào mua vé. – Phước Thịnh nói.

Anh chàng vào mua 2 vé phim tình cảm của Hàn Quốc. Xong rồi đi ra lại nắm cổ tay Thiên Kim kéo qua quầy bắp rang. Chợt cô nhân viên hỏi 1 câu làm Phước Thịnh đỏ cả mặt:

- Anh chị mua phần combo phải ko? Hai người nhìn đẹp đôi thật.

- Ủ'....ừ'....- Phước Thịnh nói rồi nhận đồ ăn

Lúc đi vào rạp thì Thiên Kim nói:

- Cô ấy nói gì thế?

- Àh ko....ko....có gì đâu. – Phước Thịnh ấp úng trả lời.

Thiên Kim cũng chẳng nói gì thêm. Vào xem phim, vì là phim tình cảm nên có vẻ làm cho Thiên Kim hơi buồn ngủ. Cô nàng coi đc gần 15' thì nói:

- Chán quá àh. Mà đi ăn đi tôi đói rồi.

Nghe vậy Phước Thịnh liền đứng lên và cùng Thiên Kim đi ra ngoài. Anh chờ cô đến nhà hàng 5 sao của Pháp nổi tiếng của thành phố. Nơi đây không khí rất trong lành vì có những hàng cây dọc theo lối vào đc trải thảm đỏ. Phước Thịnh đưa xe cho nhân viên đi gửi thì bước ra thấy Thiên Kim đang đứng ngắm cảnh. Trông cô như một nàng công chúa xinh đẹp, cô quay qua nhìn anh, bỗng 1 cơn gió thổi ngang qua mà làm cho mái tóc của cô bay theo cơn gió nhẹ đó, cô lấy tay vén tóc lại. Cặp mắt nâu của cô như muốn hút hồn anh chàng Phước Thịnh. Anh chàng lắc lắc đầu lấy lại tâm trí rồi bước đến dẫn cô vào nhà hàng. Anh dẫn cô lên sân thượng. Trên đây chỉ có duy nhất 1 cái bàn 2 người và đc trang trí bằng những ngọn nến làm cho không khí trở nên lãng mạn. Phước Thịnh kéo ghế mời cô ngồi, anh chàng đã đặt trc đồ ăn và 1 chai rượu vang. Thiên Kim nhìn ngắm thành phố về đêm cùng với bầu ko khí nhộn nhịp của thành phố. Thiên Kim ăn xong thì Phước Thịnh hỏi:

- Món ăn ngon ko Thiên Kim?

- Cũng bình thường thôi. – Thiên Kim lạnh lùng nói làm cho anh chàng hơi buồn.

Sau khi ăn xong món tráng miệng và nhấp nhĩ ly rượu vang thì có 1 ban nhạc lại và kéo những nốt nhạc lãng mạn. Rồi Phước Thịnh đưa cho cô 1 cành hồng đỏ, theo phép lịch sự nên cô nhận lấy. Cô thấy ở giữa bông hoa là 1 chiếc nhẫn hình 7 ngôi sao, mỗi ngôi sao đính 1 viên kim cương nhìn chúng lấp lánh như những ngôi sao trên bầu trời. Thiên Kim nhìn anh, như hiểu ý Phước Thịnh nói:

- Thiên Kim àh, thật ra hôm nay mình rủ cậu đi chơi là muốn nói cho cậu 1 chuyện rằng mình rất thích cậu. Mình thích cậu ngay từ lúc gặp đầu tiên vì vậy mình muốn hỏi cậuCậu có thể làm bạn gái mình ko?

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Tuy Thiên Kim không hiểu Phước Thịnh đang nói về vấn đề gì nhưng cô nàng vẫn suy nghĩ một hồi lâu sau đó mới nhàn nhạt nói:

_ Là chuyện yêu nhau đó hả?

Phước Thịnh bị hỏi thẳng ra như thế nên thấy hơi ngại ngại cúi mặt xuống nhìn đất rồi thấp giọng lấp bắp trả lời: “Ủ'...ừ” vài cái rồi im lặng không nói gì thêm nữa

Cô nàng liền liên tưởng đến tình yêu chị mình là Bảo Nhi cùng với cái người đó nên cô nàng liền hướng đến anh chàng đang đỏ mặt cúi thấp đầu, lắc đầu thờ dãi mà nói:

_ Cho tôi thời gian suy nghĩ

Xong cô liền đưa lại bó hoa cùng với chiếc nhẫn lại cho Phước Thịnh thầy anh chàng ngỡ ngàng nhận lại rồi cô mới nói tiếp:

_ Chẳng nào có câu trả lời thì tôi sẽ nói cho cậu biết, vật đó cậu giữ trước đi

Cô đứng dậy tính đi về nhưng nhìn thấy khuôn mặt thất vọng của anh chàng khi cất chiếc nhẫn vào túi cô liền lắc đầu nghĩ thầm:

_ Con người thật quá kém cỏi chỉ mới bị nói như thế liền bày ra 1 bộ mặt như thế này, thật không hiểu tại sao bọn chúng lại sống được cơ chứ, cảm xúc gì cũng lộ ra hết bên ngoài.

Hai người cùng sánh vai nhau đi ra khỏi nhà hàng, khi Phước Thịnh lấy xe đến trước mặt Thiên Kim liền hỏi:

_ Nhà cậu ở đâu? Để mình đưa cậu về.

_ Chờ về trường.-Cô không nhìn anh mà cứ trả lời làm cho Phước Thịnh càng lúc tâm trạng càng không tốt tuy là vậy nhưng Phước Thịnh vẫn chờ Thiên Kim về đến tận trường.

Lúc về đến trường thì đã thấy một chiếc xe hơi màu đen đậu sẵn bên ngoài cổng trường và rồi một người xuất hiện từ bên trong chiếc xe đi xuống nhìn về hướng Phước Thịnh mà cười lạnh đó không phải là ai khác mà chính là Ánh Nguyệt, đi vào xe trước đợi cô em gái của mình mà không nói gì thêm, Thiên Kim liền xuống xe của Phước Thịnh đi đến chiếc xe hơi ấy không thèm quay lại nhìn Phước Thịnh lấy một cái, nhưng Phước Thịnh lại đột ngột nắm lấy tay của Thiên Kim, cô liền quay đầu lại nhủ nhủ đôi lông mày tuyệt mỹ của mình mà nhìn anh chàng đang gãi gãi đầu mở miệng lắp bắp nói với mình:

_ Tớ...tớ...tớ...tớ...đợi câu trả lời của cậu, cậu...cậu...cậu...cậu ngủ ngon ghen

Thiên Kim vẫn như cũ không nói gì mà chỉ gật đầu với anh một cái rồi sau đó đi về chiếc xe hơi kia mà đi vào, Phước Thịnh đứng đó nhìn theo chiếc xe hơi rồi xa khỏi tầm mắt mình mà thở dài lầm bầm:

_ Có phải mình đã sai lầm khi thích một cô nàng lạnh lùng như cậu ấy không nhỉ? Có lẽ không bởi vì con tim mình đã mách bảo như thế. – anh hạ quyết tâm, nắm chặt tay quyết tâm – Thiên Kim, tớ nhất định sẽ làm cho cậu thích tớ, tớ dám chắc là như thế.

Xong xuôi anh quay đầu xe lại trở về nhà của mình...

_ Cậu đi đâu mới về vậy?

Khôi My vừa nhìn thấy Phước Thịnh trở về liền lên tiếng hỏi thế nhưng Phước Thịnh lại không trả lời câu hỏi của cô [ơ bạn đây bạn My ạ] mà đi thẳng một mạch trở về phòng của chính mình mà nằm xuống giường suy nghĩ, thấy Phước Thịnh như vậy Khôi My liền xoay qua nhìn Minh Quân đang đọc sách lúc bấy giờ cũng vì nhìn thấy Phước Thịnh như thế mà ngước nhìn, thấy ánh mắt của Khôi My mang theo hàm ý hỏi mình “ Phước Thịnh sao vậy?”, anh cũng chỉ biết lắc đầu mà không trả lời gì...

Trên đường về nhà Thiên Kim không hề nói gì mà Ánh Nguyệt cũng lười biếng hỏi nên trên đường về cả hai đều im lặng, về tới nhà Thiên Kim bước vào bên trong mà vẫn không nói gì, nhìn ra có sự lạ Bảo Nhi mới hỏi:

_ Sao vậy? Có chuyện gì à?

Ánh Nguyệt một bên nhàn rãi ngồi xuống giờ tay lấy ly máu tươi từ chỗ Minh Thuận rồi từ từ uống đang chờ xem kịch hay, cô có cảm giác như vậy. Thấy Thiên Kim lâu như vậy mà vẫn không trả lời, vua Ailen liền nôn nóng hỏi lại:

_ Sao vậy con? Mọi chuyện không phải xảy ra tốt đẹp sao? Ta thấy tên ranh ấy rất lẳng mạn

Ngập ngừng một chút Thiên Kim mới mở miệng nói:

_ Cậu ấy hỏi con có muốn làm bạn gái của cậu ấy không?

_ Thế con trả lời thế nào? Chứ theo ta thấy tên ranh ấy rất tốt đấy!-Vua Ailen một bên tươi cười một bên hướng Thiên Kim đang trầm mặc hỏi, lúc này Thiên Kim mới nói:

_ Con nói cậu ấy cho con thời gian suy nghĩ bởi vì con sợ...

_ Sợ gì? – Ánh Nguyệt đặt ly máu trở lại trên bàn nhàn nhạt hỏi, đối với cô mấy cái chuyện tình yêu của nhân loại cô chẳng thêm quan tâm, nhưng đây là vấn đề đang xảy ra với em của cô nên cô mới hỏi như thế [thế à? Thế mà tướng chị Nguyệt không thêm hỏi luôn cơ đấy]

_ Thì...-Thiên Kim suy nghĩ hồi lâu sau đó mới nói ra suy nghĩ của chính bản thân mình – Thì em sợ sẽ giống như chị Bảo Nhi với “hắn”

Thiên Kim vừa mới nói xong thì không gian trong phòng trở nên trầm xuống, chẳng mấy chốc trong phòng đều im lặng không ai nói gì thêm, Thiên Kim nhận ra mình có lỗi nên vội vàng đánh tan bầu không khí nặng nề này:

_ Em xin lỗi, em không nên nói ra em...

Chưa để Thiên Kim nói hết câu thì Bảo Nhi đã liền nói, trong giọng nói của cô dường như chứa đựng một nỗi buồn vô tận mà không ai có thể xóa đi nổi:

_Không phải lỗi của em, em không cần phải xin lỗi đâu, thôi chị đi về phòng đây hai đứa cũng nên đi nghỉ sớm đi mai còn đi học nữa đây

Nói rồi Bảo Nhi trở về phòng của mình mà trong lòng cảm giác như bị ai đó giằng xé, đã qua bao lâu rồi mà tại sao trong lòng cô vẫn còn hình bóng của người ấy, cô chợt mỉm cười, một nụ cười chua xót và cay đắng :

_Đúng là càng quên càng nhớ mà

Trong lúc đó tại phòng khách vua Ailen đang khuyên nhủ Thiên Kim:

_Không phải ai cũng xấu xa, con nên hiểu điều đó

_Vâng, con sẽ suy nghĩ kĩ về điều này

Thiên Kim gật đầu đồng ý, còn Ánh Nguyệt thì lắc đầu:

_Chị thấy em nên cẩn thận thì hơn, mấy cái chuyện tình cảm nam nữ này ít dính vào thì càng tốt, chị cũng chả tin mấy thứ đó cho lắm, nhưng dù sao thì quyền quyết định là của em, chị chỉ nói vậy thôi.

Nói xong Ánh Nguyệt cũng trở về phòng của mình để mà nghỉ ngơi. Thiên Kim vẫn còn suy nghĩ về vấn đề của chính mình, nhưng cô cũng nhanh chóng đi về phòng.

Trong căn phòng của Bảo Nhi lúc này cảnh vật dường như trở nên buồn bã, Bảo Nhi đang ngồi kế bên khung cửa sổ được làm bằng gỗ lim, cô nhìn ra bên ngoài, bất chợt bầu trời trở nên tối dần rồi một giọt, hai giọt và cơn mưa bắt đầu rơi xuống, càng lúc càng nặng hạt, cô thầm nghĩ:

_Có phải chăng vì ta không còn nước mắt để mà rơi xuống nên ông trời mới cho đổ mưa? Là khóc dùm ta sao?

Nhưng cô nào biết được ở một thế giới khác, tại một căn phòng khác, cũng dưới bầu trời mưa này đang có một người cùng tâm trạng giống như cô...

Sáng hôm sau tại căn tin của trường Thiên Kim lại gặp Phước Thịnh, anh chàng nhìn cô một lúc lâu rồi chậm rãi nói với vẻ mặt phấn khích không còn cái nét buồn bã của ngày hôm qua:

_Để mình đi lấy đồ ăn cho cậu.

Thiên Kim không nói gì mà chỉ nhìn Phước Thịnh một lúc sau đó mới trở về chỗ bọn họ hay ngồi mà ngồi xuống chờ Phước Thịnh đem đồ ăn đến. Sau đó cả đám bọn họ bao gồm: Bảo Nhi, Ánh Nguyệt, Ngọc Huy, Minh Thuận, Minh Tâm và Bảo Linh; đi đến ngồi xuống, thấy Phước Thịnh cũng ngồi chỗ của mình Minh Tâm liền tò mò hỏi:

_Sao hôm nay qua đây ngồi vậy?

Trái với dự kiến của anh, thấy Phước Thịnh không thèm trả lời câu hỏi của mình nên anh cũng không hỏi gì nữa đành ngồi xuống ăn chung, nhưng trong lòng anh lại dâng lên một nỗi tức giận. Thấy có điều lạ Bảo Linh liền hướng Bảo Nhi mà hỏi:

_Hai người đó (ý là Thiên Kim và Phước Thịnh) đang quen à?

_Không biết-Bảo Nhi vừa nói vừa ăn

Lúc đó thì Minh Quân và Khởi My cùng đi vào thấy Phước Thịnh không ngồi chung bàn với mình và lại ngồi chung với Thiên Kim nên Khởi My tức giận đi tới, tuy vậy cô vẫn nở một nụ cười với Phước Thịnh nhẹ nhàng hỏi:

_Phước Thịnh sao hôm nay cậu lại không ngồi chung với bọn tớ mà lại sang đây ngồi chung với bọn họ vậy? – Cô kéo áo Phước Thịnh rồi nói tiếp – Đi qua ngồi chung với bọn tớ đi.

Thấy con người mới hôm bữa còn bị Thiên Kim đánh cho bầm dập mà hôm nay lại xuất hiện trước mắt Minh Tâm liền nói giọng trêu chọc:

_Ồ đi học lại rồi à, thế mà “mình” cứ tưởng “cậu” nghỉ luôn rồi chứ [ý của anh là: “sao mấy người không nghỉ luôn đi mà còn đi học làm cái gì, đúng là mặt dày”]

Khởi My hiểu được là Minh Tâm đang nói xéo mình vì vậy cô rất tức giận65noi1 không nên lời:

_Cậu...cậu...mặc kệ tôi không liên quan gì đến cậu cả -xoay sang Phước Thịnh – Phước Thịnh tụi mình đi

_Không, tớ thích ngồi ở đây, nếu mấy cậu không thích thì cứ qua chỗ kia ngồi đi – Phước Thịnh nói àm không thèm nhìn mặt của Khởi My làm cho cô càng lúc càng tức giận đi ra chỗ khác, còn Minh Quân thì nhìn Phước Thịnh lắc đầu thờ dãi nói:

_ Cậu có bạn gái quên anh em.

_ Làm... làm... gì có, nếu cậu muốn thì ngồi chung đi – Phước Thịnh hơi đỏ mặt nói

_ Thôi để tớ đi coi Khởi My cô nàng chắc đang tức lắm – Minh Quân nói rồi liền đi theo Khởi My

Đang trong giờ học bỗng Thiên Kim nói với Phước Thịnh: “Ra chơi lần một ra sau khu vườn của trường”, anh chàng không nói gì mà cứ liên tục gật đầu, trái tim thì cứ đập nhanh liên hồi. Cuối cùng cũng đến giờ ra chơi, Phước Thịnh nhanh chóng chạy ra sau khu vườn của trường. Tuy nhiên anh cũng gặp phải sự cản trở của Khởi My, bởi cô nàng kéo áo anh bảo đi xuống sân trường cùng bọn họ, nhưng anh lại lắc đầu từ chối, thấy vậy Khởi My mới liền hỏi:

_ Hôm nay cậu sao vậy? Có vẻ là lạ, có việc gì à?

_ Thôi cứ để cậu ấy làm việc riêng của mình đi, chúng ta đi xuống là được rồi.

Cũng may là có Minh Quân cứu anh nếu không anh cũng không biết phải làm sao để thoát khỏi Khởi My

Anh vọt chạy đi trong một tâm trạng rất hồi hộp, tim của anh thì cứ đập thình thịch thình thịch, làm anh cứ tưởng nó đang chuẩn bị vọt nhảy ra ngoài. Lúc đến nơi thì chỉ thấy có mỗi mình Thiên Kim, bên cạnh lại không có bọn Ánh Nguyệt có lẽ cô cũng đã nói cho bọn họ nghe vụ việc này, bởi thế bọn họ mới không đi theo, Thiên Kim quanh người lại nhìn anh:

_ Lâu quá. Trước giờ tôi chưa từng đợi ai lâu đến thế này [trừ cái lần nhập học nữa chị ơi]

_ Tại... tại có chút việc. – Phước Thịnh gãi gãi đầu nói nhưng trong lòng anh lại thầm nghĩ: “Vậy có nghĩa là cậu ấy có tình cảm với mình, chẳng phải cậu ấy nói chưa từng đợi ai sao, chắc chắn là vậy cậu ấy đã có tình cảm với mình”.

Phước Thịnh nhìn Thiên Kim một chút rồi mới hỏi:

_ Cậu kêu mình ra đây có việc gì muốn nói sao?

Thiên Kim chậm rãi nói:

_ Thật ra, hôm qua tôi đã suy nghĩ rất lâu rồi mới đưa ra quyết định này. Phước Thịnh à, tôi nghĩ tôi nên...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

_ Thật ra, hôm qua tôi đã suy nghĩ rất lâu rồi mới đưa ra quyết định này. Phước Thịnh à, tôi nghĩ tôi nên thử một lần...

- Uk... Của cậu đây. – Phước Thịnh mỉm cười hạnh phúc rồi đưa chiếc nhẫn cho Thiên Kim – để tớ đeo cho cậu.

Phước Thịnh cầm tay của Thiên Kim và đeo chiếc nhẫn vào ngón áp út.

- Tòii về lớp đây. – Thiên Kim lạnh lùng nói

- Ủ...Ủ....

Mới xoay qua thì cả thấy cả nhóm đứng đó. Bảo Linh nói:

- Woa, lãng mạn ghê nha. Nhưng mà Thiên Kim sao lạnh lùng vậy? Àh mà quên tính cách chị em cậu là vậy rồi. Dù sao thì cũng chúc mừng hai đứa nha.

Thiên Kim nhìn Bảo Nhi với Ánh Nguyệt, dường như hiểu e mình muốn hỏi gì nên Ánh Nguyệt mới nói:

- Hỏi tên nhiều chuyện này nè. – Nói rồi chỉ tay qua Minh Tâm

Minh Tâm đi đến và choàng vai Phước Thịnh:

- Cậu quen với Thiên Kim thì coi như cũng là người trong nhóm rồi. Bây giờ chúng ta là bạn hehe.

- Chiếc nhẫn đẹp thế? – Bảo Linh thấy chiếc nhẫn trên tay Thiên Kim – Mua ở đâu thế nhóc?

- Đây là do em tự thiết kế ạ. – Phước Thịnh mỉm cười nói.
- Woa sao giỏi thế? – Bò Linh mỉm cười khen.
- Nếu thích thì kêu Quốc Bảo làm cho 1 cái – Ánh Nguyệt chọc ghẹo Bảo Linh rồi đi thẳng ra căn tin
- Chị thích Quốc Bảo àh? – Phước THịnh hỏi.

Bảo Linh không trả lời chỉ đỏ mặt.

Tối hôm đó, tại căn phòng nơi Ánh Nguyệt đang đứng và nhìn về một nơi xa xăm nào đó. Bỗng có một người con trai bước vào phòng nhưng không lại gần cô chỉ đứng cách cô một khoảng và hỏi:

- Công chúa, người kêu thần đến đây có việc gì ạ?
- Quốc Bảo này, ta muốn hỏi người một việc. Người phải trả lời thành thật – Ánh Nguyệt vẫn nhìn ra cửa sổ và nói.
- Vâng, người cứ việc hỏi
- Người có thích Bảo Linh ko?

Dường như câu hỏi của chủ nhân làm cho anh chàng suy nghĩ rất lâu mới trả lời:

- Có chút ạ.

Ánh Nguyệt thờ dài rồi nhìn qua Quốc Bảo. Cô đi đến ngồi vào một chiếc ghế và nói:

- Người chắc hiểu tính ta, ta ko tin vào những thứ tình cảm nhảm nhí đó, cũng như loài người, bọn họ thật phức tạp.
- Vâng thần hiểu ạ. Nếu như công chúa ko thích thì thần sẽ....

Chưa để Quốc Bảo nói hết Ánh Nguyệt đã chen ngang:

- Ko, ta ko thể ngăn cấm người. Tuy ta là chủ nhân của người nhưng ta ko có quyền can thiệp vào đời sống riêng tư của người. Ta nghĩ người sẽ làm theo con tim mạch bảo

Ánh Nguyệt đứng dậy và đi đến chỗ Quốc Bảo đứng, cô tự nhiên bật cười:

- Ta đang nói cái gì thế nhĩ? Ta dường như bị nhiễm bởi loài người thấp hèn rồi.

Ánh Nguyệt tính quay đi thì Quốc Bảo quỳ xuống và nói:

- Mọi mệnh lệnh của chủ nhân tôi đều thực hiện. Từ lúc sinh ra tôi đã là người của công chúa, chính vì vậy tôi sẽ ko làm những điều khiến cho công chúa phiền lòng đâu.

Ánh Nguyệt liền nói:

- Đứng lên đi. Ta tin người. Thôi người đi nghỉ đi, sáng mai còn phải đi học nữa.

Lúc đi ra, anh chàng ko quên chúc Ánh Nguyệt ngủ ngon. Đợi Quốc Bảo đi khuất rồi Ánh Nguyệt lại thờ dài và đi đến cửa sổ đứng nhìn vô định về một hướng nào đó trong màn đêm.

Cả 3 cô nàng đều đc cung cấp điện thoại di động từ lâu nhưng ko ai muốn sử dụng cả vì họ thấy phiền. Nhưng khi quen với Phước Thịnh, Thiên Kim phải sử dụng điện thoại để hai người có thể liên lạc. Tối đó, Phước Thịnh nhắn tin cho Thiên Kim. Với sự thông minh của cô nàng thì việc sử dụng chiếc điện thoại ko phải việc khó. Nội dung tin nhắn là:

“Ngay mai len trang som, to cho cau đi ra cho kia an sang, ngon lam. Ngu ngon nha”

Thiên Kim chỉ trả lời : “ Uk”

Sáng hơm sau, Phước Thịnh chở Thiên Kim đi ăn beefsteak. Ăn xong hai người cùng đến trường. Cả đám đang tập trung đầy đủ trong căn tin. Thấy hai người bước đến, Minh Tâm chọc:

- Mới sáng sớm mà đã hẹn hò àh?
- Kệ người ta, đúng là cái tên nhiều chuyện mà. – Ánh Nguyệt giải vây cho Thiên Kim.

Vào tiết học rồi cũng đến giờ nghỉ giải lao, Ánh Nguyệt ra ngoài một mình, cô nàng lên sân thượng trường. Lúc lên thì nghe được tiếng sáo rất hay, cô

nàng đi theo tiếng sáo thì bắt gặp Minh Quân đang đứng thổi sáo. Tiếng nhạc làm cho Ánh Nguyệt cảm thấy có chút gì đó bình yên. Cô nhắm mắt nhớ về những kỉ niệm trc đây ở thế giới của mình. Bỗng tiếng sáo im bật.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

Bỗng tiếng sáo im bật. Ánh Nguyệt mở mắt ra thì thấy Minh Quân đang nhìn mình. Anh chàng nói:

- Ai cho cô lên đây nghe lên ?
- Đây là đâu? – Ánh Nguyệt hỏi lại.

Minh Quân hơi không hiểu ý cô nàng nên mới trả lời:

- Sân thượng trường chứ ở đâu.
- Vậy người mua sân thượng này rồi àh? – Ánh Nguyệt tiếp tục hỏi.

Minh Quân dường như cũng hiểu ra ý Ánh Nguyệt muốn chế nhạo mình nên im lặng ko nói gì. Ánh Nguyệt quay lưng bước đi nhưng ko ngờ bị trượt chân, Minh Quân thấy vậy liền la lên : “Cẩn thận” rồi với tay vòng qua eo cô để đỡ cô nàng. Khi giữ dc thăng bằng rồi Ánh Nguyệt gạt tay anh chàng ra rồi nhìn với một ánh mắt không mấy thiện cảm.

- Này dù gì tôi cũng đã cứu cô không thôi cô đã té rồi. Vậy mà dùng ánh mắt đó nhìn tôi là sao? – Minh Quân nói.
- Tôi đâu có nhờ. – Ánh Nguyệt nói một câu lạnh lùng rồi bỏ đi.

Mọi chuyện diễn ra đều dc chứng kiến bởi một người, đó chính là Minh Tâm. Anh chàng đi tìm cô nàng thì dc biết là cô đi lên sân thượng nên lên đây, không ngờ lại nhìn thấy cảnh lúc này. Tự dưng trong anh chàng có cảm giác nhói nhói ở đâu đó (□).

Chuông reng vào lớp. Bà chủ nhiệm bước vào. Tiết này là tiết sinh hoạt chủ nhiệm nên bà ta bắt đầu:

- Bây giờ cô sẽ chuyển đổi chỗ ngồi một tí cho phù hợp. Minh Quân qua ngồi cùng Ánh Nguyệt, Duy Khải (Mọt Sách) và Minh Tâm xuống ngồi sau Ánh Nguyệt, Quốc Bảo và Minh Thuận lên trước Thiên Kim ngồi.

Bà cô chưa nói hết thì Khải My đã đứng dậy nói chen vô:

- Tại sao ko đổi chỗ cho con, con muốn xuống đó ngồi. – Khải My chỉ xuống chỗ của Thiên Kim.
- Ko dc ! Thôi dc rồi cả lớp ổn định chúng ta sinh hoạt các vấn đề tiếp theo.

Khải My đành ậm ực ngồi xuống mà ko nói dc gì. Thiên Kim và Ánh Nguyệt ko quan tâm mấy chuyện này nên nãy giờ vẫn đang ngủ.

- Nè ko viết bài sao? – Minh Quân hỏi Ánh Nguyệt.
- Quốc Bảo – Ánh Nguyệt trả lời xong rồi xoay qua ngủ tiếp

Giờ ra chơi đến bọn họ lại tập trung ở khu vực cấm. Bảo Linh nói:

- Có lịch thi rồi đó sợ quá à.
- Ừ. Mà sợ gì lúc nào chị chẳng đứng nhất. – Minh Tâm nói lại.
- Àh mà trường sắp tổ chức tiệc đó. – Bảo Linh nói tiếp
- Tiệc? – Mọi người ngạc nhiên hỏi, tất nhiên trừ 3 người hehe
- Ừ, nghe nói vui lắm đó.

Blap....blap....blap.....

Bọn họ ngồi tám nói đúng hơn là chỉ có Bảo Linh với Minh Tâm nói. Họ vào học tiếp rồi cũng đến lúc ra về.

Ba cô công chúa cùng 3 anh chàng quân gia khi về đến nhà thì đã bị triệu tập gặp ông Ailen.

- Bây giờ các con sẽ bắt đầu luyện tập phép thuật, chúng ta sẽ vào phòng luyện tập.

Rồi 6 người bọn họ đi theo ông Ai len vào thang máy. Minh Thuận thắc mắc hỏi:

- Tại sao những con số này lại là số âm ko vậy ạ?

- Tại vì thang máy này chỉ đi xuống. – Nói rồi ông Ailen ấn vào số “-1”

Xuống đến tầng hầm thứ 1 ông Ailen nói:

- Đầu tiên làm việc gì cũng phải cần sức khỏe nên chúng ta sẽ bắt đầu bằng việc luyện tập thể lực. Cho nên tầng thứ nhất có tên là “Thể lực”. Một ngày tập luyện trong phòng luyện tập chỉ bằng một giờ ở ngoài. Đây là khu luyện tập dành cho vampire, phía bên kia là của người sói. – Ông hướng dẫn mọi người.

Sau một ngày luyện tập cũng tức là một giờ, họ thấy thể lực của mình đã tăng lên rất nhiều. Họ ăn uống, nghỉ mệt xong thì cũng đã hai giờ trưa. Bỗng điện thoại Bảo Nhi reo:

- Bảo Nhi hả? Đi mua đồ chuẩn bị cho party sắp tới ko? – Giọng của Bảo Linh vang lên trong điện thoại.

- Ừ sao cũng đc.

- Nhà cậu ở đâu để tụi tớ qua đi chung. Có Minh Tâm với Mọt Sách nữa.

Nghe vậy, Bảo Nhi quay qua nhìn ông Ailen thì ông gật đầu nên Bảo Nhi đọc địa chỉ nhà cho Bảo Linh rồi cúp máy. Ông Ailen nói:

- Các con lên phòng ấn vào cái nút màu đỏ đằng sau tủ sách đi.

Cả ba cô nàng công chúa ấn vào thì chiếc quan tài – nơi các cô thường ngủ bây giờ trở thành một chiếc giường. Còn ba anh chàng người sói thì cái nơi mà các anh thường ngủ là (Minh chưa nghĩ ra từ nên gọi tạm là cái ổ nhá ^^!) cũng biến thành cái giường. Xong xuôi cả đám đi xuống phòng khách.

- Giờ con mới hiểu cái nút đó đc dùng để làm cái gì. – Thiên Kim nói.

Chuông cửa kêu lên. Bảo Nhi ra lệnh cho người hầu ra mở cửa. ...

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

- Đây có phải là nhà của Bảo Nhi không ạ ? – Bảo Linh hỏi.

- Vâng, mời cô cậu vào nhà, tiểu thư đang đợi ạ. – Cô người hầu nói rồi dẫn Bảo Linh, Minh Tâm cùng với Mọt Sách vào.

Vào đến phòng khách, Bảo Linh không kiềm đc bật nói:

- Nhà cậu đẹp quá, không chỉ mang phong cách cổ điển mà còn mang phong cách hiện đại nữa.

Minh Tâm chợt nói:

- Sao nhìn nhà mấy cậu giống trong mấy truyện nói về vampire thế.

- Chắc vậy. – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

- Hà thật hả? – Mọt Sách nhìn Ánh Nguyệt hỏi.

- Làm gì có, cậu ấy nói giỡn thôi. – Minh Thuận đi đến và nói

- Cái gì ? Các cậu ở chung với bọn họ sao? - Minh Tâm bắt ngờ khi thấy Minh Thuận, Quốc Bảo và Ngọc Huy.

- Ừ, có gì đâu. – Ánh Nguyệt nói

- Sao lại không? Nam nữ thọ bất thân mà, con trai sao ở chung với con gái đc, sẽ bị mọi người dèm pha đó – Bảo Linh thuyết giáo một tràng làm cho Ánh Nguyệt không khỏi khó chịu nhưng cô nàng cố nén lại và hỏi:

- Bây giờ đi đâu?

- Khoan, còn nhiều thời gian mà. Cho tụi này đi tham quan nhà mấy cậu cái đi. – Bảo Linh nói

- Quốc Bảo dẫn họ đi đi. – Bảo Nhi lên tiếng, nhưng họ vẫn kéo 3 cô nàng của chúng ta đi theo.

Đầu tiên là họ đi đến nhà bếp, đúng lúc ông Ailen đang ăn. Bảo Linh, Minh Tâm và Mọt Sách lễ phép thưa:

- Chúng cháu chào bác ạ.

- Ủ, các cháu đến chơi àh?

- Dạ...

Rồi sau đó cả bọn đi đến phòng sách, nói là phòng vậy thôi chứ thật ra nó rộng và chứa nhiều sách như một cái thư viện thật sự. Bao gồm rất nhiều loại sách của các tác giả nổi tiếng. Các cuốn sách đc cất giữ cẩn thận trên những kệ sách cao nhất, những chiếc kệ ấy đc làm bằng gỗ soan và đc sơn bóng loáng. Tiếp theo đó, bọn họ đi dọc hành lang lát đá hoa cương xanh ngọc và đi đến căn phòng thí nghiệm, thật chất đây là phòng điều chế thuốc phép thuật của vua Ailen, ở đây có đủ dụng cụ thí nghiệm từ các lọ lớn đến nhỏ, tam giác, hình trụ hoặc tròn, dài, ngắn gì đều có hết. Tiếp tục là phòng máy:

- Woa nhiều vậy? – Mọt Sách như hoa cả mắt.

- Có gì đâu. – Bảo Nhi nhún vai nói

Rồi họ đi tham quan các phòng ngủ. Phòng đầu tiên là phòng của Bảo Nhi. Phòng của cô nàng đc phối màu một cách rất hoàn hảo giữa đỏ và đen. Chiếc giường đc đặt gần sát vách tường, trên tường đều có treo một số bức tranh. Bảo Linh tò mò hỏi:

- Tranh vẽ gì vậy bảo Nhi? Nhìn rất cuốn hút.

- Đây là những bức tranh vẽ theo cảm xúc của Bảo Nhi – Ngọc Huy nói

- Woa cậu giỏi thật đấy Bảo Nhi. - Bảo Linh trầm trồ khen ngợi.

Xung quanh phòng chỉ có 1 cái ghế lớn và 1 cái bàn. Cửa sổ thì hiện tại đang đc đóng. Những sách vở thì đc đặt ngăn nắp trên kệ sách

Qua đến phòng của Ánh Nguyệt thì không khí dường như khác hẳn. Phòng của cô nàng lại đc kết hợp giữa màu đen pha chút màu vàng, dưới đất thì đc trải thảm đỏ, như phòng của một quý tộc hoàng gia. Trong phòng của cô cũng có 1 chiếc giường, kệ sách, bàn ghế...

Kế đó là phòng của Thiên Kim. Phòng của cô nàng ko có vẻ tối tăm như của 2 người chị. Phòng cô màu trắng, một màu trắng rất tinh khiết nhưng vẫn mang vẻ hơi lạnh. Chiếc giường của cô cũng giống 2 người chị của mình. Đồ vật trong phòng cũng ko có gì khác. Trên tường có treo bức ảnh của cô cùng với Mimi. Thấy vậy Minh Tâm mới hỏi:

- Ủa sao ko thấy Mimi?

- Nó đi chơi rồi. – Thiên Kim trả lời.

- Thôi đi qua phòng 3 tên này xem thế nào. – Minh tâm nói

Họ đi tiếp và rẽ vào một hành lang khác. Bước vào một căn phòng lớn, ở giữa là 3 chiếc giường.

- Ba người ở chung àh? – Bảo Linh nói rồi đi đến một chiếc giường ở giữa và ngồi xuống.

- Giường đó là của Quốc Bảo, hai bên của 2 tên kia – Ánh Nguyệt chột nói.

Bảo Linh trả lời với mặt hơi ửng đỏ:

- Vậy.... vậy.. àh.....

- Ủa cái nút gì đây? – Minh Tâm nói rồi chỉ vào cái nút đỏ ở phía sau tủ sách, anh chàng này đi vòng vòng xem thì tấy mảy tay chân ấy mà.

- Dùng để phòng hờ khi có sự cố, giờ đi đc chưa? – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

- Ok, tụi mình đi shopping thôi. – Bảo Linh lên tiếng.

Nửa tiếng sau, họ có mặt ở trung tâm mua sắm của thành phố. Họ mua rất nhiều đồ và mua cho Mọt Sách luôn vì nhà cậu ấy không khá giả cho lắm.

Đang đứng lựa đồ thi điện thoại của Thiên Kim reo. Cô nàng có vẻ bức bối nói:

- Sử dụng mấy cái thứ này mệt ghê.
- Ai gọi vậy? – Ánh nguyệt hỏi
- Em đâu biết. – Thiên Kim trả lời rồi bắt máy.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

- Thiên Kim hả? Phước Thịnh nè, đang làm gì vậy?
- Đang mua đồ với cả nhóm – Thiên Kim lạnh lùng trả lời
- Đi với đc ko? – Phước Thịnh hỏi
- Trung tâm mua sắm thành phố - Thiên Kim nói rồi cúp máy.

Khoảng 15 phút sau thì Phước Thịnh đến, chưa gì Minh Tâm đã lên tiếng:

- Bộ nhớ Thiên Kim lắm sao? Hahahaha
- Câu nói của Minh Tâm làm cả bọn phì cười trừ 3 người chắc các bạn biết ai rồi hen.
- Chỉ có cái nói bậy là hay. – Ánh Nguyệt đi ngang qua rồi nói.
- Cho mình mượn Thiên Kim tí nha. – Phước Thịnh đi tới rồi kéo tay Thiên Kim đi.
- Gì? Buông ra . – Thiên Kim lạnh lùng nói.

Nghe vậy Phước Thịnh sợ cô nàng giận nên buông tay ra

- Muốn nói gì nói lẹ đi
- Oh thì..... - Phước Thịnh ấp úng

Chợt Thiên Kim nhớ bữa tiệc của trường ngày hôm đó nhắm vào ngày trăng rằm nên mới hỏi:

- Bữa tiệc đó có đi ko?

Phước Thịnh định hỏi Thiên Kim đi dự tiệc với mình mà hơi ngại nên chưa dám hỏi, ko ngờ Thiên Kim nói luôn nên Phước Thịnh mới gãi đầu hỏi:

- Ừ thì đi mà..... cậu đi với tớ nha.....
- Ừ vậy đc rồi, đi ra kia với tụi nó – Nói rồi Thiên Kim quay đi.
- Làm gì mà lâu vậy hay là..... – Minh Tâm nói rồi ngưng giữa chừng
- Làm gì là làm gì hả tên kia – Phước Thịnh hỏi
- Ai biết mấy người hahaha – Minh Tâm cười lớn chọc ghẹo anh chàng Phước Thịnh
- Chỉ nói chuyện về bữa tiệc của trường thôi. À mà bữa đó Ngọc Huy, Quốc Bảo với Minh Thuận ko đi đc – Thiên Kim nói
- Ừ quên nữa – Bảo Nhi và Ánh Nguyệt đồng thanh
- Sao vậy? Sao ko đi đc? – Bảo Linh hỏi tới tấp.
- Làm gì dữ vậy? – Ánh Nguyệt nói 1 câu làm cô nàng im luôn.

- Bạn thôi. – Bảo Nhi trả lời

Khoảng 1 tiếng nữa họ đi vòng vòng trong trung tâm rồi ai về nhà nấy.

Vì phải luyện tập với chung một nhóm nên Phước Thịnh, Minh Quân và Khải My ở chung với nhau. Mới bước vào nhà, Khải My đã hỏi:

- Cậu mới đi đâu về vậy?

- Đi chơi thôi – Hình như từ khi quen với Thiên Kim anh chàng này có vẻ lạnh lùng với Khải My

Anh chàng đi một mạch về phòng thi gặp Minh Quân. Anh chàng hỏi:

- Này, nhờ cậu một việc đc ko?

- Nói đi, nếu giúp đc mình sẽ giúp. – Phước Thịnh vừa thay đồ vừa nói.

- Thì cậu giúp mình tìm hiểu Ánh Nguyệt

- Ánh Nguyệt? Chị của Thiên Kim đó hả? Sao vậy? Mà sao nhờ mình? – Phước Thịnh hỏi

- Thì chẳng phải cậu với Thiên Kim đang quen đấy sao. Không nhờ cậu chứ nhờ ai. Mà hỏi chi nhiều vậy?

- Hìhi hay là thích người ta? – Phước Thịnh hỏi rồi nháy mắt – Hehe mình sẽ giúp yên tâm đi.

Khải My vì thấy dạo này Phước Thịnh hơi khác nên tính vào xem sao thì ko ngờ nghe đc cuộc trò chuyện của 2 người con trai, cô cảm thấy rất buồn vì biết Phước Thịnh của mình thích người khác. Cô rất ghét Thiên Kim vì dám dành người cô thương nhất định cô sẽ trả thù và đánh lại Phước Thịnh cho bằng đc.

Sáng hôm sau, Phước Thịnh vào trường sớm hơn mọi ngày nhưng chỉ đi một mình. Anh chàng cũng đã nhắn với Thiên Kim hôm nay vào sớm nên giờ này trong lớp chỉ có 2 người. Thiên Kim hỏi:

- Có gì mà kiu đi sớm vậy?

- Hi ko có gì tại chỉ muốn ở riên với cậu thôi. Chứ một hồi cả bọn vô thì gì lăm nhất là tên Minh Tâm ấy.

Thiên Kim ko nói gì, Phước Thịnh nói tiếp:

- Àh quên nữa, tớ nhờ cậu việc này....

- Nói đi

- Thật ra mà nói thì thằng Quân bạn tớ á, muốn tìm hiểu về Ánh Nguyệt nên định nhờ cậu giúp ấy mà

- Tên đó thích chị Nguyệt àh? – Thiên Kim quay qua hỏi

- Ủ - Phước Thịnh cũng quay qua

4 mắt nhìn nhau chột Thiên Kim thấy như có tia điện xoẹt qua nên cô xoay qua chỗ khác. Cô tự nghĩ mình bị gì thế này? Rồi cũng bỏ qua mấy ý nghĩ vẩn vơ nên cô nói:

- Cậu kêu bạn cậu nên bỏ cuộc thi hơn

- Sao vậy? – Phước Thịnh thắc mắc

- Chị ấy ko tin vào tình yêu, nói đúng hơn là chị ấy rất ghét những thứ tình cảm ấy.....

- Vậy còn cậu.....còn cậu thì sao.....? Phước Thịnh nghe vậy liền hỏi Thiên Kim

- Nếu vậy thì tôi đã ko làm bạn gái của cậu

Tuy hơi lạnh lùng nhưng câu nói này của Thiên Kim cũng làm Phước Thịnh rất vui. Lúc đó thì Thiên Kim lơ đãng nhìn ra phía ngoài, Phước Thịnh như ko kiềm đc nên đã hôn nhẹ vào má cô.....

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Thiên Kim quay phắt qua nhìn Phước Thịnh với ánh mắt hình viên đạn làm anh chàng chảy cả mồ hôi. Tuy bề ngoài như thế nhưng lúc môi anh chàng vừa chạm vào thì cô cảm thấy như có 1 tia lửa điện xoẹt qua.

- Gì vậy? – Cả đám bước vô thấy cảnh tượng này nên hỏi
- Ko có gì cả. – Thiên Kim trở về vẻ lạnh lùng như trc kia
- Ê Phước Thịnh trong lớp có máy lạnh mà bộ nóng lắm hay sao mà đổ mồ hôi dừ vậy? – Minh Tâm hỏi
- Có.....gi.gi.đâu – Anh chàng ngượng nghịu trả lời
- Thôi đi ăn đi. Lộn xộn. – Ánh Nguyệt lên tiếng

Kể từ giây phút đó Thiên Kim ko nói câu nào, Phước Thịnh thì tưởng cô nàng giận mình nhưng thật ra cô đang suy nghĩ về hiện tượng kì lạ lúc này. Bảo Nhi thấy thế chợt thoáng buồn. Thiên Kim thấy vậy liền hỏi:

- Chị sao vậy? Chẳng lẽ chị lại nhớ anh Hyun à?
- Haizzzzz. – Bảo Nhi ko nói gì mà chỉ thở dài, tiếng thở dài rất nhẹ chỉ đủ cho 3 người biết.

Ăn sáng xong thì họ vào lớp, mọi người trong lớp cũng đã có mặt đầy đủ. Phước Thịnh quay xuống nói nhỏ với Minh Quân, nhưng vì là vampire nên cả Ánh Nguyệt và Thiên Kim đều nghe thấy:

- Xong rồi đó.

Nghe vậy Thiên Kim mới nhớ lại chuyện Phước Thịnh nhờ mình nên quay xuống Ánh Nguyệt nói:

- Chị ơi tên này thích chị. – Nói rồi chỉ qua Minh Quân làm anh chàng ngớ người.

Minh Quân liền liếc Phước Thịnh nhưng anh chàng nhún vai ra vẻ ko biết. Phước Thịnh quay qua Thiên Kim:

- Bí mật mà sao nói với chị cậu?
- Ko biết – Thiên Kim lạnh lùng trả lời rồi gục xuống bàn ngủ

Minh Quân quay qua xem Ánh Nguyệt thế nào thì lại thấy cô nằm ngủ ngon ơ.

.....

Cuối tuần đúng vào ngày trăng rằm tháng 8, một ngày trăng đẹp hơn những ngày rằm khác. Trường Moon tổ chức vũ hội có tên là “Đêm trăng rằm” cho tất cả các học sinh trong trường. Chiều hôm đó ở nhà 3 nàng công chúa:

- Các người cứ ở nhà đi. Đêm nay ko đc ra ngoài. – Ánh Nguyệt vừa khoác chiếc áo khoác màu đen vừa nói
- Nhưng mà – Minh Thuận chưa kịp nói hết câu thì đã bị Bảo Nhi chen ngang
- Các người yên tâm, bọn ta có thể tự bảo vệ mình

Đang nói chuyện thì tiếng chuông cửa reo lên, Quốc Bảo liền chạy ra mở cửa thì ra là Bảo Linh, Minh Tâm, Một Sách và có cả Phước Thịnh nên Quốc Bảo mời họ vào nhà. Vừa bước vào thì họ đã bị ngây ngất bởi vẻ đẹp lạnh lùng mà quý phái của 3 cô công chúa.

- Nhìn gì ? – Tiếng Ánh Nguyệt đưa họ trở về hiện thực.
- Đi thôi... - Bảo Linh nói

Một lát sau họ tụ họp đầy đủ ở trg, kì này có thêm Minh Quân nhập bọn, Khải My bị ra rìa nên vô cùng tức giận nên bỏ đi qua nhóm khác. Cả nhóm đi vào hội trường thì tất nhiên đã trở thành tâm điểm của mọi người. Ánh Nguyệt bực bội vì bị bu đông nên quát lớn:

- TRÁNH RA BỌN HẠ ĐĂNG!!!

Câu nói có vẻ làm họ sợ nên cũng tản dần. Ba nàng công chúa tính ra ngồi nhưng lại bị kéo ra sàn nhảy. Minh Tâm với Minh Quân thì mời Ánh Nguyệt nhưng cô nàng nhất quyết lạnh lùng nên đi ra bàn ngồi ko đoái hoài gì tới họ nhưng một lúc sau họ cũng bị gái bu hehe. Một Sách thì mời Bảo Nhi, cô nàng lịch sự nhảy cùng 1 bản nhưng có vẻ hơi khó chịu. Phước Thịnh đi đến và nắm tay Thiên Kim nhà ta đi ra sàn nhảy, cô nàng tính giựt tay ra Phước

Thịnh biết vậy nên nắm chặt hơn nhưng ko làm đau cô nàng. Trong 3 người chỉ có mình Bảo Nhi biết nhảy vì 2 người em người thì lo vô người thì lo thuốc nên ko quan tâm mấy việc chính sự như Bảo Nhi.

- Tôi ko biết nhảy – Thiên Kim lạnh lùng

- Ko sao đâu, cậu để chân lên chân tớ đi.

- Haizzzzz. – Thiên Kim thăm thò dài

Thiên Kim cũng từ từ đặt chân lên chân anh chàng, vì là điệu slow nên Phước Thịnh choàng tay qua eo cô nàng kéo hơi sát vào mình. Thiên Kim rất khó chịu nhưng ko nói gì chỉ mong bài hát hết nhanh. Phước Thịnh thì có vẻ rất vui nên ko để ý đến gương mặt đầy sát khí của cô nàng.

Cuối cùng bài nhạc cũng hết, Thiên Kim vội giựt tay ra rồi đi đến chỗ Ánh Nguyệt nhưng anh chàng lại kéo cô nàng đi. Ra đến sân sau của trg thì Phước Thịnh thả lỏng tay ra. Và họ đi đến đâu thì đèn sáng đến đó, ở cuối đg những chữ I LOVE YOU sáng lên đc kết từ những bóng đèn màu rất đẹp. Phước Thịnh giơ 2 con gấu lên, một con mặc váy cô dâu, con kia mặc đồ chú rể rất dễ thương, anh chàng đưa cho Thiên Kim con gấu chú rể và nói:

- Chúc mừng kỉ niệm 1 tuần tụi mình quen nhau.

Thiên Kim nhận con gấu từ tay Phước Thịnh rồi hỏi:

- Tự làm hết àh?

- Ủ ề cậu thích ko?

- Thí...ch...thích...- Dường như khó khăn lắm mới nói đc câu này

- Hìhi cậu thích thì tớ vui rồi

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

- Thôi tụi mình vào đi – Thiên Kim nói

Phước Thịnh nắm tay cô nàng đi vào trong. Bây giờ mọi người đã chuyển ra ngoài sân trường cho rộng và thoáng. Tiệc buffet đc tổ chức ngay tại sân trường. Sân nhảy cũng đc chuyển ra đây và hiện đang rất đông với những bản nhạc sôi động.

Bỗng những cơn gió rất mạnh thổi đến, từ dưới đất những cái cây ko biết từ đâu ra mọc cao lên. Sấm chớp nổ ra, ko phải màu vàng mà là màu xanh dương cho nên gây cho mọi người sự sợ hãi. Lửa cũng bùng bùng phụt lớn ở những chỗ có thức ăn. Sau đó mưa bắt đầu rơi càng ngày càng lớn. Những lớp sương mù lại xuất hiện dày đặc. Những hiện tượng lạ này làm cho cả trường sợ hãi chạy tán loạn. Thiên Kim lúc này đang đi với Phước Thịnh thì giựt mạnh tay ra và chạy nhanh về phía hai người chị của mình. Phước Thịnh thì bất ngờ nên tính tìm cô nàng nhưng vì sương mù dày đặc quá cộng với mọi người chạy tùm lùm nên anh ko tìm đc cô nàng đành phải liên lạc với Minh Quân và Khải My rồi cùng bọn họ bảo vệ mọi người rời khỏi trường an toàn. Lúc đó thì ba cô nàng cũng đã êm xuôi rút về nhà. Những hiện tượng lạ đó cũng dần biến mất. Sau đó ai về nhà nấy. Bộ ba Minh Quân thì về trụ sở Thợ Săn báo cáo. Thủ lĩnh nhóm Thợ Săn nói 1 lời khẳng định chắc chắn:

- Vậy là bọn Vampire đó đang ở trường này.

Lúc mà ba cô nàng đi bọn của bảo Linh, Mọt Sách và Minh Tâm thấy nên đi theo. Về đến nhà ông Ailen mới nói:

- Ôi trời ta thật là.....Ta quên mất đêm trăng rằm năm nay là của tuổi trưởng thành. Ta có việc phải đi gấp, bọn người hầu nghỉ hết rồi. Các con cứ đi xuống tầng hầm với tụi người sói đi.

Rồi cả ba cùng đi xuống tầng hầm, còn ông Ailen thì đi ra ngoài. Lúc bộ ba Bảo Linh đến thì thấy nhà đóng kín mít. Họ định về nhưng Minh Tâm nói:

- Tụi mình trèo cổng vào đi

- Thôi về đi – Bảo Linh nói

- Đi đi mà coi bọn họ làm gì trong đó.

Rồi cả ba leo vào. Cửa phía trong ko khóa nên cả ba lén lút bước vào. Vì trong nhà tối quá nên Minh Tâm dựa vào tủ sách. Bất ngờ tủ sách lật ngược lại, Minh Tâm té vào đó còn kéo cả hai người kia vào trong. Vô đó còn tối hơn nhiều lúc nãy, ba người loạng choạng đứng dậy thì tay Mọt Sách chạm

phải nút gì đó. Làm cho cái đó di chuyển. Thì ra cái đó chính là thang máy để đi xuống tầng hầm.

Cửa thang máy bật mở, ánh sáng từ căn phòng phía trước chiếu vào. Đập vào mắt ba người họ là ba con sói rất to và ba cô nàng công chúa đang ở trạng thái hiện nguyên hình. Bảo Nhi, Ánh Nguyệt và Thiên Kim đều có 1 chiếc đuôi satan, mắt ba người họ đỏ rực như màu của máu và có thể thấy được 2 chiếc răng nanh ở miệng họ. Bảo Nhi thì hiện một ký hiệu đang phát sáng sau gáy, một biểu tượng hình lỗ xoáy, ở giữa có ba chiếc lá và một đường gạch màu nâu bị nứt ở giữa. Bao quanh Bảo Nhi là một cơn lốc xoáy, xung quanh mọc lên những cái cây. Và cô nàng đang điều khiển chúng. Biểu tượng của Ánh Nguyệt thì mọi người đã biết. Xung quanh cô là lửa và cô đang điều khiển sấm chớp. Biểu tượng của Thiên Kim ở trên cổ là hình một giọt nước ở giữa một cái đồng hồ. Cô nàng đang điều khiển nước nâng mình lên.

Có lẽ do quá bất ngờ và quá sợ nên Bảo Linh và Mọt Sách ngất đi, còn Minh Tâm thì đứng như trời trồng tại chỗ. Minh Thuận nhảy đến và anh chàng Minh Tâm xiêu lòng.

Lúc ba người tỉnh dậy thì thấy mình nằm trong một căn phòng, có lẽ là phòng dành cho khách. Ba người họ ngồi dậy thì thấy 3 cô nàng đang ngồi nhâm nhi ly nước gì đó và có 3 con sói đứng đó.

- Bảo Nhi cậu...cậu.....- Bảo Linh thật sự rất bất ngờ.

- Làm sao mà ba người vào được trong đó? – Giọng của một con sói trắng

- Quốc.....Quốc.....Bảo.....là.....là.....cậu.....sao.....sao.....??? – Bảo Linh ngạc nhiên

- Ủ là tôi – Con sói trắng trả lời

- Sao ko trả lời câu hỏi, muốn nhắc lại àh? – Giọng nói lạnh lùng của Ánh Nguyệt làm cả ba bọn họ lạnh sống lưng.

- Trèo....trèo.....vào.....- Minh Tâm nói

- Bây giờ các cậu đã biết bí mật của bọn tôi vì thế các cậu sẽ ko được đi đâu cho đến khi vua Ailen về. – Con sói nâu lên tiếng

- Ngọc....Ngọc...Huy.....chẳng lẽ ba người làlà.....sói.....sói.....àh? – Bảo Linh ngạc nhiên chớp 2

- Muốn nói gì thì cứ đợi lát nữa ông Ailen về. – Minh Thuận, con sói xám còn lại nói

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37

Khoảng 2 tiếng sau thì vua Ailen trở về, vì nhận được tin báo khẩn của Quốc Bảo cho nên ông phải bỏ việc mà đi về. Vừa bước vào, ông ngồi xuống và hỏi Bảo Linh, Minh Tâm và Mọt Sách:

- Bây giờ ta hỏi các con, đơn giản thôi, các con có thật sự xem họ là bạn ko?

- Dạ.....tất nhiên.....tất nhiênrồi.....ạ- Bảo Linh trả lời

- Vậy các con có hứa là sẽ giữ bí mật cho họ ko?

- Dạ..... - Cả ba ngập ngừng

- Có lẽ do quá bất ngờ nên các con ko thể trả lời phải ko

- Thưa bác.....thật sự.....tụi con ko thể ngờmấy bạn ấy là..... và càng ko thể ngờ trên đời này lại cóvampire và người sói.....- Bảo Linh trả lời

- Ta biết. Trong không gian này ko chỉ có một mình con người tồn tại mà còn rất nhiều các loài khác. Vũ trụ được chia thành 3 thế giới riêng biệt nhau. Vì một số lý do cá nhân nên họ mới phải xuống thế giới loài người. Nếu các con xem họ là bạn thì hãy giữ bí mật giúp họ. Vì vampire có thể lúc đối địch là Bọn thợ săn nên có thể sẽ rất nguy hiểm

- Dạ vâng tụi con hứa sẽ giữ bí mật.... – Cả ba cùng nói

Và sau đó ông Ailen giải thích cặn kẽ mọi việc cho 3 người họ nghe. Bây giờ có vẻ họ cũng đỡ sợ hơn. Bảo Linh thì có tính thích phiêu lưu mạo hiểm nên cô nàng dần quen với việc này. Mọt Sách và Minh Tâm thì chưa quen cho lắm.

- Thôi giờ cũng tối rồi, ta sẽ cho người chở các con về. Nếu các con để lộ bí mật này thì ko chỉ riêng họ mà các con cũng sẽ bị nguy hiểm theo

Ba người họ trở về mà trong tâm trí chứa đầy những nghi vấn bồn khoăn. Vua Ailen bây giờ mới hỏi lại 6 người họ:

- Làm sao mà họ vào đc trong đó?

- Trèo cổng vào rồi do trong nhà tối quá nên vấp kệ sách..... - Ánh Nguyệt trả lời

- Haizzzzzzz thôi mọi chuyện cũng lỡ rồi biết sao bây giờ. Thôi các con đi nghỉ đi đêm nay cũng quá mệt rồi. – Ông Ailen nói

Nói về bọn Thợ săn thì bây giờ bọn họ đã xác định đc vị trí của ba cô nàng vampire nhưng vẫn chưa biết là ai.

- Các con ko biết ai thật sao? – Thủ lĩnh hỏi

- Vì lúc đó ai cũng chạy tán loạn nên tụi con ko biết chính xác là người nào ạ. – Khải My nói

Phước Thịnh thì đang lo là vì lo cho cô bạn gái của mình – Thiên Kim ko biết có bị sao ko. Vì thế:

- Phước Thịnh còn con? - Tên Thủ lĩnh thấy vậy nên hỏi anh chàng

- Dạ con ko biết ạ.

- Hội đồng cấp cao đã biết chuyện vì thế trong vòng 3 tuần nếu chúng ta ko hoàn thành nhiệm vụ đc giao thì trên đó sẽ gửi những cao thủ chuyên nghiệp xuống. Lúc đó thì lợi ích sẽ ko còn thuộc về chúng ta nữa.

- Dạ vâng ạ. – Cả ba cùng đồng thanh

Sáng hôm sau, mọi chuyện trở về bình thường. Ai nấy đều bàn bạc, to nhỏ về chuyện lạ xảy ra tối qua. Nhà trường cũng đã báo cho cơ quan chức năng nhưng ko ai tin cả. Bảo Linh thấy 6 người đi tới thì vẫy chào như ko có chuyện gì xảy ra chỉ có Một Sách và Minh Tâm là hơi ngại ngùng thôi. Mọi chuyện vẫn diễn ra bình thường. Chuông reng vào lớp, mọi người ủa về lớp của mình để chuẩn bị cho buổi học mới. Riêng tại lớp của Bảo Nhi và Bảo Linh:

- Vì giáo viên chủ nhiệm cũ bị chuyển công tác cho nên lớp chúng ta sẽ có giáo viên mới đảm nhiệm. Xin mời thầy ạ.... – Giọng của Hiệu phó trường

Một người con trai cao ráo bước vào mang theo xung quanh một bầu không khí lạnh lẽo. Bảo Nhi giật mình khi thấy người đó. Vâng không ai khác chính là Seung Hyun. Anh chàng bắt đầu bằng một giọng nói vô cùng lạnh lùng:

- Chào các bạn. Từ nay tôi sẽ là chủ nhiệm lớp này.

Bọn con gái thì nháo nhào lên vì có thầy giáo đẹp trai. Bọn con trai thì âm mưu chơi xỏ thầy mình.

- Woa thầy giáo mới đẹp trai quá nhưng có nét rất quen. Vẻ lạnh lùng.....vẻ lạnh lùng rất giống các cậu.....- Bảo Linh nói rồi quay qua chỉ thấy Bảo Nhi nhìn chằm chằm người thầy mới

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Giờ ra chơi.....

Trên sân thượng trường có 2 người đang đứng im lặng nhìn trời mây. Đó chính là Bảo Nhi và Seung Hyun.

- Em.....em khỏe ko? – Anh ấy hỏi

Nhưng Bảo Nhi vẫn im lặng ko nói gì cả.

- Anh biết. Anh có lỗi với em rất nhiều nhưng..... – Anh Hyun nói tiếp nhưng bị Bảo Nhi chen ngang

- Anh đừng nói nữa. Anh kêu tôi lên đây có gì ko? – Cô nàng lạnh lùng cự độ

Bây giờ đến lượt anh Hyun im lặng. Bỗng.....

- CHẾT ĐI!!!!!!1 – Cú đá của Ánh Nguyệt bay tới nhưng anh Hyun đã tránh kịp.

Sau đó Thiên Kim liền lên đánh anh chàng nhưng anh đều đỡ đc.

- ĐỒ CHẾT TIỆT – Ánh Nguyệt tức giận

Ánh Nguyệt và Thiên Kim thay phiên nhau tiến lên đánh anh Hyun nhưng đều ko thành. Còn anh chàng thì chỉ đỡ chứ ko phản công lại.

- Dừng lại đi. DỪNG LẠI MAU. – Bảo Nhi tức giận cực độ

Ánh Nguyệt và Thiên Kim nghe vậy mới dừng lại và nhìn chị mình.

- Hãy xem như chúng ta không quen biết nhau đừng làm phiền chúng tôi nữa. Nếu anh xuống đây do lệnh của cha anh thì hãy xem khả năng của anh thế nào có bắt đc chúng tôi đem về hay ko.... Từ lúc đó tôi và anh đã xem nhau như kẻ thù. Vì thế đừng bao giờ có những thái độ như lúc trc. – Bảo Nhi nói

Do Ánh Nguyệt ko tìm đc Bảo Nhi cho nên cô nàng hỏi thì biết chị mình trên sân thượng. Liền cùng cả đám đi lên đây, khi thấy Seung Hyun thì cô nàng và cả Thiên Kim đều ko kiềm đc sự tức giận mà tấn công anh chàng.

- Có chuyện gì vậy Bảo Nhi??? Chẳng lẽ thầy giáo mới cũng là..... - Bảo Linh đến bên Bảo Nhi

- Mọi người bình tĩnh đi có gì thì nói chuyện đc rồi – Minh Tâm lên tiếng.

- Thôi chúng ta đi đi – Bảo Nhi nói rồi đi xuống và cả đám cũng đi theo.

Vì Phước Thịnh phải cùng Minh Quân và Khải My đi điều tra nên hiện ko thể ở bên Thiên Kim đc.

- Thiên Kim ! – Giọng của Phước Thịnh khi thấy cô nàng bước vào lớp

Cô nàng gật đầu thay vì nở một nụ cười. Đợi cô ngồi xuống ngồi anh chàng hỏi:

- Cậu đi đâu thế? Àh hôm qua cậu có sao ko? Mình tìm cậu quá chừng nhưng ko thấy

- Ko sao. – Thiên Kim lạnh lùng trả lời

- Uk ko sao là tốt rồi. Chủ nhật này cậu rảnh ko? Tớ dẫn cậu đến chỗ này vui lắm – Phước Thịnh nói

- Sao cũng đc.

- Đây ko lo nhiệm vụ mà lo đi chơi hoài vậy? – Minh Quân từ đằng sau lên tiếng

- Kệ tớ.

- Nhiệm vụ gì vậy? – Thiên Kim hỏi

- Ko có gì đâu – Minh Quân và Phước Thịnh cùng đồng thanh

Thiên Kim và Ánh Nguyệt lại trở về như trước – ngủ trong lớp ^^!.

Giờ ra về.....

- Tụi mình đi đâu chơi đi.- Bảo Linh gợi ý

- Đúng rồi đó hôm qua ở trường xảy ra nhiều chuyện làm mất vui rồi. – Minh tâm nói

RẦM....

Một Sách vì lo chạy đến chỗ cả bọn nên vấp cục đá bị té. Bảo Nhi đi đến và đỡ cậu dậy:

- Có sao ko?

- Ko....ko....sao.....- Một Sách xấu hổ

- Tóc dính gì kia – Bảo Nhi nói rồi với tay lấy miếng lá vương trên tóc anh chàng

- Cảm....on....

- Thôi tụi mình đi đi. – Minh Tâm nói

Rồi cả bọn cùng nhau đi chơi. Lúc này những hành động của Bảo Nhi đều lọt vào mắt của Seung Hyun. Anh chàng bỗng cảm thấy đau nhói.

- Cô ấy chưa bao giờ ân cần với mình như thế.....- Anh chàng tự nói với mình

Bỗng một làn khói xuất hiện.....

- Con đã tìm thấy bọn chúng chưa?

- Thừa cha.....cha đã giao nhiệm vụ cho con thì phải tin tưởng con. Nếu cha cứ liên lạc như thế lỡ có ai thấy thì sao nhất là bọn Thợ Săn

- Đc rồi, tìm thấy bọn chúng đưa về thế giới Vampire càng sớm càng tốt vì bọn Thợ Săn cũng đã bắt đầu hành động rồi đấy.

- Dạ vâng con hiểu rồi thưa cha

Sau đó làn khói biến mất. Thì ra đó là Lee Jin đang liên lạc với anh chàng để hỏi về tình hình.

Bọn Thợ Săn đúng là đã bắt đầu hành động. Trên Hội đồng Cấp cao đã phái người xuống Hội Thợ Săn vì sợ bọn họ ko hoàn thành đc nhiệm vụ. Nhưng Thủ lĩnh bọn Thợ Săn nhất quyết ko đồng ý vì sợ mất quyền lợi vì thế đã xin thêm thời hạn. Và cũng đã bảo Phước Thịnh, Minh Quân và Khải My nhanh chóng tìm ra bọn Vampire. Anh chàng Phước Thịnh đã bị quở trách vì cứ lo là trong lúc họp cũng như trong lúc luyện tập vì mãi nhớ cô bạn gái của mình.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39

Ngày hôm sau...

Tại một góc nào đó ở Khu vườn cấm, Ánh Nguyệt đang ngồi dưới gốc cây suy nghĩ một chuyện gì đó.

- Khát ko? – Minh Tâm chìa chai nước suối cho cô nàng

- Cám ơn. – Ánh Nguyệt nhận lấy chai nước từ tay anh chàng

- Ax – Về mặt anh chàng hiện rõ sự bất ngờ

- Gì? – Ánh Nguyệt uống một hơi rồi hỏi

- Lăn.....lăn đầu.....cô cảm ơn tôi đấy..... – Anh chàng vẫn chưa hết bất ngờ

- Mệt. – Cô nàng dường như muốn đánh trống lảng ^^!

Minh Tâm ngồi xuống cạnh Ánh Nguyệt, nếu là bình thường cô nàng chắc đã đá anh chàng ra xa. Nhưng hôm nay cô cũng ko biết mình bị làm sao.

- Đang suy nghĩ chuyện gì vậy? – Minh Tâm hỏi

- Kệ tôi – Ánh Nguyệt thì lạnh lùng trả lời

- Thôi nói ra đi cho đỡ phải nghĩ nhiều – Anh chàng nói

- Thầy giáo mới của lớp chị tôi cậu biết chứ?

- Lớp Bảo Linh đó hả? Rồi sao? Hình như mấy cậu quen phải ko? – Minh Tâm hỏi ngược lại Ánh Nguyệt.

- Hắn cũng là Vampire....

- Biết ngay mà. – Ánh Nguyệt chưa nói xong thì anh chàng nhảy vào làm cô nản liếc xéo anh chàng một cái

- Chính hắn ta đã gây ra mọi chuyện. Nếu ko phải gia đình hắn ta thì bây giờ bọn ta đâu phải sống ở cái thế giới chật chội hôi hám này. – Sự tức giận hiện rõ trong ánh mắt cô nàng

- Ế.....thế giới này thì sao chứ. Mà hình như thầy giáo đó với Bảo Nhi có quan hệ gì đó phải ko?

- Sao biết?

- Đoán thôi. – Anh chàng nhún vai

- Haizzzzzzzz.....mà tại sao tôi phải kể cho mấy người nghe chuyện của chúng tôi nhỉ? – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói.

- Tại chúng tôi biết thân phận thật sự của mấy cậu.

- Tôi ko cần biết. – Ánh Nguyệt lạnh lùng chap 2

- Mấy cậu ko sợ chúng tôi nói ra àh?

- Dám? – Ánh Nguyệt cười nửa miệng đồng thời cố ý cho Minh Tâm thấy chiếc răng nanh của mình.

- Á.....cứu tôi – Minh Tâm hét toáng lên rồi bỏ chạy

Ánh Nguyệt thì chậm rãi đi theo sau anh chàng. Minh Tâm vừa chạy vừa ngoái đầu lại nhìn Ánh nguyệt cho nên đâm sầm vào 1 người khác. Cả 2 cùng té nhào.

- Có mắt ko hả? – Người đó nói

- Làm gì dữ vậy? – Minh Tâm phui phui đứng dậy

Thì ra anh chàng đụng phải Ngọc Huy – quản gia của Bảo Nhi.

- Làm gì mà chạy dữ vậy? – Bảo Linh hỏi.

- Ánh Nguyệt.....Ánh Nguyệt.....ghê lắm..... - Anh chàng nói

- Tôi chẳng làm gì cả - Ánh Nguyệt đứng phía sau nói một cách nhẹ nhàng làm anh chàng lạnh cả sống lưng.

- Thầy mới kia. – Bảo Linh chỉ tay qua phía một người đang đi dọc hành lang.

Bảo Nhi nhìn theo hướng Bảo Linh chỉ và ánh mắt cô nàng lúc đau thương lúc thì tức giận.

- Thôi chúng ta đi. – Thiên Kim nói

Cả nhóm cùng đi vào căn tin. Seung Hyun cũng thế. Một Sách lại xém trượt chân té nmay nhờ Bảo Nhi đỡ kịp.

- Ko sao chứ?

- Uk.....ko.....kko.....sao

- Đưa đây cầm cho. Cậu đúng là đồ vụng về. – Bảo Nhi cảm khay thức ăn của anh chàng đi đến bàn ngồi cùng cả nhóm.

- Một Sách vẫn hậu đậu như xưa nhỉ. – Bảo Nhi nói

Nãy giờ Seung Hyun ngồi phía bên kia đều trông thấy, anh chàng có vẻ rất buồn. Vì thế nên đứng dậy bỏ ra ngoài.

- Thiên Kim. – Phước Thịnh gọi.

- Đạo này thấy bận bịu dữ ta – Minh Tâm lại giả giọng chọc ghẹo ng khác.

- Nhiều chuyện – Phước Thịnh quắc mắt nhìn anh chàng

Cả đám ngồi trò chuyện rồi cũng đến lúc reng chuông vào tiết. Ba nàng công chúa thì lại tiếp tục ngủ bù cho những lúc luyện tập phép thuật vào ban đêm.

.....Bỗng 1 màn sương dày đặc vây kín 3 cô công chúa.....Và một người phụ nữ xuất hiện

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Vì làn sương có vẻ rất dày cho nên Bảo Nhi đã dùng gió để làm tan sương.

- Tại sao chúng ta lại ở đây? Đây là đâu? – Thiên Kim thắc mắc

- Ko biết nhưng hãy cẩn thận. – Ánh Nguyệt nói

Bất ngờ có 1 người phụ nữ xuất hiện. . Khi cả ba thấy bà ấy liền đồng thanh:

- Mẹ.....

Cả ba nhất là Thiên Kim chạy nhanh đến chỗ người phụ nữ đó nhưng chợt bà ấy biến mất chỉ để lại 1 làn khói trắng.

Cả ba loay hoay để tìm bà. Linh cảm ko lành bắt đầu trở dậy trong họ. Bỗng có những loạt ánh sáng ko biết bắn ra từ đâu rất chói mắt, cả ba cô nàng đều phải dùng tay để che mắt lại. Cả ba từ từ mở mắt và thứ họ thấy chính là 1 quả cầu thủy tinh trong suốt phía bên trong có những bông tuyết chợt rơi xuống và vỡ nát. Cả ba giật mình ngồi dậy thì ra đó chỉ là 1 giấc mơ. Nhưng sẽ bình thường đối với con người nhưng họ là Vampire vì thế giấc mơ chính là sự thật. Cả ba tuy ko cùng ở một nơi vì Bảo Nhi ở lớp khác nhưng cũng đều nhìn qua chiếc vòng cẩm thạch có những bông tuyết bên trong. Chiếc vòng vỡ đôi rồi rơi xuống đất vỡ thành nhiều mảnh vỡ rồi biến thành bụi bay mất. Ánh Nguyệt và Thiên Kim bất chợt quay qua nhìn nhau, mắt của họ bắt đầu chuyển sang màu đỏ. Hai cô nàng liền lấy kính đen đeo vào rồi vội đi ra ngoài. Thấy thế Minh Tâm, Phước Thịnh và hai anh chàng quân gia cũng vội chạy theo, Minh Quân cũng tính đi theo. Thấy thế Khải My cũng đứng dậy cho nên Phước Thịnh quay qua nói với họ:

- Cậu ở lại với Khải My để mình đi đc rồi.

Vì vậy cho nên Phước Thịnh đi sau ba anh chàng kia. Ra đến khu vườn cẩm gấp Bảo Nhi cùng Bảo Linh đứng đó. Cả ba cô nàng cời kính ra và nhìn nhau. Chợt 1 từ thốt ra cùng lúc của ba cô nàng:

- Mẹ....

Phước Thịnh đến sau và tính chạy đến để nhập bọn nhưng đứng lại vì kinh hoàng khi thấy ánh mắt của ba cô nàng. Từ khóe mắt của họ bắt đầu rơi xuống những dòng lệ máu. Phước Thịnh thì ra sau bụi cây. Anh chàng tự nghĩ: “Chẳng lẽ họ.....”

Ba anh chàng quân gia lấy khăn tay lau nước mắt cho công chúa của mình. Thiên Kim gục xuống, nước mắt máu chảy dài. ... Họ đang rất đau.Có lẽ Vampire ko bao giờ khóc vì sẽ rất đau đớn nhưng đối với ba cô việc này còn hơn cả sự đau đớn ấy gấp trăm gấp ngàn lần. Bảo Nhi cũng ko đứng vững. Ánh Nguyệt là người lạnh lùng nhất trong ba người mà còn ko thể kiềm chế đc. Lần đầu tiên Bảo Linh, Minh Tâm, Một Sách và cả Phước Thịnh thấy cảnh tượng này nên lúc đầu rất bất ngờ xen lẫn chút sợ hãi. Nói thật thì ba anh chàng quân gia cũng là lần đầu tiên nhìn thấy nước mắt của Vampire.

Minh Tâm đỡ Ánh Nguyệt trong lòng anh dường như cũng đau như cắt. Bảo Linh thì cố gắng an ủi Bảo Nhi. Thiên Kim bỗng đứng dậy với ánh mắt đỏ rực nói:

- Nhất định nhất định phải trả thù .

Cô định chạy đi nhưng bị chị cả của mình cản lại. Bảo Nhi cũng hét to trong đau đớn:

- Em muốn làm gì? Đừng tự hủy hoại mình. Tội chị đã đau đớn lắm rồi.

- Em chỉ muốn trả thù cho bà ấy. Em.....còn ko đc gặp bà ấy lần cuối.....Mẹ ơi.....- Thiên Kim lại gục ngã.

Thấy cô nàng như thế Phước Thịnh ko cầm lòng nổi chỉ muốn chạy đến ôm chặt lấy cô nhưng.....anh phải làm sao đây khi thể giới của anh và Thiên Kim là hai thể giới khác nhau và còn rất khắc nghiệt với nhau. Dường như điều đó đã ngăn cản điều mà trái tim anh muốn làm.

- Koko.....thể nào.....chuyện này là ko thể nào..... - Bảo Nhi quá đau đớn.

Từ phía ngoài anh Hyun chạy vào. Khi nhìn thấy cảnh tượng này, anh vội chạy đến ôm lấy Bảo Nhi. Cô nàng xô mạnh anh ra.:

- ANH BIẾN ĐI. TẤT CẢ LÀ TẠI ANH. TRẢ BÀ ẤY LẠI CHO TÔI.....

Ánh Nguyệt ko giữ đc bình tĩnh mà chỉ biết nhảy vào muốn giết anh Hyun ngay tại đây. Minh Tâm và Một Sách đã giữ cô nàng rất khó khăn để cô ko nhào đến anh Hyun. Có lẽ người mất bình tĩnh nhất lại là Ánh Nguyệt.

Anh Hyun bỏ ngoài tai những lời nói cũng như hành động của Ánh Nguyệt và Bảo Nhi mà chỉ biết ôm chặt Bảo Nhi vào lòng. Cô nàng cố gắng đẩy ra nhưng có lẽ vì quá đau đớn nên sức cô nàng cũng yếu dần. Thấy thế Một Sách vội chạy đến gỡ anh Hyun ra khỏi Bảo Nhi. Anh chàng xô mạnh anh Hyun ngã xuống đất. Anh chàng hét lớn:

- Đừng động vào cô ấy

Có lẽ đây là lần đầu tiên Một Sách trở nên như thế. Thiên Kim này giờ im lặng ko phải vì cô nàng mệt hay gì mà là cô nàng đang tìm cơ hội để tấn công anh

Hyun. Cô nàng thấy tình thế như vậy liền hiện nguyên hình và tấn công anh Hyun. Anh ko đỡ hay làm gì chỉ ngồi yên dưới đất. Nhưng bỗng có tiếng hét:

- DỪNG LẠI

Mọi người đều nhìn qua phía có tiếng hét thì ra đó là Phước Thịnh. Anh chàng giơ súng vào Thiên Kim. Cô nàng quay qua thì chạm mắt vào thứ đó nên hơi nhúm mày.

- Phước Thịnh cậu có súng hả? – Minh Tâm ngạc nhiên

- Thiên Kim.....tại sao.....tại sao lại là cậu chứ.....TẠI SAO CHỨ???

- Cậu.....- Thiên Kim mắt đỏ rực nhìn Phước Thịnh.

- Người là thợ săn. – Ánh Nguyệt lạnh lùng nói

- Chẳng lẽ người đến với Thiên Kim là vì.....- Bảo Nhi đang nói giữa chừng thì Phước Thịnh chen vào:

- Ko.....Tình cảm của tôi dành cho Thiên Kim là thật sự. Tôi ko biết Thiên Kim là Vampire bây giờ tôi mới biết.

- Cậu muốn bắn tôi sao? – Thiên Kim đi đến chỗ Phước Thịnh.

Tay anh chàng bắt đầu run lên. Anh là một xạ thủ xuất sắc của nhóm ko biết vì sao lại bị như thế.

- Cậu.....cậu.....đừng bước qua đây.....- Phước Thịnh nói

- Nếu tôi bước qua thì sao? – Thiên Kim vẫn nguyên hình mà tiến đến chỗ Phước Thịnh.

Bỗng một loạt ánh sáng biến đến, vua Ailen hiện lên. Ông nói:

- Chúng ta nên rời khỏi chỗ này trc rồi hãy nói chuyện sau.

Ông chỉ cần phẩy tay là cả 6 người họ cùng bộ ba Bảo Linh biến mất chỉ để lại anh Hyun và Phước Thịnh.

- Người yêu Thiên Kim sao? – anh Hyun phui phui đất đứng dậy.

- Người cũng là Vampire? – Phước Thịnh cẩn thận cất súng vào.

- Trả lời câu hỏi của ta trước đi. – anh Hyun lạnh lùng nói

- Nếu đúng thì sao mà nếu sai thì sao? – Phước Thịnh nói

Anh Hyun ko nói gì mà chỉ thờ dài rồi bỏ đi. Bây giờ chỉ còn lại một mình Phước Thịnh, anh chàng quá bất ngờ và có cả chút lo lắng. Ko phải lo cho mình mà là lo cho cô bạn gái Thiên Kim. Anh chàng quyết định đi đến nhà cô nàng.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41

Phước Thịnh chỉ biết bước đi, trong đầu anh bây giờ rất hỗn loạn. Anh còn ko tin vào chính mắt mình. Anh chàng ngỡ đó như là một giấc mơ. Thật sự anh đã yêu Thiên Kim. Anh biết phải làm sao khi tình cảm của cả 2 dần trở nên sâu sắc hơn. Anh ko thể phản bội tổ chức, cũng như ko thể phản bội chính người mình yêu thương. Anh phải làm sao đây??? Mái lo suy nghĩ anh cũng ko biết đã đứng trc cửa nhà Thiên Kim lúc nào. Anh đưa tay lên tính bấm chuông. Nhưng lại buông tay xuống và quay lưng bước đi. Chưa bước đc ba bước anh chàng đã đứng lại. Anh nghĩ: “Dù gì thì mình cũn cần làm rõ việc này”.

Vì thế anh quay lại và bấm chuông. Người ra mở ko ai khác là ông Ailen.

- Cậu.....- Ông Ailen thốt lên khi nhìn thấy Phước Thịnh.

- Tôi.....muốn gặp Thiên Kim.....có đc ko ạ? – Phước Thịnh ráng gượng từng chữ.

- Cậu vào đi. – Ông Ailen nói rồi quay lưng vào nhà.

Phước Thịnh bước theo sau. Chợt ông Ailen dừng lại bất ngờ khiến anh xém đâm sầm vào ông. Ông Ailen ko quay mặt lại chỉ nói:

- Cậu nên để thứ đó ở ngoài. Họ ko thích đâu.

Nghe vậy Phước Thịnh cũng hiểu ông ấy muốn nhắc đến cái gì. Anh vẫn chần chừ ko muốn. Thấy thế ông Ailen mới quay lại và nói:

- Nếu tình cảm cậu dành cho cô bé là thật thì tôi nghĩ cậu sẽ tin tưởng con bé.

Dù ko muốn nhưng anh chàng hiện giờ lại rất muốn gặp Thiên Kim cho nên anh đã để lại vũ khí luôn mang bên mình ở bên ngoài.

Sau đó ông Ailen dẫn anh vào phòng khách nơi mọi người đang có mặt đầy đủ. Nhìn ba cô công chúa bây giờ gương mặt còn lạnh hơn lúc trc gấp bội. Điều đó cũng khiến cho căn phòng trở nên lạnh lẽo hơn. Bộ ba Bảo Linh, Minh Tâm và Một Sách mặt như ko còn giọt máu. Cho dù họ đang cố gắng an ủi ba cô nàng nhưng khi nhìn vào ánh mắt băng giá của họ cũng cảm thấy rợn cả người. Khi ông Ailen bước vào, cả nhóm ai cũng ngược nhìn nhưng trừ 3 cô công chúa, họ đã quá mệt mỏi. Nhưng khi Phước Thịnh bước vào sau thì Thiên Kim ngược lên nhìn. Thấy anh chàng Thiên Kim liền đứng dậy bỏ về phòng. Phước Thịnh thấy vậy liền chạy theo. Ánh Nguyệt định đứng lên ngăn cản nhưng ông Ailen nói:

- Chuyện của tụi nhỏ cứ để tụi nó giải quyết đi.

- Nhưng.....hắn là thợ săn..... – Ánh Nguyệt lạnh lùng cực độ.

- Ta biết. Nó để ở ngoài rồi tụi con đừng lo.

Ông nói rồi đi đến lấy một cái remote điều khiển từ xa. Ông nhấn nút màu đỏ thì bức trang lớn biến thành một cái tivi. Sau đó ông nói:

- Theo như đc báo, hoàng hậu bị ép phải lấy Lee Jin, như bà ấy quyết ko đồng ý. Quốc Vương cũng bị hắn đưa đến. Hắn nói nếu bà ấy ko lấy hắn, hắn sẽ dùng lửa thần để giết chết Quốc Vương. Hắn còn tra hỏi về tung tích của các con. Nhưng họ nhất quyết ko nói nên như ko đồng ý bất cứ điều gì lão ta đưa ra. Vì thế hắn tức giận phóng lửa thần về phía Quốc Vương nhưng Hoàng hậu đã lao vào đỡ vì thế..... – Nói đến đó ông ngừng.

- Ta.....ta.....thề.....nhất định.....ta sẽ.....trả thù cho bà ấy.....- Ánh Nguyệt tức giận tột cùng. Đôi mắt của cô lại chuyển về màu đỏ.

Bảo Nhi thì đau đớn nói ko nên lời.

- Ánh Nguyệt, ko sao đâu đừng như thế.....Cậu như thế.....tớ..đau...lòng..lắm- Minh Tâm nói rồi tính ôm Ánh Nguyệt nhưng cô nàng xô mạnh làm anh chàng ngã và cô cũng ko giữ thăng bằng đc mà ngã xuống theo. Nước mắt lại chực chờ muốn rơi ra. Minh Tâm vội ôm Ánh Nguyệt và nói :

- Đừng, cậu ko đc khóc, sẽ đau lắm đó.

Bảo Linh cũng ko cầm đc nước mắt mà khóc, cô nàng cùng với Một Sách cố gắng an ủi Bảo Nhi ko cho cô nàng khóc. Vì họ biết khi những dòng nước mắt đỏ rực ấy rơi ra thì họ sẽ đau đớn tột cùng.

Về phần Thiên Kim, cô nàng đi nhanh về phòng mình, Phước Thịnh thì chạy theo và miệng ko ngừng kêu:

- Thiên Kim dừng lại đã, nghe mình nói.....

Thiên Kim bước vào phòng anh chàng cũng bước theo, cô nàng tức giận nói:

- Đi ra ngay.

- Thiên Kim cậu.....

- Tôi thế nào? Đúng tôi là Vampire. Còn cậu? Cậu là Thợ Săn sao? Tôi thật ko tin. Từ đó đến giờ tôi đã ở bên một Thợ Săn sao? Thật là nực cười. Tôi lại còn dành tình cảm cho cậu. Những thứ tình cảm ngu ngốc đó đúng là làm mờ mắt. Chị Ánh Nguyệt nói đúng, đáng lẽ ra tôi phải nghe lời chị ấy.

Thiên Kim tức giận cùng một chút đau đớn mà nói ra hết. Anh chàng đi đến ôm cô nàng nhưng lại bị đẩy ra và ăn một cái tát của Thiên Kim.

- Đó là sự sỉ nhục cậu có biết ko khi chĩa cái thứ đó vào tôi.....

- Thiên Kim lúc đó mình ko.....ko.....tại.....mình bất ngờ quá..... – Phước Thịnh thở dài nói, má trái của anh lúc này đỏ lên và rát vô cùng vì sức đánh của cô nàng ko phải nhẹ.

- Cậu im đi, ra khỏi đây ngay tôi ko muốn thấy cậu nữa. Tôi đã rất đau đớn vì mất đi người mẹ mà bấy lâu tôi luôn yêu thương. Tôi ko muốn vì cậu mà có thêm bất cứ vết cắt nào nữa. Tôi.....rất đau rồi.....- Ba chữ sau cô nàng nói nhỏ dần.

Phước Thịnh ôm chặt cô nàng vào lòng, mặc cho cô đánh đấm cào xé vẫn ko buông ra.

- Đừng.....khóc.....tớ biết khi cậu khóc.....sẽ rất đau đớn.....như hàng ngàn hàng vạn mũi tên đâm thẳng vào tim cậu..... Vì thế đừng

khóc.....nhìn cậu như thế.....tớ.....cũng sẽ rất đau.....

Thiên Kim ko vùng vẫy nữa mà để yên cho anh chàng ôm cô.

- Nếu.....một ngày nào đó.....cậu phải giết tôi thì sao..... – Thiên Kim nói

- Tớ thế.....tớ sẽ bảo vệ cậu mãi mãi..... – Phước Thịnh nhìn thẳng vào mắt Thiên Kim.

- Như thế là phản bội tổ chức của cậu đó. – Thiên Kim cũng ngược lên nhìn

Bốn mắt chạm nhau như có ma lực, họ nhìn nhau say đắm. Phước Thịnh dần dần cúi xuống đặt lên môi Thiên Kim một nụ hôn. Thiên Kim ko thể cưỡng lại nổi. Có lẽ cô nàng cũng đã yêu Phước Thịnh. Một nụ hôn tuy ngắn nhưng đã để lại nhiều cảm xúc trong hai người họ.

- Thiên Kim.....- Tiếng của Bảo Nhi ngoài cửa.

Hai người vội buông nhau ra. Cô nàng đi đến chỗ chị mình.

- Em.....- Bảo Nhi như muốn nói điều gì đó nhưng ko biết nói sao.

Hiểu ý chị mình nên Thiên Kim mới nói:

- Em biết rồi. Em tin cậu ấy.

- Uk. Nhưng chị ko muốn em như chị. Chị đã nếm trải qua sự phản bội ấy. Nó có thể làm ta thay đổi hoàn toàn vì sự đau đớn của nó.

- Chị yên tâm. Em thật lòng với Thiên Kim mà. – Phước Thịnh nói

- Nhưng cậu là Thọ Săn, làm sao tôi có thể yên tâm khi giao em tôi cho cậu? – Bảo Nhi hơi tức giận.

- Đúng. Em là Thọ Săn, nhưng em thật sự yêu cô ấy. Em hứa là sẽ bảo vệ cô ấy cho dù có phải hy sinh tính mạng.

- Cậu.....- Bảo Nhi chợt thấy đau nhói. Cô cũng từng ước rằng người mình yêu cũng sẽ bảo vệ mình như vậy.

- Chị ơi. Em tin cậu ấy. Em.....- Thiên Kim như muốn giải thích thêm nhưng Bảo Nhi chen vào:

- Uk thôi đi rồi. Tôi tin cậu nhưng nếu em tôi có bị sao thì cậu đừng trách tôi tàn nhẫn. – Bảo Nhi nói rồi bỏ về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Công Chúa Vampire* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.